

மயபெருமானுள் — சீர்பெருமூர்த்தன்

(சாமுவர்த்த பிருமணி)

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார்

மீ.:

ஆழ்வார் சம்பெருமனார் தீபம் திருவடிமேலே சாணம்.

ப்ரபத்தஜகடகந்தாரண

தம்மாழ்வார் திருவாய்மலர்த்தருனிய

திருவாய்மொழி.

மூன்றாம் பத்து

பெருமான்மேலில்

பிரதிவாதிபயங்கரம் அஞ்ஞாங்கராசாரிபரால்

எல்லாந்தமக்கும் இன்பம்வந்துமறு எளிதனடில் நெயில் எழுதப்பட்ட

நினைந்த நினைவுடன் உடியது.

தாதுமூல திருவாடிப்பூரம்.

1936.

**ஆழ்வாசம்பெருமானார் திருவாய்மொழி என்னும்,
நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழித்தருவிய
திருவாய்மொழி—முன்றும்பத்து.**

முதல் திருவாய்மொழி—முடிச்சோதிபாய்.

அவதாரினை:—மேற் திருவாய்மொழியைத் தலைகட்டுமிடத்தில் ஆழ்வார் "பொருளென்திங்குலமும் படைத்தவன் புழுவின் மருளின் வன்ருருகர் வன் எடவோய்" என்று தம்மைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டார்; அதாவது—எம்பெருமான் விஷயத்தில் தமக்கு அஞ்ஞானம் ஒன்றுமிக்க பெப்பநாகர் சொல்லிக் கொண்டார். இப்போது பாசாய் தொடக்கும்போதே தமக்கு ஒரு அஞ்ஞானம் உண்டென்ற கட்டுமெனார்.

அஞ்ஞானம் என்னு வகைப்பெயர்:—ஒரு வகைவைப்பற்றி அடிபொரு தெரிந்த கொள்ளாமையும், சித்தபயாசை தெரிந்த கொள்ளாமல் அந்நேரமாய்த் தெரிந்த கொள்ளாததும், விபீதயாகியே சித்தமித்தத் தெரிந்த கொள்ளாததும், உள்படி, தெரிந்த கொண்டதை மறந்த போததும்—ஆக எவ்வகைப்பட்ட அஞ்ஞானங்களும் அந்நேரமாயுள்ள அஞ்ஞானம் தமக்குத் தென்பதை இங் குள் காட்டிக் கொள்ளுகிறார்.

மேற் தமக்கு மருள் இல்லையென்ற சொல்லிவிட்டு இப்போது மருள் உண்டாகச் சொன்னது பொருத்தமோ எனின்; உம் போய்வார்க்குக் கருமம் காரணமாக வுண்டாயிற்ற மருள் ஆழ்வார் தமக்கு இவ்வீ என்றதத்தனை பொழிப, விஷய வகைகளைப்பற்றிதான் வருவோ அஞ்ஞானமும் இவ்வியென்ற தந்து. எம்பெருமானுடைய வடிவமுமேன ஶீபெட்டு 'போனே' உனது முடிச் சோதிய முடிச்சோதிபாய் ஸங்கத்தமோ? திருவடிகில் சோதியே நீ வின்ற தாமதமாய் அங்கத்தமோ? என்று கேட்பதற்குதப்பாது அந்நேரமும் ஆழ்வார்க்கு விளங்கத்தென்னும் இந்த அஞ்ஞானம் புருஷார்த்த கோடிகில் செருவ தாகுமன்றே. "ஆனான் விபாக கார்பயான அஞ்ஞானத்தாலே வருமானவ பென் னாம் அடிச்சுழஞ்ச பெறம்" என்றே ஸ்ரீவாழ்வான ஸ்ரீவருத்தியும் காண்க.

ஈழமுதல அஞ்ஞானம்போனத்தினை இப்படி விஷயம் விவகையமான அஞ்ஞானம் ஆழ்வார்க்கு உண்டானதே அவர்களுடைய சிறப்புக்கும் காரண மாக நிற்றும், விவகைய விஷயத்தினை எவ்வகைகொள்ளாதே தெளிந்தே சிற்பாற் றானில் அவர்களுக்கொரு ஏற்ற மிக்கபொருளே.

மேற் திருவாய்மொழியில் திருவாயிருந் தோதியினை அதுபவீதர ஆழ்வார் அந்தத் திருவாயில் எவ்வோ மெய்வாய்ப்படியாய், அப்பகத்தரு கப்புலியோடியாகப் பரிசுத்தப் பூதநாற்போலே திவ்யநாய அழகுருகடைய வடி வழகம் வடிவமித்த, வேதங்களும் வைதிகளும் ப்ரதம்மருத்ரநி நோன்களும் கட கிளையிட மாட்டாதபடி இருத்தெ மிருப்பை அதுவந்தித்த இளியாயிருந் துத்திருவாய்மொழியில். ... .. (9)

முடிச்சோதியாய் உளதுமுடிச்சோதியாகத்தெனவோ? *

அடிச்சோதிக்கின்ற தாமரைவாயாகத்தெனவோ? *

படிச்சோதியைப்போலும் பங்கவழிய் * கிளையாய்மென்

அடிச்சோதிக்கத்தெனவோ? திருவாயே! உட்டுமையே,

(10)

திரு வாயே	தீர்ப்பாயினை உள் பெருமையே!	திவ் வாய் மென் னடி சோதி	உளது திரையாய் கூடுதலாய்மையு மிருந் தென் திருவாய்க்கிள ய்க்கியவாத
உளது முகம் சோதி	உள்வழகடைய திருமுடி மண்டலத்தின் துயே திவ்வானது (உள்வழ கம் வளர்த்த)	படி சோதி உருடமையே பங்க வளர் ஆய்	துவந்தவன சோதி வழங்கடைய தோய்ப்பு மென் னபங்கவாய் பட்ட ஆரணகம் மென் னஆயிவ துணை யாய்
முடி சோதி ஆய்	திருவாயினைத் துயே திவ்வாய்	வளர்த்தவோ	விளங்கியவாய்திரு?
வளர்த்தவோ	திருவாய்க்கிள வளர்த்த பாத	உத்தம	தெரியவருகிற் செய்ய கேட்கும்.
அடி சோதி	திருவாய்க்கிள வளர்த்த பாத	உத்தம	தெரியவருகிற் செய்ய கேட்கும்.
உத்தம	திருவாய்க்கிள வளர்த்த பாத	உத்தம	தெரியவருகிற் செய்ய கேட்கும்.
தாமரை ஆய் வளர்த்தவோ	திருவாய்க்கிள வளர்த்த பாத	உத்தம	தெரியவருகிற் செய்ய கேட்கும்.

*** [முடிச்சோதியாய்.] திருவாயிருந்தோதி பழகருகடைய திவ்ய அடிவயங்க ளாகவும் திவ்ய பூதநாய்க்கருக்கு முண்டலாய் கிளையோ பொருத்தந்தந்தக் கண்டு உள் குறுகித்த பெருமிருந். இவ்வடிவழகம் உள்வழகமினே தயக்கொரு கார்பே றலம் விளங்கியவாய் விளங்கப்படு செய்த, சோதியே! இத்த வார்பேறலத்தீர மறுவந்தமருகிற் செய்யவேண்டியெனது அபேஷிக்கிருந்.

உளதுமுடிச்சோதி முடிச்சோதியாய் வளர்த்தவோ? — திருமுடி மண்டலத் திவ் வளர்த்தவழகம் மென்முடிவாய்க் கென்ற மீட்ட துயேதிவ்வான ஆயிற்றோ? என்பது கேள்வி. உள்வழகத்தில் திருமுடி மண்டலத்திற்குமேல் திருவாயினை மென் ன தனிமேல் இக்கி; திருமுடிச் சோதிதான் மேலே பட்டத் திருமுடிவாய்க் தோற்றமென வந்தது இங்கு ஆழ்வார்க்கு விவகிதம், பட்ட பூதநாய்க்குத் தயத்தின் இப்போதாத்தின் முதுகடியை ஒரு திறத்தோடியோ அருகிற் செய்தார்; அதாவது—விசீடமருகா தநாதி நாயினாதுகூடியது. உயெனக்கூடியது நாயுடைய தாய்க்கிதென நாயினாதி—மீட்டருடத்தாய்க்கி ஆகியவாய் கண்டோ, முடிக்கத்தவந்திருப்பாய் தயக்கிதென வந்தோ? என்பதாம்.

"மோகித்தா! பங்குதாக்க மடடேமே" என்று சொன்னானோம்? நீர் கால விசயத்தையாவது எங்கள் நீர் பேசமுடிகதோ வென்று எம்பெருமான் திருவுரையாக, எம்பெருமாவே! உங்கள் நீ விசயத்தாகவி கைத்தாதும உம் உட்பெயரிவை ஓர் காலமேயே உதத்திகைத்தாவினியே; எவ்வை என் பெயறு? எனினார்.

வகுத்தா அகுத்தவத்த மல்கத்தின் உட்குட்பயை எம்பெரும துடைப நிலையகை வித்தாமை எப்படியுடட தென்கு [வகுத்தா] ஒரு பாயத்தாதி குள விர்த்தமத்தினே என்னக்கைய மாதத்தினும பரித்தாதிதா, இத்தமும் எப்படியுடட தென்கி, [அகுத்தவத்த] பத துவக்கித தாய்பினு என் கையடி இருக்கும் இக்கனும் எப்படியுடட தென்கி, [மல்கத்தின்] எக் கும பாத கொளிகை புதலத. ஆ இயடியுடட திருமேனியையுடைமை முதலையம் சொன்னுடடது "அகுத்தா குளமாய" என்றத, எவையு மோர் பாயையுடடு குளம அப்பாதிக்க வேண்டாமே "ஆவாவிலி துரது வகுதி, மாத" எனினையுயே எம்பெருமான் துததையாகினை விசையகை குளம படைத்தா வென்றது.

[வாய்பித்தி இத்தாதி.] கக்கையபனும் முதலையக்கிதும் உரைக்கி ஒருடியுடட எகித்தாருளாயினே! உத்தாடப க்குப விக்க பெனா குள விக்க பென், உத்தாடப க்கையபகற்பென்க, காயககதவ பென் ஆகி இவகுதுகட்டா தபைய எதோ எகிதாம சொகதுவைத் தையகை முடியகொத்துவத எக்கனே? எக்குராதிரது உலக்க—முடிய.)

ஒதுவாயோத்தெய்வம் எவ்வாயத்தெய்வமெனவாய் *

சாதுவகிப்புகழின் தாவகயககித்தியை *

மொதுவாயுபுனத்துறைய ஞானீசுரைய! பூமிக்கெய் *

மாதவாயுபுனத்துறைய! எங்கெய்கிப்புகழ்த்துவனே? (க)

தாவகி தத்த என்கை	தாவகை கொத்தித அக விடகி திருவைய பகித்தா தாவ கோதகனும்	பித்த இய்கை	கோதிக்கை; [தாவகையு முத்தியகை கொள்கை என் கைதாடி.]
எவ்வாயத்த கொள்கையு	எத்தக பாயவுகை கவிது குங்குபகை புனக்கையுடட கைத்தகனும்	கோத காத புனம்	புதல் கிள்கை பெத்த கைய கைத்திதும்டகை
காத ஆய்	{ (பெய் கையகை) கையகையு கொத்து கித்தகையி	தாவ குடியினும்	{ திருத்தாவ மையு திருமுடியின்கை தாவகையே!
நீக புத்தி தாவ ஆய்கை	{ உத்தாடப குள கித்த தாவதின் தாவகை கைத்தி தாவகை கையகை	பூமிக்கெய் காத காத கையினும்	{ தாவகையுபின் கோத் நிப பெய்கி கைதாடி கை கைத்திபகை திரு கைய புதலகையே!
		கை கொள்கை புன கைத்த	{ கைத்த கொள்கை கை தகிபெய்?

மாதுரைக்குடும்பம் மலையாளத்திலிருந்து *
 மாதுரைநாட்டில் பழங்காலப்பழந்தியன்ருள் *
 மாதுரைவெள்ளேயுள்ள அமைச்சர்வந்தியன்ருள் *
 மாதுரைவெள்ளேயுள்ள அமைச்சர்வந்தியன்ருள் *

[illegible]

• • • [மருதுநாட்டில்] சீழ்ப்பாட்டில் சொன்னபடியான அந்தம இப்பாட்டில் உள்ள சொன்னபடியே தென்த கிழக்கேயேனும், அங்குமுதலான அமரர்கள் எத்தினுதம் அங்கம் என்றது சீழ்ப்பாட்டில்; அமரர்களின் எந்தவதம் அவர்கள் எங்கெந்த இப்பாட்டில். அமரர்களென்றது இத்தினுதற்குப் பெயராகப் புகழில் சிவக்கோட்டில், சிவபிரகாசம் சொன்னபடித் தவனிதம் சீழ்ப்பாட்டையுள்ள இத்திரினை பெய்த்தவர்க்குப் பாகத்தி சிவக்கோட்டையே இத்திரினை என்ற பொருள் வந்தது. அமரர்களினவர்க்கும் என்முதல் போருதலால் அந்த நான்முதலான இங்கு கிவக்கிப்பதால் சிவநதிரியாகும், சீழ்ப்பாட்டில் "அரன்முதலா" என்றிருப்பதற்கும் என்முதலாம் அவகித்திரியேய் என்ற நதிரியைப்பட்டவருக்கே உடனென்ற திருவுக்கையத்திய பட்டர் இங்கு அமரர்கோள் என்பதற்கு கிவக்கிப்பதால் உத்திரசுக்காவிர்த்தன ஒரு பிரகாசம் பொருளாகப் பணிப்பதாக. பரவிர்த்தன பிரகாசம், பரந்தம் பரவகா என்ற பரவகா என்ற இரண்டு பரவகாக்கிப் முகையுதிரிப்பன்; இப்படியானபால் பரந்தம் பரவகா பெய்க்கையே உருபுமுள்ள கொரு பிரகாசம் இருபதால் கவதற்குக் கொள்கையோ; அவன் எத்தினுதம் அவர்க்கியையாகும் என்முதல் இப்பாட்டில்—என்பத பட்டருகைய திருவுக்கைய.

[மாதுரைக்குடும்பம்] எம்பெருமானைப் தீயாய்க்கா விடாதம்
காப்போதும் எவ்விதத்தினும் மன ஏதப்பிவருவதில்லை யென்க. பூரீகாமநாதர்

[illegible]

“மனசுதருகியதை” சந்தைபடுத்த வுதி யுதாசனம் :—

“அருவியிடைவந்து என் துயர்ப்புகழ்விடுக்கும்; ‘மங்கலகாண்ட’ என்
தேயுமேய் வகைவந்தியே இரண்டாய்ந்தாழ் மொனையிடுக்கம்.”
என்றதே. இத்தக, பெயரையும் மகையாரும் மயபெருமானிடத்திற் குடி
வெண்டிருப்பதற்கு உதீதமாய் விவந்தும். மயினை உதாற்றித்த பெயி
திருமொழிய் பாரததிக் அதுப்பு வரைத மெய்யார் கிணையமயக் உதீதபடி,
அவ் வகைத பெய்யை கிணையக் உதீதபடி என் துய் உதயத் இக்கு உதா
ற்றிக்கப்பட்ட புலவையு என் த பிரயாணம் குங்கேதத்திற் (அவுட 25-25)
அதய்யம் பன்னப்பட்டி வரும் வாக்மொடி, வாக்ம பதபாடத்திற் “புல
அதுவாய்” என் த பதவிபம் மூலத தேவிகை பாய்பத மொய்வத்திற்
தூய்பதவத மயத்திற் தெரட்க்கத்திற் “அதுவாய்மொய்” என் துய், மத
காவற்றத்திற் - 1 மகையாரவகை—அருவியாய்” என் துய் (மொய்யே
மதய்யபிதய்திகைதும்) அருவிச் செயுக் கைம்கெரும், வாக்ம பதபாடம்
பிரயாணம் வகைத இவ்வகை பெய்யைம்கெய்தி புலவ் அதுவாய் என் தே
வொவ்வத்தரும். மயினை திருவள்ளும் இவ்வின மேதபாடம்த. மத,
இவ்வின பதவிபமொயிற் ‘மெய்யாவித்தியே பெய்யைவத்தியேயே புலவ
வன்’ என் த பெருமையும; மயினை திருவள்ளம் அபகவித்தியே என் த
வகிக்கெய்வன்டா; அதுவாய் என்பதற்கு வக்தவாய் (மய்யம் மெய்யார்
மூக்கவன்) என் த பெரும. “உதய்யாய்மொய் துதய்யம் அது
தா. வபுய்வாய்மொய் விகொய்யு அதுவாய்மொய் பூதித்தி—தா” என் பர்
வகய்வகைத் மூலப் பரும கெய்வத்தக்கதாய் மய்யை பரும என் த குடி
புத்தக்கதாய் மெய்யுத்தக்கதெய்வகைத. இவ், (மங்கலகாண்ட) என்
தெய்தித் பிரயாணத்திற் புலவ் அதுவாய் என் தே பதவிபம் கிணையமொயிற்,
அத்தப் பிரயாணம் குங்கேதத்திதய்வகைத்தியே மேதபததாரிடுத்தம் மெய்
மெய், இவ்வினத்திற் பாய்யானிற் பாய்யுதயை பரிமெய் தெய்தத. (ம)

மாட்டுக்கூட்டங்கள், கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டம்

தொழில்நுட்பவல்லியுடன் புன்முத்திதோன்றினாயே •

இதன்மூலமாகவே பரந்த அங்கீகாரத்தில்

செய்து, அப்படிப்பட்டதில் உள் உடர்த்தி தோன்றாமல்?

(L)

வாய்வினே சொல்லிவிடுத்த சிவமுட சொண்ட சொந்திற் வாய்வி 'மறைபுற
மறைபுறம்' என்றாமை.

தொழும்பு—அடிமை; ஆயர்க்கு—ஆதர்க்கு; அடிமைபாளனாகலுக்கு
என்றாமை. ... .. (க)

மறைபுறமாவேதத்தன்கின்ற மலர்க்கடற் *
முறையால்வலுவெல்லாம் படைத்திடத்தன்கொடுத்தாய் *

பிறையென்கண்டபாணம் என்முடிவாகித்தானம் *

இறைபுறமறிந்தேத்த விற்றிக்குத்தலிவையிடபொ

(க0)

மறை ஆய	மறை பொருள்வரை புடைபுறமாவை	வியிழந்த	(பிறகு) வெளிப்படுத்தி
என்க வேதத் தன் கின்ற	என்கு வேதக்கருக்கும் புடைபுற பொருளைய கின்ற	அவந்தாய்	(அவரை ஒத்தியை) அவந்த சொண்ட பெருமனே !,
மறை கடற்	விவாதத்தையுடைய சொந்தியுடையவையே !	பிறை ஏத கண்டபாணம்	எந்திரவரை நவிய கண்டபாணம் புடைபுறம் கொடுத்தானம்
முறைபுறம்	முறைபுறம்	என்முடிவாகி	என்முடிவாகியும்
இ உயரு எல்லாம்	இவையெல்லாம் கொண்ட	இந்திரமும்	தெய்வந்திரமும்
படைத்த	சுருஷித்த	இறை ஆதம்	நியை உத்தமனாயி
இடத்த	(விவாதத்தினால் புது) இடத்தெடுத்த	அறிந்த ஏத	பொன்னாயி நவந புறந்த தந்திரமாத
உயர்	(மறைபுறமாதத்தினால்) நினைந்தத்தினால் வந்த கொண்ட	விற்றிக்குத்தல் இத	எழுந்தருளியிருக்கு மிகுபு
		விபபி	ஆசரிப்பினே !

* * * [மறைபுறம்] தோகல் முறையாகும் உள் வேலித்தந்தை யறிந்த ஆதர்
விக்குமாத ரீ திருக்குமிருப்பு ஆசரிப்பினே வெள்குள். "மறைபுறம் கின்ற"
என்னுமது "என்கவேதத்தன் கின்ற" என்னுமது சொன்னால் போதமே;
"மறைபுறம் என்முடிவாகி" என்னுமது? வாய்வின, வேலியின, வேதம் என்
முடிவாகி மறை என்னுமது பரம்பரம் வாய்வின ஆர்த்தவந்தியில் வாய்வின;
வேதம் வன்னால் விவாதத்தினால் வந்த பொருள்; மறை என்னும் மறைத்
திக் காட்டுவது எனது பொருள் ஆனதொருபாணங்குத் தன் ஆர்த்தவந்தி
வெளியிடகொ காட்டுவது வெதம், மறைபுறம் என்முடிவாகி திருபாணங்கு
மறைத்தனாகி மறை; ஆகவே, மறைபுறம் என்முடிவாகி திருபு. "தன்
பாணங்குதிருக்கு மறைபுறம் உத்தமனாயிவருக்கு வேதமாதிருக்கும்" என்ருர்
பெரிய வாய்வினவந்தியும்.

முறையால்—உருக்கெல்லாம் வாய்வின முறைமையினால்; (அவ்வது)
பரம்பரத்தோதம்.

வினாக்களுக்கு எட்டு மூலக்கந்தி காவியம் :- ஒருவர் ஒரு குழமன்
 விளையுமா? அதன் கருத்தினே காண்பது பொருள் தெர்த்தி, அதன்
 தன்மையே காண்பதே 'இத என்னை வந்திருந்த' என்ற இயைபுக்கு
 முன்பே 'என்னைவரும் பண்டிதர் காண்டாவிட பண்டிதர்' என்றபடியே
 உவ்வையே மனப்பாடப் பார்த்தாலும் அதனுடைய கருத்துடனானவனான
 உன்னை பேசுதல் அதனான இயைபுக்குத்தான்பெற்றது இது உவ்வையே ஏற்றியே
 திராவிடப்பகுதி தன்மையே மத்தியபகுதியே."

விவரங்கள்—விவரப்படுத்த எந்தப்படி.

42

4. (50)

விட்டபயனியைப்போல வெய்துதுளையேழியின =
 உய்யுதழைப்பான்மையும் துய்குதுகட்க்கடையான் =
 ஊய்கின்றித்தொழுகுதானந்த ஆயித்தனாப்பதம் =
 உய்க்கொண்டிருப்பதுகும் ஒழிந்தித்தொழுகுதெ

(54)

வினப்பு ஆய	} (அறிவந்த) ஆராய்ச்சி யாதணை	மொழி	மொழித்து
வினப்பு இயல்		(தன்னிடத்து) ஆராய்ச்சி செய்யப்பெருததும்	தயக்கு இன்றி
மெய் ஞானம்	} மெய்ஞ்ஞானத்திடமாவ நெருங்குவான் போய பெயர்நுணர்	உரைத்த	உருளிச் செய்த
மெய் ஞானம்		மெய் ஞானம்	ஆராதனம்
தன் குருவர்	} பெரிய திருவாரிக்குத் தலைவரான	இயற்றும்	இயற்றுவான்மெய்
தன் குருவர்		தன் குருவர்	தனி முனி
உருவம்	} உருவமான புரைய புரைய பன கல்லம் உருவமிடமான	உயர்ந்த	உயர்ந்த
உருவம்		உருவம்	உயர்ந்த
தன் குருவர்	} பெரிய திருவாரிக்குத் தலைவரான	உயர்ந்த	உயர்ந்த
தன் குருவர்		தன் குருவர்	உயர்ந்த
உருவம்	} உருவமான புரைய புரைய பன கல்லம் உருவமிடமான	உயர்ந்த	உயர்ந்த
உருவம்		உருவம்	உயர்ந்த

• • • [வினா] இத்திருவாய்மொழிப்படி பள்ளத்திற் சிவகாட்டுமேல்.

[illegible]

மெய்யுறவு வேறியது - உன்னை உன்மடியே விதிபாதிக்குமான்
வேதத்தினை போதையெனவர் வைக. சுயப்பயன் - துயம் என்ற கூட்டுரை.

தரமிடேபதிகுத் தரத்பய சத்தசவுளி.

வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். தாய்மொழியை வளர்த்துக் கொடுத்தால்
 மொழிபெயர்ந்தவர்களுக்கும் தாய்மொழியை வளர்த்துக் கொடுத்தால்
 பெயர்ந்தவர்களுக்கும் தாய்மொழியை வளர்த்துக் கொடுத்தால்
 வளர்த்துக் கொடுத்தால் தாய்மொழியை வளர்த்துக் கொடுத்தால்

1. அங்கம் : ஸாந்தீபதஸர்பம். "ஸ்ரூஷ்சோதிபயம்" தனது தீவ்
வாங்குபுகழை தீவ்ஸபாநாககனாகப் பொருத்தப் பெற்றவர் என்கை.

2. அப்போதையதும் 'அதிமேதவியை மகா' உலகமட்டுத்தனத
தெய் நேராயகல புலகலகல்

2. கிண்கிணத்திதழ், * பாஞ்செறிபரவாய்* என்கின்றதடி நவரீத
அடி சென்றருப்பவன். (தித்திசைப்பதம் பாடல்; அபிபாத, பறவீரீ
வாழம்.)

4. உலகநிலைமையுடையதெனவும், "மலர்ந்தழாப்பாட்டுடை சீமையெனத் தாய்" தன் திருவுணர்ந்ததாயும் அபேஷைமையுடைய திருத்தழாயை உணர்ந்த திருமேனியை உடைபவன்

6. ஸாஹஸ்ரபுரம், * அருத்தாநகரமுத்தரத்த, * அவிநை பழிச்சி
க.உ.ப.வன்

6. மன்றதாக்கம் மறுநிஷ்பா. "பூகிம்மேவ மாதவாழாதிரும்,"
ஸ்ரீமதவாழாதிரும் அனந்தரிகைப்பட்ட திருமார்தப புகடபநம்.

7 கடுதாழைநிர்வாகத்திற்கும் * குழந்தைகள் தனித்தனம் உடன் தொடர்பு
புதுமுகமுதலாம் * உடன் தனித்தனம் நிர்வாகம் உடனடியாக புதுமுகமுதலாம்.

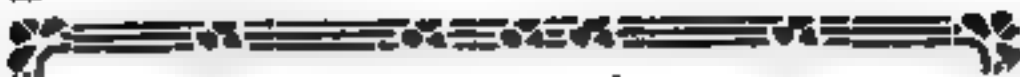
3 மலர்மீதழிதொழிந்துவரும், * யானைச் செருடம்பாய்* அழுத்
தந்த விளக்கம் பொலிந்த திருமணியை அடைபுகம்.

9. இத்தொடர்புமீதும் - புள்ளிக்குத் தோன்றியபோது - பெரிய
திருவடிகளும் இவ்வுடன்தான் புகட்டப்படும்.

10. வீரகச்சுந்தரிமேதர்வப்பூதிசாஸனநிம். * அநாதியேத சண்டயாது
 அநீதவநி, * மூலகங்கைகள் கடைமூலகம் ஆகியவர்களைத் துறக்கை அடக்க புழை
 கிற்பது விவகந்தகரபுது புலகைகள்.

ஆக இயலக்கூடிய சமயவெருமானை முடிச்சோதியால் வள்கிற திருவாய்
மொழியில் ஆழ்வார் (சித்தனெனத்தவந்தித்தம் வந்தி) அடியவன அழகு
விரம்பியவன அருளிச் செயலார்

தாப்பர்பின்பின் திருவடிகளே கரணம்.

தாயிடோபதிஷத் வாக்நி.

சூரியசூரியஸ்தசமஸ்தவதாதி, ஐ.த-1-1
சூரியசூரியஸ்தவதாதி, ஐ.த-1-1
சூரியசூரியஸ்தவதாதி, ஐ.த-1-1
சூரியசூரியஸ்தவதாதி, ஐ.த-1-1

(சுருத்தம்) மூன்றாம் பதின் முதல் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் திரு
மாயிருஞ்சொல்லு பழகருகடய பாதாதிசொந்தயான அழகையும் திருவாய்மொ
சொந்தரிபத்தையும், சிரமன் முதலாகருகடய ததிரகம் கட்டாத பெரு
மேதகமவையும் பேசியிருக்கிறார் என்பதாவது.

இவ் திருவாய்மொழி.

ஆழ்வார் திருவாய்மொழி.

—*—

மூன்றாம் பதின்—இரண்டாம் திருவாய்மொழி,
முதலாம் திருவாய்மொழி.

—(10)—

அவதாரிசை:—மிக்க தாழ்வாய்மொழி, என் தீர்த்தம் கயிற்
திருக்கல் சொந்த வாய்மொழி, என் தீர்த்தம் கயிற்
சூரியசூரியஸ்தவதாதி, ஐ.த-1-1
சூரியசூரியஸ்தவதாதி, ஐ.த-1-1
சூரியசூரியஸ்தவதாதி, ஐ.த-1-1
சூரியசூரியஸ்தவதாதி, ஐ.த-1-1

சுப்பிரதீபத் திருவடிவம் கொண்டு, 'ஆழ்வார்' நீதான் தயங்கின்றீர்? எம்
கைய ஞானமாக அதுபயிக்கும் முடியாமலுக்கும் காரணம் காணாதபோது பெண்டா
ரீர் விளங்கினதீர் போதும்; அக்காரம் விளக்கவேண்டி, காணாதபோது
விண்ணதலமாய அபரங்குலம் வந்த அதுபயிக்குமிடத்த, அகங்குலம் உம்
கையபொய்யை உவனே தயங்குத, விவரம் அறவிட முடியாததானவாயின
பரிபூரணதயம் செய் முடியுவினாம்பெய்த தங்கிவி உயிரோடு அமர
வோடு வாயித அவிவாக்கும் பொதுகானதே காணும்; அதுபற்றி நீ தன
வேண்டி, நீர் விளத்தபா பெண்ணம் வயிரோடு பரிபுறமாயக. எம் கைக்குத்
திருவடிகளே விந்திவிடிக் கிடகு பதபரிதத மகிழ்வார்' என்க, ஆழ்வாரும்
நிருவந்த வாயதான மனஉதவைய இனிவாயோடே தங்க்கடடுஞ்சு,
(பத்தாய்பாடகம் இனிமைய காணத்தக்கது.)

பட்டர் திருச்சோட்டியூரில் கருத்தருளி இருக்கையில் பகவத்குறிய வர
வேளைய டடவாசிரா, இத்திருவாய்மொழி வந்தவாசிர வேளையினைய வே
டா;—ஆழ்வார் இப்போது பரம்பராதபவந்தர ஆசாரப்படைநுத்தாராசிர
அது ஒரு வேர விசுவாசத்தினே சென்ற அதபயிக்க வேண்டியதாகவாயே
இவரும் விடைக்கவியங்கிய! என்பது தருக்கவைய; இப்போதே இவர்களு பரம
பராதபவைய விவகரிதயாக இடை; சாயக்குடாதி அவதாரக்கவிய அதபயிக்க
ஆசார கொங்குருத்தாராய அதை ஒரு வாய்க்கிசுவத்தினே கழித்தவிட்டவையே!
எவ்ருவது தருக்கவைய, இப்போது வந்தவாசிரவ அதபவையேவது சென்ற
தர இவையையையே அதைத் தருப்பங்கு வந்தவாசிரவ, மேலு பட்டர்
திருவாய்மொழியை கருத்தோதியவ கன்பது; அதைத் திருமங்கியினே
கருப்பயிக்க இத்திருவாய்க் கன்பது அங்குக் கன்பட்டவையின்தது; அக்கவ
தாரத்தினையுடன அதபவையேவது தங்கட்டவைய வேக வந்தவியங்கியே,
மெய்மேதும் மனோதபவ அதபயிக்கவையே, இத்தது வேறு யினையக்குத்
வந்தன வெய்வெய்?—என்பது

அதற்கு மட்டும் அருகில் செவ்வாயை வைக்காமல் — சூழலார் அதுபயிக்கும் சூழலுமட்டும் விடம் பாய்வதற்கு வெள்ளை? கறுப்புகளுக்கெல்லாம்? கிப்புகளும் தாமசுகளுக்கெல்லாம்? அச்சுறுத்தலுக்கெல்லாம்? அது உதவி ஒரு வாய் இல்லை. தர்மரின் ஐயத்தாலே விவரம் எங்கும் ஒருபடிப்பட்ட பூதங்களாகவே புரண்டது. அச்சுறுத்தல்களை அப்பெண்ணரும் அனுபவிப்பது போலவே சூதலார் அதுபவிப்பது. அங்கும் விவரத்தைய பூதமாக அதுபயிக்கும் சூதலுமட்டும்; அது அனாத்மாதாமையாலே தாக்கீதம்—எந்தது.

முக்கியமானவை: 1. தர்ப்புரிமைக்கானவை •
அக்கன: 1. தர்ப்புரிமைக்கானவை •
மேலானவைக்கானவை •
மேலானவைக்கானவை •
மேலானவைக்கானவை •

முக்கீர் குரலும் } என் குந்த இன்
படைத்த } என்னை எழுந்தது
தன்னும்

எம் முழுமீ } மேத்தின் தன்மை
யன்றோ } மேன்ற தன்மையை
புனைவதுமேன் எம்
பெருமனே!

அ நான் } அந்த எழுந்த
தன்மை

நீ தந்த } நீ கொடுத்தருளின

ஆதலையின் } சீர்த்தருமை

வழி } வழியெனவே

உழன்றென் } அந்த மெருத்
நினைந்தென்!

என் என் } (உரைத்தி உண்டான
யின்) மரிதலையாவது
எனினே

என் விவ } விவதின நீருப்படி

விவரின் } அது பாதகன

என் அந } மேம்பற்றினே
பயத்த } அந்தத் தொகைப்
பெற்ற

என் } அருமன்

உன் } (மறையுடையது)
உன்

இனி என் } அடைய பெறவு
உத உமன்க. } இனி என்னைதோ?

* * * [முக்கீர் குரலும்] உன்னை வடிவமித்த உய்ததான நீ தந்தருளின சீர்த்தனம் கொண்டு உன்னைப் பணிபுரிய அங்குடின் வழியே யொழுதி அந்தந்தப்படேன், என் உன்னை என்ரு மெனிக்பெ பெறுவது என்ற ஆத் தராய்க் கூறுகின்றேன்.

முக்கீர் குரலும் நீ, ஊற்ற நீ, மேற்ற நீ [மகழ நீ] என்னும் மூன்று வகை நீரை வடிவமுத வடிவ பண்புத் தொகையன்மொழிபாடுவ வாதைய பெறு கொள்பது பழைய சொற்கள். இவை மதந்தக் உதவிக்கு அடியாக்கு எல்லா. ஆறு நீகொள்பது மகழநீரே பாதகயாதம், இவையின்று மிகையா பேரது ஊற்றநீரு மிக்கியாதபாதம் இவாதது முக்கீர்கொறு கொள்வது பொருந்தாதென்று சொல்லி யேது பொருள் உதவிக்கு. அதாவது—மூச் செய்ககையவடிவ நீ முக்கீர்கொள்பதம். மூச்செய்ககையது—யன்றிப்ப படைத்ததும் மன்றி வழித்ததும் மன்றித் தந்ததுமாய், நீரினின்ற நீயும் மறந்தென் யேதமேததான படைத்ததும், நீரினீ உமனம் மிகழவாதந வன் தந்ததும், இத்தியைநீர்க்குப் படைப்பட்டு உமனம் அழிதான அழித்ததும் ஆக மூத்தொழிவதும் உதவிக்கு உரியதாய், என்னைக்கினிய் எருத்தம் இதவே, எம்முள்ளோரியைத் மூத்தவகை நீகாயுடையதென்னும் பொருளியே ஆதரியப் இவையித்த எடவுதம் இப்பொருளே யுள்ளது. முக்கீர் என் தன் வாதைய பாதமொழி பழைய நீ என்னைத்திருப்பது முண்டு. அதியந உடவு நீகரிய படைத்ததொன்று தான் உதம். உமனவன் வாயு—அ கேள்—அப எவ வகைதொன்று. என்மிற மதம்மிருதிபாயானமும் இவரு எடவு உயத்தம்

எம்முனை என்னனே!—எம்பெருமன் உதவுகின்றப் படைத்ததென் னாம் ஆறுவார் தம்ககையே பென்று கொள்வருகின்றதம் எம் என்பதனம் தொகிக்கு, முதிதக்தம் எம்பெருமனதுதம் தாய்வம் திறத்தினம் மாதிரி

என்	உயிர்வாழ்வைய	மடிந்த	மெருத்தி அழிந்த
யா	மெய்	என்	என்,
எனையம்	பூதைய	தெய்	பழையான
அனந்த	(மறப்பாதிட்டதின் பிணை பெற்ற) அனந்த கொண்ட	யா	மெய்
என் வாயை	எனது வாயை ஒத்ததினே!	என்	உதவினா
நின் னன் னா	உனது நிருவீரப்படி தாக்கு அருவியான, குறையேற்றவையான பாங்குடைய மெய்	யின	பாங்குடைய
யாயம்	மாயையையே பிரகுதி குறையான	தொடர்வின்	அதன்மையின்
யன் பிரவீரம்	தெய் குறைய பாங்குடைய பிரவீரம்	குறள் அனந்த	மெய்யோடு அனந்த
		நின்	(பாங்குடைய) உந்துதல்
		யா தன்	தெய் நிருவீரம்
		மெய்த	அனந்த
		நின்பு	நின் பெற்றிருப்பது
		ஒருவருந்த	கொள்
			என்னதோ?

* * * [உயிர்வாழ்வையானந்த] இவ்வந்த உயிர்வாழ்வையன் என்னத் தீபிகையும்
நீ நிருவீரப்படி உயிர்வாழ்வையன் எனத்தையும் தயினை என் இனி உன் நிருவீர
வையன் வந்த சொந்த என்னதோ கொண்டு. இங்கே உட்குள் அனந்தவின்
பாங்குடைய. அதாவது—“உயிர்வாழ்வையன் உயிர்வாழ்வையன் கொண்டு எய்திநின்றதிடத்தே
வந்ததிடம் மட்டத்தினினை, உயிர்வாழ்வையன் கொண்டு எய்திநின்றதிடத்தே
வந்த மெய்யோடு; உயிர்வாழ்வையன் கொண்டு மறப்பாதி குறையன் வந்த
தினோடு; அங்கே மெய் மட்டத்தினினை கொள்ள அதற்குப் தயினை
கொண்டு” என்பது.

மீதல் உயிர்வாழ்வையன் பூதையைய மெய்யை மெய்யை நிருவீரப்படியே
அனந்த, அனந்த மெய்யை என்னை நீயெனத்தின் கொண்ட உயிர்வாழ்வையன்
பாங்குடைய மெய் நீ உயிர்வாழ்வையன் குறையானதோ தெய் மறப்பாதி குறையான
பாங்குடைய மெய் மெய்யுடைய மெய்யுடைய கொண்டு மெய்யை என், உயிர்வாழ்வையன்
குறைய உயிர்வாழ்வையன் அதன் குறையானதோ பாங்கு தொடர்வின் குறையின்
வந்த உயிர்வாழ்வையன் நிருவீரப்படி வந்த என் நின் பெறுவது என்னதோ
என்னதோ.

இவ்வாறத்தின் இனிவையைய உயிர்வாழ்வையன் குறையானதோ என்மீதம் —
‘இவ்வாழ்வையன் உயிர்வாழ்வையன் கொண்டு மெய்யையும் என் உயிர்வாழ்வையன்
தந்தின போய்மெய்யையின் என்னை மெய்யை குறையானதோ இங்கே புறத்தின
குறையின் மெய்யையும் உயிர்வாழ்வையன் கொண்டு மெய்யையும் என் அதன் உயிர்வாழ்வையன்
குறையின் போய் அனந்த நீயென. இவ்வாழ்வையன் இங்கே மெய்யையும்
குறையானதோ அனந்தவின் மெய்யையும் குறையானதோ மெய்யையும் பாங்கு
பாங்கு குறையானதோ உயிர்வாழ்வையன் மெய்யையும் இவ்வாழ்வையன்
சொந்த மெய்யை குறையின் மெய்யையும் மெய்யையும் மெய்யையும் கொண்டு கொண்டு.” (உ)

மேலே நோந்து மனது காண்க. பாடியதன்—பாடியதன், பத்தர்களின் கோஷ்டங்களின்
மாத்திரமன்று; சத்ருக்களின் கோஷ்டங்களிலும் பாவிப் புத்தப்படைந்
தலமென்பது. (௬)

கூலிக் கூலிக் கொடுக்கிற துற்றதன் கீழ்க்

பாவி யென்பலகையம் வழிநிகைத்தலமெதிரிந்தோன்

மேலியன்றிருநிலைகளைத்தவன் உலகமெல்லாம்

தாவியவன்மேலே எங்கிலித்தடுப்பெயலென

(௭)

கொடுக்கிற	கொடுப்பவன்மேலேக்குப் பிறப்பிடமாவது	மேலே	திருவுள்ளமுடையது
துற்றதன்	(தனதுதான் கொடுப்ப பட முடியாத) புத்த பொன்ற கையாற்றத் தன் அடிப்படையில்தான்	துற்றதன்	பாக்கிடப்படலான சாதித்தவனும்,
பாவி யென்ப	அதேய அடிமை	உலகம் என் எனப் பாவி	(நிலித்தமெனும்) உல கமெனியெல்லாம் அகத்தவனுமாவது
வழிநிகைத்த	சுழிநெரியவன் சுழந்த	அடியாளன்	கவையினம்
அவையெனத் தோன்	வருந்தி உடையதன்	இனி	இனி
பாவி யென்ப	புத்தப்பாவி யென்ப என், அன்ற	கூலிக் கூலி	பலகையம் உபயித்த
	மூன்றாமொழி	கவரு	கவரு
		தடுப்பெயல்	தடுப்பெயல்
		உன்	உன்

*** [கூலிக் கூலி.] ஸ்ரீகிருஷ்ணனாரும் ஸ்ரீவாமனாரும் அவதரித்த உலகுக்
குப பன்னிள அதுகாந்தத்திற்குத் தயான என் இனி புண்ணிய பெறுதற்கு
வழிபுக்போயென்று கடுகந்தோற்றப் பேசுவார் பிரமேய! என் இருக்கு
மிடமே கையாறும்; இதுவே துறமன்றி உடையதென, இங்கிருந்து கிளம்ப வழி
யில்லை; இருந்தவிடத்திலே கிள்தும் பன்னாறும் உபயிடக்கின்றேன். நீ ஆபத்தக்கு
உதவுபவனாகியவரென் என் இவ்வளவு உபயிதென்பபயமாட்டேன்; திருவாய்ப
பாடியில் உலகமெல்லாம் பெருமையுடைய கோஷ்டப்பட்டவத்தின் ஒன்றியமெல்
லுரு தனி விழாதபடி ஒருமையாவத் துக்கியெடுத்த சாதித்தாய்; அவனும் ஒரு
வருக்கு உதவினமாதிரியன்றித்தே எவருமொருக் கல்லார் தலகனிதும் திரு
வடிவம் வைத்தருளினாய், அன்று என் எந்த முகையிலே உட்கேற்றே? அப்படி
கையவ்வதான பன்னிள கைத்திறும் தயான என் இனி எங்கேகிடப்பயருமி
தோன்? அகத்தவனான கிழவத்தின் என் கைப் பன்னாறது கிழவ என் தெரிந்
தும் கவன இருக்கமாட்டாததேன், உபயிடே போதுபோக்காகுகிறுக்கின்றேன்
என்றாவதித்த

“கொடுக்கிற துற்றதன் கீழ்க்” என்ற விடத்திற்கு ஈட்டு ஸ்ரீவருத்தி
காணியின், “உபயிதெனட்டு இரண்டொருபதக கையால் கை கிடையும, கிட
கை கை கவனயென்னுத கிழத்திலே கிருந்தாயித்தது உபயிதெனது.”

பாதிமேன் என்ற விடத்திதழை பெரிபவாச்சாண்டேன் — “ஸ்ரீஜகநா
நம் திருமகன் ஸ்ரீமாலயி பவாநுச்சம் பரிணாதநே கபரிடாபிரபாலே,
விவர ஸ்ரீபாவெவாநக் கபரிடெதேநே?” (அ)

தலைப்பெயர்க்கலம் கமண்டலம்பாசாமரிடால் *
அலைபுழுந்துள்ளும் அல்லல்லலெல்லலமகல *
கலைபயலுநாநத்து எங்கண்வாணைக்கண்டெகாண்டே *
விலைப்பெறென்னெஞ்சம் பெறநீரேயே (அ)

சமன் தமர்	யமபடர்ன்	பா அலை	பவகவாபபட்ட சைந்த
தலைப்பெய காலம்	} வந்த விட்டுக்கொண்டு	நூலத்தகன்	} தங்காநே அநிபந் தகக கொண்டுள்ள பேரனை
பாசம விட டால்		கங்கெவெண்டு	
அலைபுழுந்து	} (அபிரிபாது) அலைக்கன் பகைவாபிற	கன் கொஞ்சம்	கைத மகமகனது
அ அல்லல்		கலை பெறது	கலைகிதம்பெறது
யவவக அகல்	} அந்த தயாமெள்ளம் கைக,	உயிர்	ஆதமையும்
		கே பெற்றது	கைதமயத்தகைப் பெற்ற தாபிறது.

*** [தலைப்பெயர்க்கலம்.] மேற்பாடாக ஆழவார்க்கு ஒருவ விவகமகவக்கண்ட
எமபெருமான 'இவகா காம ஒருவாது கமாதாப பகித்தாதிடும் இவர் முகந்
தே விவெர்போதும்' எனநெனவித்த தான் வடக்குத் திருமணியில் நீற்குமயி
கவப் கடைபயருள், ஆழவாரும் கண்டு தரித்த, அந்தத் தரிசகப இப்பாசாத்
தல விவனிதிக்கெஞர் இப்பாடகல் முன்னகடிக்கு இரண்டெகவபாந கிர்வா
நம, - இவவுகிர்விட்டு நீயருவகாமதநிக யமபடர்ன் வந்த விடப பாசத்த
கிதிஞல் அபிரிபாது உண்டாருக தயாம் பொதுக்க கொன்னுததாரிடுகரும்,
அந்தத் தயாம கமக்கு கோ கொன்னுதபடி. எமபெருமான் தன் கடைநிபைத்
தகதருகிப்படியாவே தரிப்புப் பெறகாவித்த—கன்பது ஒரு கிர்வாநம. மந்
நெரு கிர்வாநமயவது—இங்கு யமதுநர்க்கான வேரும் கவிவகக் கொன்னது
அந்தத் தயாத்நோடு ஒத்ததான பவகக்கிடுமேடி கப்பாத்தகைத் கொன்னவாது;
அது தொகையுமடி எமபெருமானே கெகிக்கப்பெற்றேனென்னெஞர் கன்பதாம்.

எட்டு ஸ்ரீகலித்தொண்டின்:- “அந்தோக் கஜாநிபமான அககல் கந்து
எமபார் அருகிசெவவது (அதாவது) அவலோபாதி க்வேம போருமாயிற்று
பகவத கிசவேகத்ததக வருகது இவர்க்கு அன்றிசே, பகவத் அலம்பிமேவான
பின்பு யமகல்வததயம் வகநிதயகிடு கென்னது அந்த யமகல்வதத கோம
படியகை என்று ஆண்டான் கிவநிக்குயபடி.”

அலைப்பு வாண்— தகவதயவம். “அவவல்லெகவாம” என்றவிடத்த
எல்லாமெகவதருக கிவகித்ததத ஆழவோபபடியின் பிண்காள் கடைபயருருகி
ருள்—“அவதுண்டவ வாவெகவாதததக்கு கவகல்யம் வருகிறத என்றுள்ள

செய்தீ—குற்றம், சொற்குற்றம் பொருட்குற்றம் முதலியன இன்னாது என்
றபடி. இப்பத்துப் பாக்களும் பாக்குநீயைப்பற்றாதபடி பொருளுமன்றது—என
பெருமான் நிருணயம் செய்திய உபதேசமுமென்றார் அகவழியாகவே ஸமீதவித
வந்திதேயப் பெருமையுமென்றபடி.

(33)

இன்னடாக்நிருணயமொழி உரை முற்றம்

ஆழ்வார் நிருணயமே காரணம்.

நாமிடோபநிகழத் தவங்கதி.

வாய்கொலிதலுளானாழ்வாரிஃ படுவன
வாய்கொலிதலுளானாழ்வாரிஃ
வாய்கொலிதலுளானாழ்வாரிஃ
வாய்கொலிதலுளானாழ்வாரிஃ
வாய்கொலிதலுளானாழ்வாரிஃ

(குறிப்பு.) 'என்பெருமானே நாம் படுதல்பாடு அதுபயிர்க்க முடியாமலிருப்
பதற்குக் காரணம் எம்முடைய காரணங்கொடும்' என்று கிறித்த மிகவும்
தவறச்செய்துள்ள ஆழ்வார் என்பெருமானுக்கு ஆர்வமாயித்தயாடார், 'ஆத்
மிக்! எம்முடைய பரிபூர்ணமாக அதுபயிர்க்க முடியாமலிருக்க காரணம் எமது
பெருமையின் அளவிடமுடியாதமையினால்தான் உமது காரணங்கொடும்
காரணம்' என்று தெரிகிறதா என்பெருமான் ஆர்வமாயித்தயாடென்க. இங்
கடாக் நிருணயமொழியில் இவ்விதமே அருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஆழ்வார் நிருணயமே காரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றத்தி.

முன்ன மழகமேழில் முழுவும் குருகையர்கோன்
இன்னவள வென்ன வெனக்கரிதாய்ந்த—என்னக்
காணக் குறையின் கயக்கத்தைக் கண்ணன்
ஒருமைப் படுத்தே ஞேழித்த.

பதவுரை

முன்னம்	} தேவமுருகிய நகு கண்ணனழியின்	என்னம்	எம்பெருமான்
அழகம்	} நகுமகிருபுர கோன் மதகருடைய	காணம் குறை	{ (குறவரக்குடி) காண யின் கயக்கத்
மேழில்	வடிவமுதலே	தை	{ மகிழ்ச்சிப் பித்தமெ ன்ற உண்டான கைத்
முழுவும்	குறவரைப்பட		கந்தை
குருகையர் கோன்	} குருகை	ஒழித்த	பேரளி
இன்ன அன்.	பிற இடம்கொண்ட என்னவாகு	ஒருமைப்பத	{ சுவையிழந்ததாய்
அரிது குயத்த	அவ முடிவியல்பு மன்ன		

என முடிந்தோடு மெய்யாகித் தேவத்திருவாய்மொழியின் திருமகிருபுரகோணமழ
கருடைய வடிவமுதலே குறவரைப்பட அதமார் அபேதம் இவ்வழகு முதலிய
வந்தை அம் அபேதமே அபாயம் முடிவியல்பே, இதற்கு என்ன கா
ணக்குறைய, கயக்கம் உண்டாகாமல் கைக்குறித்தகையாடுகக்கையாலே
அதகாரணமாகவாய் அபேதமுதலியவைய முடிவியல்பே அந்த காண கயக்கோ
கம் இவ்வதிருகய்க்குப் பிற முடிவியல்பே ஒருவரை காண்குறையபரிபுரமு
தலியம் பகையாலே' என்ற அலமர்தி நகை, அதகண்ட எம்பெருமான் 'ஆழ
வியர்! எமக்காய் பரிபுரமுதலியவைய முடிவியல்பே காணம் காணம்
கோசமென்று காணம், அதக்குறிதமான் காணங்கையுடையவர்கள் தாமும்
எமக்காய் பரிபுரமுதலியம் கொய்த அருகமியே, கிஷயம் மதத்தாக்கையாலே
பரிபுரமுதலியம் செய்யப்போகிறதென்பெய்யிய மேல காணமென்று என்று
தெரிவித்த ஆழவாரைத் தேவநகையாலே இவ்வகண்டத் திருவாய்மொழி
கொண்கிறுமிதது என்று அருளிச்சொல்லாவிதது.

ஆழவார் இவ்வகை கயக்கத்தாகவும் அதற்கு எம்பெருமான் இப்படி
காண்காணம் பண்ணித்தாகவும் முடிவியல்பு பகையாலே அந்த பகையாலே காண்க்கை
கையாலே, அப்படியிருக்க இப்படியுள்ளிக்கொய்த எதற்கொண்டு? என்று கிஷ
தக்கக்ககககக. தடபயாக இவ்வகை கண்டநியெய்யு. தேவத்திருவாய்மொழி
யில் அழகருடைய வடிவமுதலியே மேல்கொண்டவிய ஆழவார் எத்தனை
பகையாலே அப்படியே பேசிக்கொண்டு போதுபாக்கையாலே, அதை
கிடமி, கிஷ ஆத்தியுடன் இத்தத்திருவாய்மொழி ஆமையாகியிருக்கிறது.

மூலம் = ஆதாரியமாக அடியொரு முதலியவற்றை யுடையவன் என்ற படி அந்தரில் ஓங்காத பெரித்தவாக்கினார் அளிசொன் செந்தாமரைக் கண்ணன் என்ற "இவ் வண்ணமுருடயவதுக்கு வேடுரு அனக்காய்மேன்டா" என்னுடைய திருப்பதாய், தனக்குத் தானே ஆயாண்டாய், கிணாய் செவ்வி குளிர்த்தி உதமணங்கிலும் தாமதாய் ஒருவனக்கு அப்பாசன் கொள்ளும தான வண்ணமுதய புடயவன் என். அடியார்க்கி மூன்ற மூன்றம் திருத் வண்ணாரே வடாவித்த, மீது வேதியுபதித்த வார்த்தை சொல்லும குறைய், திருவண்ணுக்கு அந்தரடியாசன் செவ்வியாய் அதுபவிக்கினார் அ அபிமத ஐந்தராய்க்கு வேந்தாரே அந்தரவதா கையதிலைக் வட்ட வியவி வெளிவிடுவெந் அனபந்த மதா மந்தரவ விலைக்கிண அதுப வித்த அருளிச்செய்தி வார்த்தை இது.

செவ்வியாய் என்றதன் விபாக்கியவரத்தில் (உட்குள்) "முதலவாரே யாதித்த இவைய பெருநிக்கொண்டது" என்ற பூரிவந்தி காணப்படுத லாக "அளிசொன் செந்தாமரைக்கண், என் செவ்வியாய்" என்ற பாடம் வந்திணை திருவண்ணம்பத்தியதாருமென் அழகியமணவாரைப்பெர் (அண்ம தாரைப்பர்) அருளிச்செய்யக் கேட்குருக்கை, என் என்றே எம் என்றே வருமிந் விடக்கிண இவ்வைய் விபாக்கியவியபத வழக்கமாதலாக இத்த வதாய் உரிபடுத.

கருமணிக்கண்—இதன்க் திருமணியை கிணக்கித்த; உவமையாரு பெயர்

தென்னிதற்கிணாரே = இங்குப் பன்னிரியாய் புதாவா சொருவ் லாத்தியம் "தென்னிதர் கிணாரே" என்ற பாடக்கொண்டு "தென்கித் தித்தவ புதாய்" என்ற பொருள் பணிச்சென்ற; மற்ற விபாக்கியவன்கிண கிணா என்ற பாடமே கொள்ளப்பட்டது. இப் பாடத்தில் "கிணாரே" என இயக் வரவேண்டியிருக்க "கிணாரே" என்ற சொ மீட்டித்தத எவ்வளவு பெய்கிண; கிணா என்பதை கிணாயுதியாகக் கொள்ளாமல் முதலிணத் தொழிற் பெயராகக்கொண்டு 'கிணாரையுதாய்' என்ற பொருள்கொள்ளும கிண வன்கொந்த மிகுதல் பொருத்தமென்ப. (உ)

கண்ணவன்கிணாரே என்றால் ௧ அது

தென்மே திருவெங்கடத்தாணுக்கு ?

கிணாரே கிணாரென்கிணாரே ௧ என்ன

மனமையத்த பாடுவடக்கொதிக்கே.

(௧)

காணவக்கு	கிணாரேகிணாரே	கிணாரே	} கண்டொட்டவதாய் குணமுத்தியத்த கருமண வன் விவ லத்திய
காண்	தென்	கிணாரே	
கண்பன்	என் தொன்மேன்;	ஒன்றை இயை	
கண்டு	இப்படிக்கொண்ட	ன் என் கண்	

பாசம் வைத்த } தூயபாசத்தை வைத்திருக்கிற	திரு வேங்கட } திருவேங்கடமுதலாய தானாகவே
பாசம் வைத்த } தூயபாசத்தை வைத்திருக்கிற	அதே வேங்கட } என் சொன்னவத ஒரு பெருமையே?

* * * [கண்ணெனவந்தே.] “என்னில் தொழுகழவாணவீசன்” என்றும் சிறப்பாட்டில், அதனால், திவ்யாவிரிசுடாகுத் தன்னை அதுபவிக்கக் கொடுத்தா சொல்பதை ஒரோதமையே அருளிச்செய்தார், மிகவும் கீசனாக எப்பக்களிலே பாசமவைத்திருக்குவாய் பெருமையாக அது ஓர் ஏற்றமே என்கிறார். பாராட்டும்.

‘வானவராகு வான்’ என்ற சொல்லுதலிதழ் திருவேங்கடத்தானாகுத் தேவமே பெண்களும் உதானமும் வானமும் வேடுமாணவிறந்தரு மூலம் கொடுத்தேகொண்டே திறந்தவன் திவ்யாவிரிசுடாகு மூலமொழிக்கிறவென்பது என்னவின் ஏற்றமாகும்? உ அபர்வதமயர்க்காதிபதி பெண்கள் ஸ்ரீசுவருண்ட தானாகு ஏற்றமேகும்த்தனை வானம் திருவேங்கடமுதலாயானாகு வந்த மானமே காணும்.

அஃது ஏற்றமாய்வுதல, திவ்யை வைத்த திருவேங்கடமுதலாயானாகு ஏற்றமாக நீர் திவ்யைவெளிதீர் என்ன; அதற்கு விடையளிக்கின்றாரோதம பிள்ளையாகவான் “வெட்டாநீர் கருவியுண்ட திவ்யாவிரிசுடாகுமாவான்” ஆகிய வெட்டாநீர் கருவியுண்டதென்குண்ட வானம்! ஆதலால்; வானவீரம் உ அபர்வதாநீர் கருவியுண்டதென்குண்ட திவ்யாவிரிசுடாகு தன்மையே வைத்தவனே வானவிரிசுடாகு, திருமகன் பாரிசுடாகு” இத்தாதிப புலகதனிலே ஆனவந்தார்போல் வான அருளிச்செய்தித வானத்திலே மிகவும் கீசனாகவான் தன் திறத்தின் ஆகார சம வைத்த அதனால் புலகதத்திருக்கின்ற எம்பெருமான் வானவிரிசுடாகு என்ன பெருமையே! என்றாயிற்று.

என்கண்பாசமவைத்த எப்பதற்கு வேதவகையாகவும் பெருமையாய்ப், தன் விஷயமாக பாசத்தை என் பக்களிலே [எனக்கு] உண்டாக்கின என்ரு

வேதியாகி எவ்வாறுவரும்நேரமும் உ
குறிமுத்தியென்றும் அளவாகுமே? உ
வேதியன் முழுவேதத்தமுதந்ததை உ
திவ்யவீரத் திருவேங்கடத்தானையே.

வேதியன் முழு வேதத்தை அருத்ததை	வைத்தவனாகவான் திறப் படுதே வான வேதம் வானமே பாசமேயென்கு ஓர் பாதிவந்திவ படுவதான	திரு வேங்கட } திருவேங்கடமுதலாய தானாகவே	திரு வேங்கட } திருவேங்கடமுதலாய தானாகவே
-------------------------------	--	--	--

பாதத்தின் “அடியிலே உதாபதிவாழ்வொருபெருமான் தடியிலே யான” என்ற சொல்லைத் தவிர்த்துப் போட்டுப் போடப்பட்டதாயும்.

மொழி — “மேதகன் குறுகித்தன்மைமையவையின் மத்தகர்க்கே” என்ற திருமுறியைப்போல மேதக சொல்லுமடையும மத்தகர்க்கு மத்தகையவனது அன்புமே போல என்ற சொல்லோடு உபநிஷத்தின் கவர்வாக்கியத்தில் “அடியுமென்கதவின்தான் மெய்தகன் மூலகுமென மனம் உதாபது அன்பு வாய்க்கி மூலகுமென” என்ற சொல்லிடுபவது பழையபாடென்றவது.

எத்தனையோ ஐயங்களின் காரணங்களால் மனங்கிலாசம் குறித்துமிடும் பாங்குடன் ஈழமுதலானவைய குறுகியத்தின் தொலைதிறமொன்று என்ற சிலர் கற்பனையாக்கியும், அவர்களுடைய பட்டி ரணைத்தொடர், ஒரு சில தூரம் மெடுத்தகாத்தாராம். தூரமாயின் உடையின் மேல் மூன்று வர தகாக்கிவிட விட்டது காரணம் காரணிகள், அவ்வளவில் உடையின் முகம் கட்டாநெழியின சிலர் சிலர் அம்மையித அது, தொடுத்தகின்று, அதன்மேல் உடையின் அந்தி மெயி குறுகது கிரையமொன்ற கிணங்கே ‘உதாபன அடியு தொடுத்தகன்’ என்றவர்க்கு உடையினால், ‘உன் கிரையினைத் தொகு, அவ்வளவித துணைமையப் தொடுத்தகின்று’ என்றவர்க்கி, அப்படியே அவன் தனது கிரையினைக்குக் கிடம் குறிப்பிட அவன் அவ்வளவைப் தொத்தி உபநிஷது செய்வதென்ற தூரமாயினத்திற் காண்கிறும், [பட்டி இவ்விடத்தை உபநிஷது செய்வதென்ற திருவாய்மொழி காரணம் ஒரு சில கதை யுமி, அதாவது — தனக்கு மன்கிந்தி திருப்பா நெருங்கும் கெடுகாத்தித்து பட்டியை அகது திருத்தியோடு, கதாபுரம் ஒரு வரகன் அகடுகாது அகின மேல் ‘உன் குறுகிய மேலும் துணையின் காரி யது செய்கிறே, இப்படியே செய்வாயோ? குறுகித்தனம் துணை துணை ஆகிவிடுமே’ என்ற அந்நிபாயன்போல புறத்திற் பிழைத்து அத மேலே உவந்து அவன் ‘தொடுத்தகி’ என்ற காரணம் கிணங்கி, அவனும் ‘கிரையினையுத் தரிக்கி மதாபாயுதகம் கண்டு போகுகிறேன்’ என்ற, ‘குறுகி ஒரு கெடுகாத்தியைக் கெட்டுப்போய்’ என்ற கெடுத்துக்கொடுத்த பழையதும், அவன் அதனைக் கெட்டுப்போய்போது என்னே குறுகிய கந்த ‘இது என்மே பெற்றது?’ என்ற கிணங்கி, அதற்கு அவன் ‘அந்நி அந்த கெடுகாத்திக்கு மெடுகாத்தியைக்குகிறேன், அவன் தந்தான்’ என்ற கிணங்கி என் அதுமேல் கழிப்போக்கம் உடைய கந்தகத்துடன் கந்த அந்த பாயுதகம் போகி ‘இன்னும் உணமை கவது போகின்றன’ என்ற போகொன் னும் அதுமேலும் அவன் ‘அது’ என் கெடுகாத்திக்குக் கெடுகாத்தியும் கவது போகிறேன்’ என்ற கெடுகாத்தி, முன்புத்த தொடுகாத்தியைப் பதித் துக்கொண்ட கருதி அவனைத் தொடாநெருகான், அவன் அவ்வாறு குறுகி கவதத் திருப்பாய்க்கத் துத்த கதாபுரகன் அவன் அருகிங்கித் கவகிடு

[illegible][illegible]

தந்த ஒரு வாய்பாத்தமரக முடிந்திட்டு, 'தாமசம் தவமெரு நலனவையெ சொல் வார்' என்பதை இரண்டாவது வாய்பாத்தமரக அர்வயிப்பது.

"அமோ வெண்கம்" என்பதொரு பெயரே வழுக்குமதன். 'நம வெண்கம்' என்றே சொல்ல "இரண்டாவது அமென்து" என்ற ஆர்த்திய பின்புற ஸ்ரீமதித்தியும காணத்தக்கது. வெண்கமங்கடையது -- எவ்வாறு -- அமென்து அபரவத்தது என்பது. கமத்தாக்கட்டு என்றது எவ்வெரு மாதவைய அபிபிராயத்தானம், பகதர்வின் வாகவின் வமி என்றே நிரூபிப்ப கொணர்ந்தது. இவது மயிவரக விவையும எவ்வெருவார் ஆனதுபற்றியே பட்டரும ஸ்ரீகுணாதர கோலத்தில் "கமென்திநுவிவாரம் வகமென" என்றும் இவரு வார் (பரி) வகுமதே வந்தது குறிக்கொணத்தக்கது. இவரு "வாழியிநுரம் தெ அகிவதி விபெரி" என்பதே வேதவாக்கியத்தைய பெரியவார் சொல்லிவரும் வடக்குத்திருவிதிபிவகிவரும் எடுத்துக் காட்டினர் "அகி வதி தெவாழியிநுரம் விபெரி" என்பதே அர்வயத்தியரோக்கு; வகமென்தி சொல்லத்தி தந்தது [கழியாரீரகவயவாருவிய] உவவரு மிவரும் காணத்தக்கது வெவகவட யோம் என்ற பொருள் இப்படி அர்வயிப்பது பிரகாசன்தம், 'வாழியிநு மான அகிவதிவய' என்றே அர்வயிக்க வேணுவென்தம் இது எவ்வாறாய் தந்தது சொல்லுவாக்கம், அவர்வருவைய எவ்வாறாயத்திக்குத் தவ்வான னாகவாத் தவ்வாயி இவத்திய விவரவானத்திதாம் (இப்பாக்கத்தினாரின) விவாழியிநுரம் தெ அகிவதி விபெரி என்பதொருவே வகவயுத்தியரே இவ்வதக் கவவ்வாக்கம் சொல்லுமரு" என்றே நிரூபிப்பது வேகவத்தக்கது. (அ)

கமத்துவாமலர் கீகடத்துவங்கொன்றே
அமர்க்குவாமலர் வானவர்கொன்றேயும்
கமத்தெழும் திருவெங்கடையங்கடகு
கமக்கொன்றேதரும் தங்குத்தெழும்.

(எ)

மர	தெத்த
மலர்	புகழவகவியும்
கீக	தீத்தத்ததயும்
கடர்	தித்ததயும்
அயம்	அபத்ததயும்
அமத்த கொண்டு	அத்திக்கொண்டு
வானவர்	தெவ்வார்
வானவர்	தவ்வார் தவ்வெருதி
கொன்றேயும்	கட

அமத்த	} அர்வயாயென்தவராய
கமத்த	
கரும	உத்தியிக்குமிடவான
திருவெங்கடம்	திருவெங்கடமென்தி
தடவ குன்றியே	பெரிய திருவென்தே
கமகடகு	கமகரு
கமம் கொள்	} பரவையவயத்தி
கீக	
தரும	அர்வயும்.

* * * [கமத்துவாமலர்] அமரு அபிவதித்தயான அகவமென்தவராய பெறு தற்குத் திருவென்தடமுமையான ஆர்வக்க வேணுவென்தவிய, திருவென்த வர்வானமே பேரதுமென்திரு வானவர் வானவர்கொன்றேயும் மரமலர் கீககடர் அயம் கமத்த கொண்டு அமர்த்த கமத்த எழும் திருவென்தடம

வினி விபுமாறு செய்வான் திருவேங்கடத்தாயன் ஈனம்மனா மடித்தா
மனா வரபுங்கும மனத்தான்கும கையபார்க்கு ரூபபு பிதபு இரபு ஓடிம-
னத்தாமுஅர்வியபுது. விபாதி மூதாயி அருவாய்க்கிததொகிததருவதற்கா
கத் திருமணியே எழுந்தருளி கித்தி பெருமானுடைய, 'காட முகர்ந்தத்'
என்னவாய். அருவாய்மன திருவடித் தாமதானை செஞ்சிறை கினைத்த
வாயினு துதிக்கு மனர்களுக்கு ஐயம் ஈரமாதாதினா ஓடிமனத்தா.

ஓடிம் என்பதை வினைமுத்துகக் கொள்ளாமல் 'ஓடிம ரூபபு—ஓடிமன வினை
கித்தித் த ரூபபு' என்ற ரூபபுக்கு அடைமொழியாகவி புதையப் பன்வீராவிர
வுகாராச் திருவேங்கடத் தாயனாகல் (தாயது) ஈனம்மனாமடித் தாமதா
னவ வரபுங்கும மனத்தான்கும கையபார்க்கு, ஓடிமரூபபு பிதபிதப்பிப்
பிளிகினை விபுமாறு செய்வான் — என்பதே அக்வபந்தமய இவர்க்கு விவகித்தம்.

இப்பொருத்தின் ஆளுகையாக:- "திருவேங்கடமூலையான்கொடு பாப
யம், திருமணியே பாபபமென்ற சொத்துவா மென்னென்கின், திருவேங்கட
மூலையானுடைய பாபபந்தமும் திருமணியொன்றை அமபத்தத்தானே வந்த
தாதலால் திருமணியே பாபபமென்கொள்" என்பதாம். நம ஆகிரியர்கள் பாப
யங்களின் மிகவும் ஆழத்து பொருள் கண்டெடுக்கும் சதித் வரமாதாரேனாம்.

வைத்ததாய்வனா என்னுகுறித்தென்ற *

எவத்தினைப்பதன்முன்னம் அடைமிகே *

அபத்தபாம்பினையாக் திருவேங்கடம் *

மொய்த்ததோலை மொய்யுத்தத்தாழ்வரை.

(60)

(பாபபந்தமே 1)			
வைத்த	} (உருகுகுக்கு) சந்த பித்தவத்த	அபத்தபாம்பு	} படமெடுத்த ஆதிரை பாபபந்தமொன்றோ கட பெருமனது
என்		அனையன்	
கனா	} ஆடி. எவத்தினைமடைய அனையன்	திருவேங்கடம்	} (அத்) திருமணியை மொய்த்த
என்		மொய்த்த	
குறி	} அதும	மொய்யு	} செருகினதோலை எனும்
எவத்த இவை		தடம்	
பாதன் முன்	} (அதற்கு நீக்கம்) மிக அம் தார்த்தியுடையவது ந்ரு முன்னே,	தாழ்வு	} செருகின புஷ்பினி எனமுன்
சென்ற		அடைமிக்	
	} (திருமணியை வேங்கித் சென்ற)		} திருத்தாழ்வகைய அடைமிக்

*** [வைத்ததாய்வனா] பாபமேய்வனா திருமணியை பாப பாபப
மைய பத்தமென்ற பிதர்க்கு உபிதகித்தொர் அமபெருமன்க் வேதன்
கொடுக்கு வனாவனொன்றாகக் கொடுத்த ஆபிதமய அருளுகிழை; இவை
எதற்காவென்னின், திருமணியே மூதாயி திருமணியினே சென்ற வழிபாடு
செய்வதற்காவென்னின் வேறொரு வாயிதத்திற்காவென்ற ஆயிதம, உகைத்

9 பத்தவிர்த்தோதிபாநம். * ஓடி முடிவு இதுவாதி. * எம்மொரபத்தத்த
பதத்தொழிச்செய்வை திருவடிவையுடையவன்

10, சித்தாபியாநகலிமகபலாநதம். * எவத்திரைப்பதன்முன்னமடை
யினோ * உதார்த்தவென்று அடைபத்தக்கதான அழகிய வானத்தொத்த
புடைபவன்

11 லம்பித அச்சாபிழக்கம். * தான்பரபதி மந்தாவிவரிசை *
எல்லாந் தலைவனிறைய ஒருங்கே திருவடிவையவதர அந்த மொலபவம் தோன்
தத் திருமலையில் வானவையான ஆரதனத்திற்று எவியன். — ஆக இப்படி
பட்ட எம்பெருமானை * ஒழிவினவதத்தில் ஆழவார பதிததார் உத்தரமிற்று,

தாபபுலிவனே திருவடிவையே உதாரம்.

தாமியோபதிதத் தைக்கதி.

வலகூறு வலபுலிபெ வானவையு
வலபுலிபுலிவிவானவையுதாதித. |
புதிவெகாதி திவபவது வானவையு
திவபுலிவானவையுதாதித. |

(அருத்த.) மூன்று திருவாய்மொழியில் ஆழவார அர்வதே அர்வதான
அர்வவனத்தவனிறைய அனைத்தவான அருமையையும் செய்வதிருப்பங்கொள்
பவாரி (அந்த விருப்பத்தோடுகூடத்) திருவினங்கடமுடையானது எவியைத்த
செருவாததையும் வெளியிடமுடிகுறொக்க.

ஆழவார எம்பெருமானார் தீயர் திருவடிவையே உதாரம்.

சுதி காலத்திற் சுரு	கண்ட சாதிபரன் [ஆ தந்தன் தொந்திரி] சுருபாணிதவய போன விவந்துகின்ற திரு மேனிமையுடைய திருவான்	அஞ்சான் கண்ட க் காலே	கம்போதம் அஞ்சு ந்தரமுடைய செ ல்பெடுகு?
பகையம் கண்டான் சாலே	கொந்தாமரத் தன் செய்கொடுடுகு?	செம் சுதிச் சூடிய க் காலே	செந்த ஒளிமையுடைய செட்டந்தரமுடைய செம்பெடுகு?
பகையம் செம் கைய க் காலே	பகையப்போன் செம் த காலையுடைய க் காலெடுகு?	திரு மத காலம் காலே	தீரட்டகையமும் சூய த மெய்யும் மத காலையுடைய திரு மாலையுடைய செம்பெடுகு?
அம் சுதி அடியன் சாலே	அதகைய ஒளிமையு முடைய திருவாக கையுடையவனென் பெடுகு?	செஞ் சக்கரத்தன் காலே	செஞ் சக்கரத்தையு டையவனென்பெடுகு?

* * * [பகையக்கண்டான்] கம்பெருவான் பரபஞ்ச சீரகனாதிருக்குமபகைய
முதலாக் கொடு பகையக்கண்ட சுதி காலம், இத்தம் பகையத்திற் தனக்கு உரிய
திருமேனிபோடு மேகமவளங்கிழைந்த அபிபெருவான் அதபயிச்சிருர். இவ்வாறு
அதபயித்தல் சுதியதற்குஞ்சொன்னாள்—கம்பெருவான் ஐந்தரை சீரவகை
கொண்டுதிருந் திணையும் தனக்கு உரிய திருமேனிமயக் கைக்கொண்டு தீதரும்
திணையும், இவ்விரண்டும் ஆழவர்க்கு ஒத்திருக்கவாயென்க.

ஆழவார், தம்மான் கட்டகத்திற் தாய்மேன் முதலுதய பண்ணியிருத்
கைக்களிற் அழகிவீடுபட்டு முதல்க் “பகையக் கண்டான்” என்றார். அந்தகை
மேனக்குக்குத் தயிரிதனம் தயக்கொண்டது புன்ருதவகையுடைய கையழி
வீடுபட்டுப் ‘பகையக் கண்டான்’ என்றார். அந்த கொக்கைத்தன் புன்ருதிபடு
தாய் கெட்டவன் தோறுதமிழும் திணையிய திருவகையிவீடுபட்டு “அக்கதிசு
யன்” என்றார் அக்கிருக்கையின் கிழந்தன் அதபயிச்சினா கையழிவீடு
பட்டு “அஞ்சகையக்கண்ட” என்றார். அவ்வாறு அதபயிக்கும கையழிவகைய
கையயன் கெட்டுகெட்டிவகை கைன் கைப்பகை கிளக்குகின்ற திருமுகையிழி
வீடுபட்டுத் “செஞ்சொழுகையன்” என்றார் திருமுகையிழி கிளக்குகின்ற கையி
தவந்தகை கண்டு “இப்பெய்யேயான கை கைவாறு கெருக்குவது” என்ற
கருவிப் பின் கைவாறுபு கம்போதம் அபிபெருவான திருவார்திமேலிருந்து
புருக்கொஞ்செய்யும் தாயகை தீரட்டகையின் கையித்தகைத் கருதித் “திருமத
மாலம்” என்றார் பெருவானு தீரட்டகையன் இச்சேந்ததிக்கு என்ன
திருவ வறுமெதிதோமெனது மெய்யும் பரிமிகும் பரபகையக் கொணந்தின்று
அடியவர்களுடைய அச்சந்தகைத் தயிப்பகையன் திணையுத்கினைக் கருதி
‘செஞ் சக்கரத்தன்’ என்றார்.

*[சாநிமணிக்கத்தறை] போயிவந்திங்கே ஆகாத்தேனே பிறிது என்னுள
மணிக்கப்போகே சித்தேதாவுமாய் வந்தவையித்தபாச வடிவழகுடைவகினை”
என்பது அநுபந்தத்தாலாக.

புது-புதுவதெல்லாம் மயிர்ச்சுழி. 4.44 4.44 4.44 4.44 (5)

உதயபிரகாசம் திருமொழி கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்

சாதிசூயவிரமென்றோ தலித்குழிவிறக்கமென்றோ :

● சிபுர்டோ-நோவோ சூனியப்பா-கோவோ ●

தமிழ்நாட்டிதழ்களில் அச்சுறுத்தல்கள்

 Springer

குதும் இம் கவந்த	{ எதனிடத்த) ஸ தொரு உபாயமுதல் காத கவந்தியெ	சாதி எம் கவிய என்றோ	{ சாதிபின் தொழில் சிறந்த கவந்திய மென்பெடுகு?
கவந்த	{ கவந்தகவியென்ப பாதுகவந்த ஒருபுட டகவந்த	தகவ இம் கி கவந்த என்றோ	{ கவந்தகவந்த கவ கவந்தகவந்த கவந்த கவந்தெடுகு?
கவந்த	{ கவந்த ஒருகவந்த கவந்த கவந்த கவந்த கவந்த கவந்தகவந்த கவந்த	கவந்த	{ கவந்தகவந்த கவ கவந்தகவந்த கவந்த கவந்தெடுகு?
கவந்த	{ (கவந்தகவந்த கவந்த) கவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த	கவந்த	{ கவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த
சாதி கவந்தகவந்த என்றோ	{ ————	கவந்த	{ கவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த
சாதி கவந்த கவந்த என்றோ	{ கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த	கவந்த	{ கவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த
சாதி கவந்த கவந்த என்றோ	{ கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த	கவந்த	{ கவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த கவந்தகவந்தகவந்த

* * * [எழிமாணிக்கம்] ஒருவன் எப்பெருமான் கிரியைப்பதற்கு என்னு ஒரு நுபா
யம் சொல்வோமெனும் எனது ஒருபெரியோனாகவேடக, அதற்கு அங் னன்
உனக்கு அது சொல்லுகிறேன், நீ எனக்கு அங்ளி மதப்பதற்கு ஒருபாயம்
சொல்லவந்தியோ? என்னுடைய அதற்குக் கருத்து—உலகத்தைய பொருள்கள்
பாடியும் பெயலாடியும் உருவத்தையும் பெறது வழங்கப்பெறுகது எய்பெருமான்
அங்லப்பொருள்களில் பிரவேசித்த மீதப்பதனுமாய்தானல், ஏதேனும் ஒரு
பதார்த்தம் தொத்தவியோதம் ஞானிகட்கு அங்ளி மூல்கிடன்கொண்டே
தோற்றமென்பது. இவ்வாறு வகைப்பொருள்களும் எய்பெருமானது காபங்
தத்துவம் பெற்றிருந்தாலும் “வடிவிலிவதினே வாயும் ஞானிலிவதினெனும்”
தத்துவமாயதுமாயும் னு தென்கொலையுள்ளது” [உலகத்தைய மென்று தோன்
தம் பொருள்கள் பாடியும் எனது தேனாகவிய அமரத்தினுள்ளுடனாயம்]

தருவோகம் உடனாய் ஸ்ரீமதி உவாழ்ச்சியோடு அமையுமென்ப படைத்தா
மொன்று, என் னுமிவர்களைக் “அவியேற்றி உலகமெல்லாம் படைத்த”
என்றார். இந்த அன்றையோரையெல்லாம், “உலகமெல்லாம்” என்பதை உலகத்து
உயிரினங்களுக்கிடையே காட்டுக. மெய்யின் எந்திரத்தால்—என்றிதே தேய்தல்
தன்மையுக்கு அடப்படவொட்டாத கண்ணிடத்தே எழுப்பமுடியாத சொத்தின்
என்ற எழுத்தாகக் கொள்ளுக. மெய்யின்—மெய்யென்ப சொல்லுடன் ஸ்ரீமதி
ஆச்சரியமாய் தொழிக்கொடுக்கப்படவாய் என்பது உடையது.

கண்ணிடத்தையின் என்பதை அடக்கியுரைக்க!—சக்தியின் தன்மையினால்
புத்திரியைப்போல அக்கிரி ஸ்ரீமதி இவ்வாறே உலகத்தையெல்லாம் மெய்யு
செய்துமென்று அமையுமா? சேரநிலையி மெய்யென்பதில் மிகவும் உதவல்
உள்ளதா அமையுமா? என்பதை உலகத்தையே உலகத்தையே உலகம், உலகம் உலகம்
தன்மையே உலகம். “அவியே” என்பது “அவியே” என்பது “அவியே” என்பது “அவியே”
சொல்லுடன் சக்தியின் படைத்தல் உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம்
இழப்பதன் ஸ்ரீமதி மெய்யைக் கொள்ளுக. அப்பொழுதின் அருங்காட்சி
அவ்வொழுதின் உலகத்தின் தன் உலகத்தையெல்லாம் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின்
மெய்யின் அருங்காட்சி என்பது உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம்
அருங்காட்சி என்பது உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம்
தேவன், இவ்வாறு அவற்றின் உலகத்தின் மெய்யை உலகத்தின் மெய்யின் மெய்யின்
மெய்யின் அருங்காட்சி அப்பொழுதின் மெய்யை உலகத்தின் மெய்யின் மெய்யின்
மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின்
மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின் மெய்யின்

‘உலகத்தின் மெய்யின்’ என்பது ‘மெய்யின்’ என்பது ‘மெய்யின்’ என்பது ‘மெய்யின்’
என்றும் அருங்காட்சி.

உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம்

உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம்

உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம்

உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம் உலகத்தையெல்லாம்

(க)

உலகத்தின்	அருங்காட்சி என்பது	அருங்காட்சி	மெய்யைப்போல
	து: 1) உலகத்தையெல்லாம்		உலகம்
	திருவாய்மொழி		
மெய்யின் தன்மை	அருங்காட்சி என்பது	அருங்காட்சி	மெய்யைப்போல
	மெய்யைப்போல		மெய்யைப்போல
	மெய்யைப்போல		மெய்யைப்போல
உலகத்தின்	அருங்காட்சி என்பது	அருங்காட்சி	மெய்யைப்போல
	அருங்காட்சி என்பது		மெய்யைப்போல
அருங்காட்சி	அருங்காட்சி என்பது	அருங்காட்சி	மெய்யைப்போல
	அருங்காட்சி என்பது		மெய்யைப்போல
	அருங்காட்சி என்பது		மெய்யைப்போல

14

தர்மபிரபந்திஷத் தரத்பர்வ ரத்நாவளி.

[illegible]

[தாயகத்தைப் பார்த்தின் முதல்தகை ஜூஷ்டம் என்பது ஒவ்வொரு உயிரினத்திலுமுள்ளதோடு அங்கிலிருந்து புறந் ஜூஷ்டம், தந்தாய் புறந் ஜூஷ்டம், திறையுறையூஷ்டம் என்பனவோ கண்டு கொள்ள]

1. பூதாஜுஷ்டம். : பொருளில் பூமிமெய்க்கோ, : பூமி முதலிய பஞ்சபூதங்களோடும் கூடியிருத்தல் (சீவரீதியாகவே வேண்டு.)
2. தந்தாபூதா. : குன்றங்களைத்தொழெய்க்கோ : பூமி முதலிய பூதங்களின் காரியங்களைய பரவதம் முதலியவற்றோடு கூடியிருத்தல்.
3. தபர்ஜபூதா. : பக்கங்களினைத்தொழெய்க்கோ, : அழகிய வெய்யங்களைத் தாதுதோடுகூடியவன்.
4. தீபதிமதி. : பதார்த்தா, : சாநியாணித்தொழெய்க்கோ, : மரத்தையினால்கூடிய முதல முதலியவற்றோடு கூடியவன்.
5. பத்தியாஸ்தோபக்தா. : கச்சாமருத்த தொழெய்க்கோ : தந்தியைகளையும் மதாங்கையுமிருக்கிற மதையாகதம் அழகிய முதலியவற்றோடு கூடியவன். [முதல்பாதத்தில் முதலியவை (காசுமெய்க்கோ) என்பது காரணத்தால் இங்கும் அங்கிலும்.]
6. தகுதிமுதலாகாதோ பதபுத்தா, : காரணமுதலாகாதொழெய்க்கோ : சூத்திரியிதே இந்நாளை புரணம் முதலியவற்றோடு கூடியவன்.
7. காரணமுதலாகாதோ பதபுத்தா. : காரணம் தொழெய்க்கோ : பரவதம் பட்ட ஐக்கியம் காரணமுதலாகாதோடு கூடியவன்.
8. ஜகதீபதி. : குறையென்றேத்தலினால் காரணத்தொழெய்க்கோ : உயிர் முதலானவை மெய் முதலான முதலியவற்றோடு கூடியவன்.
9. சேதாசேதாதோ ஜுஷ்டம். : பரவதம் பரவதத்தோ, : சேதாசேதாபுத்தாபுத்தா காரணம் கூடியவன்.
10. தோஷா அதுஷ்டம். : அதுஷ்டம் பரவதத்தோ தோஷியன் : சேதாசேதாபுத்தா காரணம் தோஷியன் பற்ற இவ்வதுஷ்டம்.

கம்பளிநோகைதொகுட்ட மயங்கிடை பெழுளபந்த்
செம்பவனத்திரன்வயன் சித்தன்சொம்புநடாந்
குடபிடுபடபிபடாக் கோகுல்குண்டிதொடந்
தம்பிரபகடபுனென்றே சாதுகைகவிடைபெ

(ச)

மயபு அகிந் கொ சுத பொருட் ட	சதமயம் மிக்க புன பு மயிதம்ம சப பிசிறக்கரை	மக குடபிடுபடபி புடிகு	காவரமயந் தகிழைக்கத் தாந்
காங் கிடை ஏழும் அடர்த	பெரிய சிவபகடொ சதபும கவிபட்கி காதும	கோகு லுடகென்றே	காதுகென்றே நன் பெருத்த
கெட் பகமம் நீசன் யவன்	கிவரை பகமம் பொ கத திரைட அரை கதபுடபகதுகை	உதவரை சுத சாகுக்க குடபெ	காவரமயநகை காத்திக் குண்டுகி செய்யெ
சித்தன் கொம்பு	திருமயிசுத கிவரை புனத	தக பிதபக கக பக	கவிபகதும் கக பக

* * * [கம்பளிநோகைத.] குடபிடுபடபி இடைபட தகிவரை மககுட
கிவரைகிவன் அம்பகை சித்தததும் கிவரை பெயரக கதகபபபி
கருபகமயகை கடுகிவரை கிவரைகை மககுடபெத பெயரகதகை
அகந்தகை கடுகிவரைகை குதித்தபு காவர்தும் அடர்த அகா
கெடப் பெற்ற ஏழு கருகைகிவன் கைகிவரை கருதிருகுகென்றே
கெந்த கவிபட்கி அபகைகென்றே மககுடபெத கொண்டகை கந்த
இவகைகை அகாபககென்றே தகிழைக்கத் தாந் அகாபகெ
குவரைகென்றே கிவரை கிவன் காத்திக் கோகுல்குண்டி
கிவரைகை கிவரை கிவரை கெந்த கெந்தகைகென்றே.

கம்பளிநோகை—கொகைபென்ற புனகெருப பெயர் அகிவரை
கவன் மகிழ்க்கு இககை, பகிவரைகிவன் அககைகைகைகை
கிவரைகென்ற பொருபகிவரை அககைகிவரை.

செம்பவனத்திரன்வயன்—கிவரை கிவரைகென்ற கருகை
கவகிவன் கருகைகென்ற கிவரை கருகைகை கருகைகை
பக. கொடுபுது—அக்த கருகைகை கவிபககென்ற க கருகை
கருகைகை கருகைகைகென்ற கைகிவரைகை கருகைகை
கெந்தகைகை அககை கொடுபுதுகென்றகை; அபகைகை
கைகை கைகைகைகை கைகை கொடுபுதுகை.

கோகுல்குண்டி—காதுகென்ற (அககை) அககை, அக
கென்ற, கைகைகைகைகை கைகை கைகை கைகை
கைகைகை கைகைகை கைகை கைகை கைகை கைகை
கைகை கைகைகை கைகை கைகை கைகை கைகை
கைகை கைகைகை கைகை கைகை கைகை கைகை

[illegible][illegible][illegible]

நாலவா டெனதா—அழகி வந்தாள்—பலகா—தா—கூட—குழலா—கொடுத்த டென
 திரவியுடையவா—எனது உடம்பெருவதா அருவிய ஸ்ரீமாத்நின் குறிப்பொன்
 னத்தக்கவா “அம்மிருத்தபடியே வந்ததாயென்கு இங்கே வந்த பிறத்த”
 என்கிற இவையிடத்த டெமி ஸ்ரீமாத்நின் வான்.

வேதமுதல்வரையாது—“பாசபாசமே வரையா விதாயதே” இதுவாதி
 வேதவாக்கியங்கள் இங்கு விவரிக்க. (டெமிஸ்ரீமாத்நி:—“இவ்வாருமாத்
 நின் புலவர்கள் வம்புக்குறைய மந்தாபூதமான வந்தவத பரம பன்ன
 அவன் வயிற்றிலே வப்பமுண்டாதித்திற ஒரு சாதி விசேஷத்தானே; மிக
 மாய வந்தவர்க்கிதய பிறத்தவாவினையிறே அங்கு; அப்படியே இங்கும வர்வ
 சத்தி போகத்தானே (வந்ததின் அங்கையின்மையான) இவ்வந்தத உப
 வந்தவாத் தட்டவையிறே; இவன் பாயவாய் வாயவாத் என்ற கருவிறே;
 அத்தகச் சொன்னதிரே வேதமுதல்வரை போனது.”)

ஒதியுனர்க்கதவ்முன்னு—“சாந்தராய்வாயுத்தான குறையாதின் வந்திதி
 தினே” என்குப் பன்னிராயுதவாத். இங்கு மறத வாயுத் தவ்வின் திரு
 வுன்னம் வேத; அதாவது—ஒதியுனர்க்கதவ் தெருவின் வந்தத பின்னா
 வப்பினா முதலான வாயுவினின் திருவன்னம். வேத முதலவையாது
 விதின் தோதம் தவ்வாதவன் ஒதியுனர்க்கதவ்வாதிறுத்ததம அவர்க்க
 வுந் விடாத இத்த தித்தத, அவர்க்குக்குத்தான முத்தத தித்தத, “விசு—
 விசு—கருவாயுது” என்ற சாந்தராய்வாய் அவர்க்குமே முத்ததமுன்
 னம் தித்தத வந்தபடி. “ஒதியுனர்க்கதவத்த குறையவையினமையானே
 அவர்கள் தித்ததிக பாயவாயுவினவது கருத்த” என்ற குறப்பதிருவியாயது
 பும வான்.

என் வையு—என்ன வாய் பன்னாது? பவவப்பதிவின் பிறத்தவ்
 வப்போல அடுவத்தொண்டு முத்தவையுபயதம வவவ முத்தொண்டு
 மென மென வெப்பதவாத இத்தததும் அதவண்டு பாயிக்கவேண்ட
 வந்திருத். இவர்க் வையித வையித வந்தவிடத்தத.

மனிதனே அவ்வை மதப்பு வொருவிய்தான் வொக்கவ்வனே? “மனித
 வாவ்வொன்று வையாத்நிறுவத்திறே” என்ற திருவந்தவாயுமார் வாரத்
 திரு இதுவே முன்.

(௫)

மனிதருக்கும்குறையும்குறையவ் வையு—“விசு—
 தவ்வையு—விசு—தவ்வையு—தவ்வையு—தவ்வையு—
 வையு—தவ்வையு—தவ்வையு—தவ்வையு—தவ்வையு—
 முத்தவையு—தவ்வையு—தவ்வையு—தவ்வையு—தவ்வையு—

(௬)

செய்தாதென்க, “சகலவர் தன்னைவும் தனவிழிதனையுமே தலை சேஷமாகி
வைக்கிறார்” என்ற இத்தலைவருளிடையேயுள்ள மூலத்தில் என்ன பாணத்தி
யுள்ளதெனில், “என்மேல் மோடுபெறுபவா உத்தமகடகு என்செய்வாநீ?”
என்றதில் தெளிவாகும்பொழுது அது உத்தமகடகு எம்பெருமானே தானே
தன் விழுதியுமாயல் இருந்தகாலம் என்னுறுவருங்க, சிவபரமன் அந்த பால்
யிழந்தாரவராகிறே! என்ற அதுதரபத்திமேல் அது உத்தமகடகுவிறது. (எ)

பேசின பாரதவசனென்றும் வகைவகையாக ஒத்தொருபத்தாளின் வாயினும்
மெய்யா வேண்டுகொள்பது கருத்த.

பித்தரென்றே பித்தரே = "பெரிசெய்து பாவரும் பாதுமையர் பேசு
மே" என்ற குறிப்பொழுகை பாரதமும், "அத்தா அரிபெ பெய்தவரை பாவம்
வ, பித்தரென்றே பேசினோர் பித்தரென்றே" என்ற திருமறையுடைய பாவமும்
பாரதமும் இவ்வுருத் தாக்கத்தினால். "பித்தரென்றே பித்தரே" என்ற இவ்வருத்
ஒரு விஷயமாக அருளிச் செய்யியுள்ளபடி மொழியை, ஸ்ரீகணபதியாக
"இவன் காமமுடையான்" என்ற அமைச்சுபதிதொடங்கும் அமைச்சுதாய்
விருப்பவர்களை வகைபடுத்தி வகைபடுத்தி மொழி உத்தரவென்பது பெரிசெய்த
வகையாக வகைபடுத்தி. "காமமுடையான் விஷயமாகத்தான் அமைச்சுதாய்
இவ்வுருத்தே புறவார்த்தமென்ற கருத்த" என்று கருவியும் ஒப்பிடுகிறபடி
புகுக. ஸ்ரீகணபதியாக ஸ்ரீராம மொழியை வகைபடுத்தி விஷயமாக வகைபடுத்தி
காமம் மொழியை அரக்கன் திரைகை தகவருத் திரைகையின் மொழிதான் பாவ
பாக்கம் என்ற விவரமுடைய விருத்த.

மீளவழியைவிடவாய் ஒரு தீவிதாயம் இவ்வுரு உட்கு உடைய
பட்டுவந்து அதாவது—அரசன் பரிபாசனக்கு காமமுடைய தாயை மொழி
தான் மீளவழியை மொழிபடத்தொடங்கும் தாயை மொழி மொழிதான், உட்கு
ருத் தாயை மொழிபடுத்தி மொழி அரசன் மொழி, அது மொழி மீளவழி
வாய் "பாடியை" வகைபடுத்திய மொழிமொழியை மொழிதான் அரசன்
மொழி? மொழியை வகைபடுத்தி மொழி மீளவழி வகைபடுத்தி வாய் மீளவழி
மொழிதான் வகைபடுத்தி மொழிதான் "வாய் அரசன்" அது மொழி அரசன் "வாய்
அந்த மொழியைதான் இவ்வுருவந்த வாய் மொழிமொழியை" என்றமும்
'ஆயின் வாய் தாயை மொழியாட்டெனவென?' என்ற மீளவழியை மொழி,
"மீள ஸ்ரீகணபதியாகவொரு உட்கு மொழி வாய் விருப்பமின்றியை"
என்ற அரசன் மொழி, உட்கு மீளவழியை பரிபாசனத்தொடங்கும் உத்தரவு
மொழி, வகைபடுத்தி மொழிதான் அந்த அமைச்சுதாய் வகைபடுத்திய
தமக்குப் பரிபாசனத்தின் விருத்தமாக கருதிவாய்.

வாய்ப்புக்கும் புகாரும் = 'குறிப்பார்' என்பதின் இவ்வுரு அமைச்சு
பரிபாசனத்தின் விருத்தம், மொழியைவகைபடுத்தி விருத்தம் வகைபடுத்தி
மொழி வகைபடுத்தி பரிபாசனத்தின் விருத்தம் மொழிதான் வகைபடுத்தி, அரசன்
வகைபடுத்தி மொழி மொழிதான்; அரசன் மொழி தாயைவகைபடுத்தி
மொழிதான். அரசன் மொழி மொழி மொழி மொழிதான் வகைபடுத்தி
மொழிதான் வகைபடுத்தி மொழிதான். "ஆயின் மொழி" என்பதும் இவ்வுரு
மொழி.

அவன் தொழுவதென = அவ்வகையின் தொழுவதெனவொன்றாக, அவன்
வகைபடுத்தி இவ்வுரு பரிபாசனத்தின், அவ்வகையின் தொழுவதெனவொன்றாக—அவன்
வகைபடுத்தி மொழி மொழிதான் வகைபடுத்தி வகைபடுத்தி வகைபடுத்தி, மொழி

பகவத்குணங்களுக்குத் தோற்றங்களைவளாகும் பகவத்குணங்களை செஞ்சிறை
புற்றிருக்கும்படி ஸ்வயம் பரிபாடலாக அமைந்ததும் கிளர்நடையுபலந்துவதெ
வந்ததும்—என்றவாறே.

"அவந்தன்னோ பொருக அமர்த்துணிபவல்லங்க னெழிய" என்றவன்
வந்தபு பொருகையப்பதிவதான அபிபாசய பேதமுன்னது. அவ்வந்தன்னோடு ஒன்
ருக— அகனெடு கையபயம் பெறுபடிபாக; சூதமயத்து அகனெடுபொத்த கத்தி
கைய புடைத்ததே— என்றபடி.

உகாசரத பொருக கொண்டபடி அங்குமே பெய்விக்; அவந்தன்னோ
பொருக = ஈகிராது கல் உபகாச வகாசுபெய்து என்ற ஒதப்பட்ட பதம்
கையபயத்திசைய பெறுபடி அமர்த்துணிபவல்லங்கன்—கீதநிறை அபயகரை
வந்ததபயனகவல்ல பத்திமொழியை, [குறி] அகாசை மாதிரிமெய்க்காமல்,
அல்லாதவெல்லாம்— மறையாகருகைட என்பதாக. ... (க.)

கருமமுங்கருமபவனுமாய் காரணத்தன்னை *
திருமணிவண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத் தேவபிரனை *
ஒருமைமனத்தினுள்வைத்து உள்ளகுணுகத்தெழுந்தாடி *
பெருமைபுனைந்துமதவிாக் பிற்றலின்பெருமைத்தெ. (க)

கருமமும்	காரண குணகை	கருமமும்	உபக. உபேயகனில
	அமலகரும	ஒருமை	பேதம் பிதகாதபடி
கரும பவனும	அகருமவகாரம்		ஒருமைபயம்
	காரணபயமும்	கைத்திறம்	செஞ்சிறை கைத்த
	பவன்கரும	கைத்த	
கரும	தாவிட்ட கழல்கையடி	உத்தம	மனருகுமி
	புள்ள	குணமுத	
காரண	தோற்றான புகழும்	பெருமைபு	அதற்காரணம் பெ. க
தன்னை		கரும	ஒரு துள்ளிசே
திரு மணி	அழகிய மணிபொன்ற	தவித்த	
வண்ணனும்	கருகை புடைசுறும	எழுத்த ஆக	செங்கித் உத்தாடி
செங்கண்	செத்தமகைக் கண்ணை	பெருமை	அகியெழு மொழித்த
	புடைசுறும	நித்த	
மாலினை	ஆசரித காதலங்கயமே		(அகன் குணகை)
	கருகெடுத்தவனும்	பித்தமிக்	கையகையடி
தேவபிரனை	தேவர்களுக்குப் பிராண		செங்கணகன்.
	கைக மயிபருகனை		

* * * [கருமமும்.] பகவத்குணங்களைக் கேட்டால் கிரையப்படாமலிதக்கு மிருப்
பாற அகியேகத்ததைத் தவித்த கைகிதும் அகனது திருக்குணங்களை பதனாதி
த்தப பகவதைய ஒன்றுபிமாணங்களைவிட்டு அகன் ஏத்தமகை மொழிபொரிய
பாட்டும்.

புண்பயப்பருபுண கருமகாரணத்தும் அகத்திபகைக்கருத்தும் நியமக
ருப கையகத்தகையபுகருப கீதமணிவண்ணனும் புண்டிகையகருப கை

பெருமானை, பரமோருஷந்தாராகக் கண்டதெனக் கூறுகையுடையதாய்ப் பரமபத்தி வந்ததாய் அறங்காசம முத்திய தோஷங்கொற்றவராய் விஷயந்தராய்ந்து அற்ற வானவராய் கொண்டு ஏத்துக்கண் கங்குராவிரதம்.

கருமமும் கருமபலனுடைய - கருமமென்ற புண்பாபருப காமங்களைச் சொன்னபடி. அகல எம்பெருமான் தானேயாதிருக்கவாய்வுத என்பொன்றினை; அக்கருமங்களை அனுடகப்பயங்கடகு அத்தாயாயியாதிருத்த கர்மவிவாதங்களு விருக்கவாயாம். கருமபலனும் தானேயாதிருக்கவாய்வுத - கருமங்களை அனுட கத்தாதும அகல அசேதாச்சிதவாயவகையானே தானே பயனளிக்கவாயுடையமை பத்திய பயனளிப்பவன் பரமசேதானான தானேயாதிருக்கவ.

[ஒருமைமனத்தினுள் வைத்து] ஒரு பரமோருஷத்தக்கார வகற்றினே கொஞ்சினேயிருக்கவதானே பரமோருஷமாத கொஞ்சினேவதென - என்று கூறி, ஒருமை - ஒருபடியுபட்ட மகந்தபடி.

பெருமைமனத்தினும் தனித்து = பகவத்குணங்களைக் கேட்டு விரைப பிறை வாய்க்குத் தருதீயம் என்றிருக்கு மறங்காசமும், 'விதாநிய வம் விரை மனாதவது எவ்வளவு?' என்றிருக்கிற கேட்கமறமறவிரைவு என்றபடி. பெருமை தீர்த்தம் = பகவத்குணங்களைத்தேர்ந்த தோற்ற விரைபயிடுவதே நேரவமாவிரைத் திருக்கவையிற் அகலியைவம் தீர்த்தென்து. (கௌ)

தீர்த்தவடிவவந்தமனமத் தீர்த்தபுணிகேளாளவல்லம் *
ஆர்த்தபுகழ்க்கதனை அறங்கிரைப்பெயர்வனை *
வடிவத்தவளவல்லத்துத் தன்னவங்குருகூர்த்தகேடபன் *
கேர்த்த வேரவரவிர்த்திபத்தி கருவினைத்தெய்யமெ.

(கௌ)

தீர்த்த	தனாமே அற்றத்தீர்த்த	அறங்கிரை	தேவதேவரு
அடியவர	பக்தர்களை	எம்பெருமான	பாடியுமான
தமமை	வினோதிகள் அந்	வடிவம்	வடிவம்
திருத்தி	கவியித்த	வடிவம்	வடிவம்
பணி கொள்ள	(அவர்கள் மூலமாக)	வடிவம்	வடிவம்
வரை	கதவ மனவாயிடுவதென	வடிவம்	வடிவம்
ஆர்த்த புகழ்	கிடைத்த புகழுடைய	வடிவம்	வடிவம்
அச்சதனை	அச்சதனை	வடிவம்	வடிவம்
	திருவாய்மொழியுடையதும்	வடிவம்	வடிவம்

* * * [தீர்த்தவடிவம்.] இத்திருவாய் மொழிகளாக்கு பகவத்குணத்தானதானத் திருவாய் ஒரு விரைமயிதவனவையிற் மறங்காசமாத இத்ததானே போக்கு கொண்டு பயனுடையதத் தீர்த்தகேடகேற்றது. உடையமும் உடையமும் அவனே என்றிற் தின்னிய அத்தவனாய் முடையவர்கள் தீர்த்தவடிவம் எனப்படுவார்.

அரசர் கலைத் திருத்திப்பணிசெய்வதற்கு உதவியாக—சிவோதிசைப்போன்ற அநுகூல
கொள்கையை உடையவர்.

மேலின் “தேவதாம் வதவத்தாணம்” என்றவிடத்திற்கு பாய்வாயுறிக்
செய்யாவின்ற எம்பெருமானார்—[வதவத்தாணம்] எப்போதும் உடயிருக்கவிரு
ம்புமின்றவாகலுக்கு எனது அத்தையாளுகிக் செய்தார்; அது போலவே இளரும்
நீத்தவடிவவந்தமனம் என்பதற்கு “தவங்கே அத்தததீரவேணுமென்ற ஆசை
கொண்டிருக்கின்ற அடிவங்கிதை திருத்தி அடிமை கொண்டிருப்பவன் என்றமாம்.

சூர்தபதம் அகநாடு = சூர்தநாடு எனப் பன்னித் தாம்பகடத்தபதம்
 தருளையு ளுமபெருமன் என்பது. அமரநாடு எனமனை = தானெரு
 வதுமன் மந்த பரிபாடுமனை * அய்வதுமனாடெனபெயர் அரும
 கொட்டயென்றது. அமனை மந்த பன்னிதாபபதம் படம். சூர
 தபதப்பட சம்பெருமன் கிழவன் சூதநாடுகென்பத சூரத்தம்
 இப்பதம் பவத்தருமன்தானத்தின கிஞ்ஞதானதபு பன்னும் மதா
 பபகனை நீதபதெத பென்றாவிரது. ... .. (கக.)

இத்தர்ப்பு நிகழ்ச்சியொழிந்ததொரு மூன்றில்தான்.

சுப்பன் திரைப்படம் என்ன?

தமிழீடாபதீயுத் தாற்பப் பத்தலவளி.

[illegible]

1. தர்ப்புறத்திலுள்ள தீபகோட்டை, "முத்திரை" கிடைப்பதற்கு உதவியளித்த கருணாகேசவரன் + முத்திரையினால் பிடிபட்ட க. நெடுஞ்சிவா முத்திரைக் காரதருவாகிறான்.

2. வாழிபுத்தூர். * திண்டிவனம் அரசாங்கத் தீர்மானத்தின்படி *
அரசாங்கத் தொண்டியிடம்.

3. கோகுலத்தின்கண்மே. "மனைகொடுத்ததும் கணபதி காத்தல் பனுவலா தனனைத் தொலைத்துவிட்ட பிதனை" கோகுலத்தின்கண் காத்தருளலாகுக அரவியத்தினையே.

4. கோதாந்த உகவுகவுவந்தே * அடபயிழையாத பொருட்டாமல் விடைவேறுமடந்த, * அபயிழையாத உகவுகவுபயன்வின வருகப்பயந்ததத் திதம; (துங்கே கோதா உகந்திரியேவம் உகந்தி பொருதம? துண்டா துக்கையே கோதா உகந்த திருவாய்ம. துண்டாபயநினை பாய்ததம இவருக் கெடபயதே, அபயிழையாத உகவுகவு கோதா உகந்த திருவாயிவியே, குலத்தில் கோதாபொருட்டி உகந்திருவாய்தருத் தேசிகன் (மொருநா-4) எகந்த பாலேகந்தருளிதா உகந்த ஸமாதானம் கொவவது உகந்த; குலத்திதான கோதா உகந்த கொவதக்கும் மொரு உகந்தி உகந்ததமும் பாலேகு ஸம்பாதமியினை பெண்பகை பிரமாவிகர்க்கான கியேசிகன் உகந்தவான் (திருநா-4) எகந்த அருளிச் செய்திருக்ககவும, அது (மொருநா-4) எகந்த பாடம் பாலிதிருக்ககவும உகந்த மதவான்கன் திருவாய்ம பத்தியினருக்கன் அபயிழையாது கிலா எகந்த திருவாயிதே.)

5. வந்தாழிதமந்தே * உதவாததன் கியுமருந்தினைச் சாதிப்பதற்கு, * பகவத விசேதிலான வயனின் கொன்மருழித்திதம.

6. கிந்த பங்கையேகே * நடக்கடல் சேர்ந்திரினை * திருபாத் கடலில் அகலினைவின் உகந்ததே தருகிவதிதம.

7. கோதாந்த வயிளேதே * ஐயக்கருச் செய்திந்த பாயவரு சேனைவகித்த, * உகந்த பகவதிலாப கிந்த துத்தவகைய பேசிக் உகந்தின் பாதம் கிந்திவதிதம.

8. கந்திதவலதே * அட திருவயக்கத் தெந்த, * திருமலை விலை கிந்தருகிவதிதம.

9. கீரஜா ஆதாயநாயகம், * அமரதொழா பகவதின், * அமரகன்களே ஆராதிய பொருகவுதம.

10. கிந்தவாய்மபேச * உதவாததின் கருவகக்குக் கடவருகிருக்கு மதிதம (பெருமொழி உதவாததின் உகந்த கோதா உகந்த ஐயா) அடபெரு மான் தனதுகடல் தியாயக்களிகாத உகந்தினை பக்தகின் உகந்ததாக்கும் பகவத ஆழவா ஐயாத் திருவாய்மொழிவருகிச் செய்துசொந்ததாதித்த.

துபயஸினை திருவருகனே சரணம்.

தரமிடேதபதிஷத் ஸங்கதி.

காதுவெ-பண ஷதஸுவிபிதா பாயாஸபாய-ப ஷீர
ஷத-புரஸத-பிவாய் வஸா-கா-கா ஷீர:

சூதாநமெகாவிசுதாஸு விசிசிகா சதுவ-பஸு

ஸாஸஸா-ப-பஸெஸு விசுதாஸு பூஸாஸஸஸாஸு: 25.

(சுருத்தி) புருஷாந்தரங்கமித தநிசந்ததாயும் நேரத்திருவாய
மெழியில் சொல்லப்பட்டதாய்க்குமித யாமிவாய அநாமயிசுநே பாயாஸந்த
பாயாஸாஸ ஆழவாய், ஆஸந்த நேரதங்காய பாயத்தாஸகாஸே நெறியும்
விசாஸமடபாஸ ஸுந்தகாமித விசித்தம், விசாஸமடமித ஸந்தகாமித மிக
கொண்டாடிவும் போந்தா ஸுந்தாந்திருவாயமெழியில் கணக.

ஜீய திருவடிமே ஸாஸம்.

திருவாய்மெழி ஸந்தந்ததி.

மெய்யவாயும் மாஸுக்கு ஸுந்தகாமித சேபஸுபாயம்
அஸ்பாஸா சேபவாயா ஸந்தந்தம்—அஸ்பிவா
ஸுடாஸா சிந்தந்தம் மெழித்தரு மாஸாஸம்
தேடாஸ பந்ததெருசே சேப

மெய்யவாய்	}	மிருந்த ஆந்தியவாயு
ஆழம் பாயாஸ		மாஸிவாயாஸு
ஸுந்த அடிம	}	ஸுந்த திருவாய்மெழி
மெய்யவாய்		மித வாய்மெய்யவாய்
உய்யவாய்	}	சேபம் பாயாஸபந்த
		மாஸிவாயாஸு
(இந்தரு மெழித்தரு மெய்யவாய்மெழி)		
அஸ்பாஸ ஆஸ	}	அஸ்பாஸ அடிம
சேபவாயா		மெய்யவாயாஸு
ஆந்தித்தம்		பாயாஸம்

அஸ்பாஸ	}	பந்தித்த ஸுந்த
ஸுடாஸ		விசாஸ ஸுந்தித்தம்
மெய்யவாய்	}	அருவாய் சேப
அருவாய்		அருவாய் சேப
அஸ்பாஸ		ஆழவாய் விசாஸத்தி
மெய்யவாய்		மெய்யவாய்
தேட அடிம	}	மெய்யவாய் ஸாஸ
பந்தி		மெய்யவாய் மெய்யவாய்
மெய்யவாய்		மெய்யவாய் மெய்யவாய்

• • • புருஷாஸமெய்யவாய்மெய்யவாய் எய்யித தேடாந்திருவாய்மெழியில் கமபெரும
அருவாய் தாய் வாய்மெய்யவாய் கமபெரும சேபவாய் மெய்யவாய்மெய்யவாய் கமபெரும
இந்தத் திருவாய்மெழியாய் கமபெருமத்தம் கமபெரும. அந்தகமபெருமத்தம்
ஆழவாய் சேபததாய் - தாய்மெய்யவாய் கமபெரும பாயத்தாஸகாஸே
மெய்யவாய்மெய்யவாய் பாயத்தாஸகாஸே, அடிம கமபெருமத்தம் தாய்மெய்யவாய்
மெய்யவாய்மெய்யவாய், இய்யவாய்மெய்யவாய் ஆழவாய்மெய்யவாய் பந்தி
பாயத்தாஸகாஸே தாய் திருவாய்மெய்யவாய்மெய்யவாய் அருவாய் சேபததாய்.

சேபத + உய்யவாய் சேபததாய்மெய்யவாய் கமபெரும கமபெரும கமபெரும
"சேபததாய்" கமபெரும தோருததம், "தோருததம் கமபெரும கமபெரும
கமபெரும" கமபெரும கமபெரும. (26)

ஜீய திருவடிமே ஸாஸம்.

சுயமாகத் தீர்மானிக்கவேண்டாம்.

திருவாய்மொழி மூன்றாய்த் து—ஆகுத் திருவாய்மொழி
செய்ய தாமரைக்கண்ணனாய்.

உணரப்படுகின்றது. — இந்த திருவாய்மொழியில், எம்பெருமானது உயர்வு
குணவொருபுதன்னை விடாத வகர்த்தருநீ வித்தவிடத்தின் கிதவையுடைய
நீத்தனைப் முதலியான செயலுதனைப் போதுவாகவாக திருவருள் மறையுள்
வெள்குறையுடைய, திருவருள் மறையுள் திருவருள்மறையுள் வித்திதம
போது, அருளையுடைய வித்தியுடைய பாய்வையுடைய கையுடைய
கையுடைய வாயுடையவருள் ஆதாயர், அருளையுடைய அருள் பாய்வையுள்
வழிப்படுதென்பதான பையுடைய திருவருள்மறையுள், அருளையுடைய
வாயுடையவருள் அருள் பாய்வையுடைய கையுடைய கையுடைய
கையுடைய வாயுடையவருள் ஆதாயர் இந்த திருவாய்மொழியில் அபெருமானது
கையுடைய கையுடைய கையுடைய கையுடைய கையுடைய கையுடைய

தொந்தர்த்திசு * பத்துடை ஊழலங்கெனியலன் என்ற திருப்பொழி
தும் அப்பெருமானுடைய செவகல் பருகைய பீராய்படருந்தாதும் இப்போத
இங்குப் பேசும் செவகல்புதும் அகலிதும் விவசுதமானது. அங்கு
சொன்னது விவசுததா சொன்னது; இங்குச் சொன்னது அகலிததா
சொன்னது. இத்த வாகியை நனவுகனமாளுகிலும் துறாதுதலிற் விவசு
ததா; "பத்துடையோகென்தும் பரசெனியலும் பீராயல்" என்றத
வும், "செவகல்பததமாய் .. இவ்வத்திசு அகலிததா சொன்னதும்" என்ற
ததவும் சொல்லும்.

பகவத் கிவபத்தி கிருதாரணங்களுக்கட அபிமுத்காரணியு
மென்னும் கவசரிதம் உபதேசம் செய்வொருபுறமின்ற ஆழவருடை
கருணையின் தீரம யிவகம் பாசாட்ட வசீவத. ஆசாரப நருதவத்திக—'கண்ணு
தார மெய்கிறுஞ்ஞா கியேவதத்தோடே ஆததிப்பயகரிதபாதின கிஞ்சின
புண்ணியாதாவிவாடி உயிரிபுரூ மெவ்வாடிக்கு உவகமென் பேச
மனவன நென்னுபாதத்ததை * உயின் கிரேதரீனச் சொக் எவயிர்க்கு
மறி பென்று அடைவுசெய உதபவாக்கு * பிதகெகோது ஞானத்தார பந்த
புத்தியம் அராதககனெ ஆரஞ்ஞாமய மிக்க க்ருதபயமித. தாய்க்ரும ம
துக்தும தயர்க்ரும இவர்க்ரும இவரடி பனீதவாக்குமே இவைபவனது.
எனநருளிசெயதுவன ஞானிகைகளின் பொதும இங்கு அந்நாடுகெத்தகத்த

நிபந்திக்கத்தகு உயிராண பரதம "தஞ்சாவதிய தண்டநாயகர்" என்
பதம். அரசசைவதரச வெவினாமகட சீ-து-உருத ப-கதம அடைவையும.

[illegible]

செய்யுதமுரைக்கின்றனாய் உலகேழமுண்டவந்ததன்றி *

தமிழக அரசு தயார் செய்திருக்கிற திட்டம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளது. *

செய்யுதுவர்களுமாய் வெளிப்பட்டவர்களுட்குத் • இன்னும்

மெய்யகொண்டோழியோடயினான் ஒருமாயாசரிபுழந்தியே (அ)

[illegible]

* * * [செய்தாராஜம் கண்ணன்:] புண்டரீகசுத்தரங்க நாதர் வரலாற்றை முதலிய குணசக்தியுடைய எம்பெருமானே ஆர்வனியென்கிறார் இரண்டாம் பாடலில் "மங்கலத்தலை கண்ணன்பு பரவுநீடு" என்று கிளைமுதலு உரையது. அதுவே இப்பாடலுடைய மாதிரியாக அதுகாதேயமாக இரண்டு பாட

இரு சொந்த ஈகத்தியாங்கியி னம்பருமுண்டு; அந்தியே, இப்பாட்டும் கிற
முதல இவையென்று அந்நீர் போட்டாடகிறீர்த் தருவித்தல் கொன்றபேறு
மென்றே சீர்ப்படுத்தியினை; பகைத்துணைகளின் எய்தெய் போயியாத கிற
முதல இவையா கிடக்கலின் எய்தெய்யென கொன்றதன் மேன்மை என்பரு
முண்டு. இவ் வொட்டாடகிறீர்த் பரிசுபிதைய அந்தாத் வந்ததாயும்.

இத்திருவாய்மொழி மஹபெருமானுடைய சொல்லுபுணர்ந்த கிரு
பகைய சொல்லுபிறத்ததாதினும் முதலின் பாத்மியே போய்ப்பட்டு வருகின்றது;
பாத்மமுடையவனுடைய சொல்லுபியே பாத்ம வுரியதாரு மென்பதுபற்றி.

சாந்தோகம் உபவித்ததின "அவனு லான கவ்யாணம் உபாஸாநீக
மெனவாழினை" என்றதாத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு "கெய்தாமனாக் கண்ண
னாய்" என்கருப் மேனெடுத்தக்காட்டிய உபவித்த ஈகப்பற்றின் சீர்ப் போருந்
போன்றத ஈகத்தாத்தின் அருவிச் சொல்லுபின்ற மஹபெருமானுள் "அவ்
நாலைவனுடையுடைய வாயுவுடையாரு வவிவாவிவாவித உபாஸாநீக
கவ்யாணமெனவாழினை" என்றருவிச் சொந்தா. கவ்யாணம் புண்டரீகம் என்பதற்கு
மூன்று வகையைய் போருள் கொள்வது ஆகியல் உணர்ததாம்.

அதன் கிவரதம் வருவதா—[கவ்யாணம்.] கவ்யாவதிதி கவியீ,
கவியீ [வாழ்வெய்க்கு] கவ்யாணமெனவாழ்வென உதிக்கவ்யாணம். இம்
என்ற ஈகத்திருப் பெயர். அவைய பாசம பக்துதெவகம்—கவியீ வகையன்
என்றபடி. அவருநின் மனத்தையெனவ உபாஸம்; அபகையப்பட்ட புண்டரீகம்
போன்ற திருக்கண்ணின் யுடையவன் என்பத ஒரு பொருள் இது என்கெரு
மானா ஸ்ரீகங்கத்தியின் டாவிவாவிவாவிதா [கவியாவிக்வித] என்ற மூன்று
வத கிவரவாத்திருந் காட்டப்பட்ட பொருளென்க.

(இனி இரண்டாயத பொருள்) முந்தைய காட்டிய வுத்தபற்றியின்
கவியாவதிதி கவியீ (கம் பிபத்தி கவியீ) மகந்த வகையின் வுத்தபற்றியை அம்
தாமைய கொண்டு "கவெனா குவெனவதி கவ்யாணம்" [கவென குவென இதி
கவ்யாணம்] என்ற கொள்வது இப்பியாத கவியீ என்பதற்கு கவியன் என்று
பொருளிடும்; பாசம எனவது பொருள், தாமதாரின் வகையும ஈகத்ததப்
பாசம பக்துதெவகத்தான அதையும் கவியீ மகந்ததக்காரி; அத்ததக்காரிய
இருப்பத என்ற பொருளின் கவ்யாணம் என்குமென. அபகையப்பட்ட புண்டரீ
கம் போன்ற திருக்கண்ணின் யுடையவன் எனவதாதித. காந்தத்திருந்த
பரிக்கையப்பட்ட புண்டரீகத்திரகாடகதம் காந்தத்தியேய உணர்தத தாமத
மகந்த சோபாநிஷயம் உணர்ததாந கவியீ. இப்பொருள் மஹபெருமானுள்
ஸ்ரீகங்கத்தியின் பவ்யுவுடையாரு" [வாழ்வெய்க்கு] என்ற இரண்டாயத
கிவரவாத்திருந் காட்டப்பட்டது.

சொல்லாருவிர்த. அந்தக் கொடியமுயிர்பெட்டே திரைப் முதலிய நேரான
அக்குவந்த துதிக்கெனதாம் பற்றித் தேவநீதவனை கங்கூ.

தேவநீதவனைப் பெரியோர் சொற் றியலியை - அன்புபலித ஈவன
பயத்தாலே புலாட்டாமலிருந்த ஐயிலே அந்த அன்பியைத் தான் நினைத்தபடி
விவரபரிக்கப் பண்ணுவதை விவரிப்பது புலாட்டமென்க.

பாவன்கொண் டவனும் திந்துவாயிருக்கிற புகழைக் கண்டவனாலே
அனைவருடைய பாவமும் தொலைபென்க. உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தில் அகஸ்
தாய் ஸ்ரீராமபிரானே சொக்கி உவாவை வலவு-மென்கதாம். பெருமை நவா
தகை - பாவம் கண்டவனாகைய தவிரைவ ரகுமந்த" என்ற சொல்வது
இங்கு அறிபதக்கம்.

பங்கயத்தடக்கண்ணியைப் பரவுயின் - பாவக்கொற் தொலைப்பதென்றி
யே பாவக்கொண் டவர்ப்பாவஞ்ஞதம் திருக்கண்ணமுக்குஞ் சொற்க வேண்மென்படி
யன்றி உவமேயென்பிருப்பது; அங்குப்பெட்ட பெருமையைத் தறித்தற்
தொழுக்கம் கங்கூராதத.

... .. (உ)

பரவிவானவரெத்தின்ற பாமனியபுத்தொழிவை *
குறையகைத்தகுமகை மணிவண்ணையெக்துக்கத்தனை *
அரவமொழிகுலகமதும் துரியகொண்டவண்ணை *
இரவகம்பண்ணுமிடது கண்ணெழத்தல்மனமகவையினே. (க)

வானவர்	தேவர்கள்	அவ் வன்	அவ்வெறிமிகத் திருப பாத்தலின்
பாதி வந்த கின்ற	வானவர் துதிக்குமபடி அவன்த	அவரும் தவின் கொண்ட	பொருத்தவன தித்தி காணயக் கொண்ட ஞா
பாபின	பாத்தபாபு	அன்னனை	பெருமனை
பாமசேனியை	மேனாக ஒளியுருகுபு	அம் திரவும் பாறும்	என்ன திரவும் பாறும்
குறைய	தேவியாரகொடு சொத்த	விடது	இடையருள்
குறைய	தாவினாறு	என்றம் எத்தி	எக்காலம் சொத்திரை பண்ணுதலின்
மணி வன யனை	நீயமணிவண்ணையு.	மனம் வன கம்	மனம் சொத்திரை.
குடகத்தனை	குடகத்தாமைகொடு. ப		
அரவம் ஒழி	சேஷமயனாதிச தேவநீ		

• • • [பரவிவானவர்] உபயோகத்தின் பரந்தவந்த இராமபிரானிந்தாட்டி
தும் எவியனுபவம் திருவதாசம் பண்ணியருளின கண்ணபிரானே ஆக்கலிக்கப்
பாருமகொண்டிரு.

கிருஷ்ணவதாரத்தின்கு தோதுவான தேவர்கள் பண்ணின சொத்திரைத்
கதத் திருவுணமபாற்ப பரவி வானவரெத்தின்ற கண்ணபிரானே சொத்திரை. பூமி
தேவர்குத் தனக்கு கருணைகளை வதாதி - கொடுக்கணக்காக இருத்ததாய்

இங்கும் கொள்கைத்தரமு: இரணியன் பத்திரிகை பெருமை காட்டப்பட்டது. பத்திரிகைதாழ்வார பத்திரிகை அமைப்பு காட்டப்பட்டது. (அமைப்பு-விவரமே தரம்: அன்பு)

மாற்றத்திற்குரியதில்லை. சந்திரி விஷயங்கள் அம்மாநிலத்து வேறு விருக்கும்; தமக்கு அங்கப்பெயரால் எப்பெருமையோடா இருப்பல் உண்டிதான். (க)

எழுண்டிக்குமேனதலிக்கு நின்றுமுதத்தினைமேனதலிக்கு *
கெழுமியுத்திக்குமேனதலிக்கு மனவிவண்ணதலிக்கு *
விழுமியமனமுனிவன்முகமும் கன்னாந்தலிக்கு *
தெழுமியின்மேனதலிக்கு இன்னமுகமியுத்தலிக்கு * (62)

எழுதாமல்	எல்லா சிவமாமணிதம்	முனிவர்	முனிவர்மாரதம்
எனது ஆய்வு	என் ஆய்வுக்கு	விழுந்தும்	அதவிடையெடுத
இன் அமுதம்	இனிவ அமுதம்	என்னை அவி	என்னை அவி போன்றது
நினை	போன்றதும்	யின	துவான் எப்பெருமான்
எனது ஆர்	என்னுடைய அருமைய	தவ என்னை	அருகத்த மனமுட
உயர்	உயரோடு	ஆய	நினைப
எழுதிய	எனது கிற்றை	தொழுதின	தொழுதின
உயிர் போதி	பதகுதோதியருதும்		(தொழுதல்)
உய			
மணி உள்	மணி உள் கிற்றை	தவகண்	தவகண்மாரதம்
உயர்		துவதும்	நிற்றேதும்
குட உத்திரை	குட உத்திரை தவகண்மாரதம்	கிணர்	கிணர்மாரதம்
விழுதிய அமுத	நெற்றி நெற்றிமாரதம்		

• • • [எழுதாமல்கூடும்.] எப்பெருமான் தூய்மை ஆர்ந்த எழுப்புகையாளன் அவன் புகழிய நயனை என்னிட தாஸப்தவசந்தையைத் தயிர்ந்த அவனை ஆத்மநிபுண்டன; உன்னை துபதனை தெய்வத்தியேசம் என்மெனார்.

[எனது துயிக்கு எழுதாமலும் இன்னொருத்தினை] பாவத்திலுள்ள தாமதி
பாமன் விஷயாததவகனித மன்குண்டிபத்த மன்கொஞ்சுகரு இனிமேலுள்ள கா
மெல்லுட பகம் போல்வதுவிரிபுபகினை பென்றபடி. எழுதாமலும் எவ்வத
கவமுதவத்தியும் எவ்வதவத. [எனது துயிக்கு கொழிய கதிர்க்கோதியை] எம
பெருமாளும் சூழவாரோடே கவத்தியேபே குனிம்குப கொஞ்சுகரு, இவ்வே
பதமியிபாக்கமாள கூட்டு பூனாகத்தி கவந்தியு—“தாம மென்கை அத்திக்கு
கிதர்க்கெமெந்திக்குத்தாசினா; அது கவந்தியபகவாய, தாமகை செநியம் செநிய
திபதவியுத்தாசினா”

விழுமியவரை முனிவன்விழுங்குந் கண்டாங்கனிபின - கள்ளவகனி
பென்ற உவமை ஒரு கவி செய்து, ஆழ்வார் எம்பெருமானையே விவரித்து
பேசியவதையே கொண்டு இவ்வகை அபூதவாகையே போலிதான் என்று எப்படி
அக்காரங்கட்டி; அந்தச் செவியன் மதாரத்தினையெய்தி அதன் பற்றித்தபழம்
தந்து இருக்குமாதலால் அது எவ்வளவு பேசப்படுகிறதுமோ அவ்வளவு பேசு

யன் எம்பெருமான் என்றவாறு. இத்தக ளுரிமை உண்மையின் அதிகாரமும் விசுவாசம் எனவிரது "விழுமிய வயார்முனின் விழுமரும்" என்பதனும்.

இவ்வொத்தவழித் தெழுமியின் = 'எம்பெருமான் உரிபடுகு அநீயினு! இவ்விய பற்றிவாயமோ அனாத ரிவையோகந்தாக்கவினக் கொண்டு அனாத போலவாயமோ?' எனது இவ்விய அநியாயம் கிஷகைக்கமர்வாய்வாய் ஆரவி புள்ள என்வயக. ... (க)

இவ்வொத்தவழிப்பயின்பயினைவனங் அனாவயல்வனங்
உயரகின்றபொருளியை உயரெழும்புமேறித்தாண்டவன்
அயரவாய்துமல்வாக்கு அருக்தினைஅக்தன் தன்னை
தயரத்தும்வந்தவனைப்பற்றியெனத் தருவமாவே. (ங)

தயர்மே தரு	{ பரிதாபத்தையே தாக்கடவதான	அயர்வாகும்	{ மோதிக்ரும்படி உரிமை அபதிரிவின்
தன்பம்	{ புண்ட பாயுப அருமக் அருக்கு கிவயவனங்	வயர் தங்கு	மயவடவனக்கு
இன்பம்		அரு அருமிய	{ மீட முடியாத விஷயம்
வினைவெழுப்	{ அயரத்தக்குத் தான் அயர்வாகும்	அக்தன்	{ (தன்னைப் பரித்தவன்) தன்னை
அனாத அய்வன்		தயரத்த	{ அக்தத்தி நிறுவனங் மயர் தன்னை
அயர்	{ உயர்த்த கிவயமிய பரவாதத்தி மோத தருகி மருகின்ற விவகை தெழுமிய விவரம் புத்தனங்	மயர் தன்னை	
உயர் கிவரத		மத்த	மத்தெரு தெய்வத்த
இர மோதிவெழு	{ (மீடவத்தி) உயர் (மீடவம், மோத) பயித்தி கவிப்பவனங்	தரும கு	{ உயர்வாக வுடவெ இவன்
உயரு எழும்		இவன்	
உயர் உயிழத்	{ (மீடவத்தி) உயர் (மீடவம், மோத) பயித்தி கவிப்பவனங்		
தான் தன்னை			

... [தயர்மே தரு] மத்தவனாரும் தயமுமடவ பகத்தத அந்ந்த குரி பன்னுக்கககாக 'அ' ககதவத்தி மிரும்கிவ பனாத மத்தெருவகா ஆபத் தனமாவ பத்திவியேன்' எனது தமது உததியை மோதிவியெழுத்

தயர்மே தரு என்கை அகடமொழி தன்பகினைகிவ போலவே இன்ப கினைவிறம் அகவகிக்கும் பரவம போலவே புண்டவம தயர்ம தாக்கடவியே வாகும். பரவத்திந்தாக்கதும் புண்டவியை வனகுக்குத்தெய்வமோ மோத மாகக்கத்திக்கு இடைபுறகுத்திதததிக இவ்வமோ குகருமாதவதும், "அகா விவாது வாய்வாய்வெ விவாது திராஜகி வாய்வாய்வெவெவெது எனது உயரிவத்தம நுதனவதம புண்ட பரவக்கிவகிவெ தெய்வக கடவனவம. புண்டவியைக்குவ பனகு வவக்ககதபனம முதலிய ஆபாஸ புருஷாதததகை கிவடக்கும், பரவகருக்குவ பனகு வக வேதகிவக கிவடக்கும்; பரவ புருஷாதததகை கிருமியி கிவடக்கும் வவக்க கதகை கிவகிவெ பரிவாய்வாதகை புண்ட பரவக்கிவகிவெ தெய்வமோவெனது

சாதாரண சொல்லிவின்றத மந்தரங்க ளுதவி ஸ்ரீதேவனுள் வாதாடி பஞ்சாசத்திற் * தம்பக் த்பலுத்தி * எனப் சேவகத்தினுள் உதாத்தருவினர், புண்ணியம் பொருளிலெழு போன்றது, பாவம் இருபடி விவகரு போன்றது என்பது இவ் த்வேகத்தின் தேர்ந்த கருத்து. விதவாடாமல் கஞ்சகிச்ச விருமயுமென்றவாளை இருமடி விவகரித்து உடகதவத்தா னென்ற? பொரு ளிலெவ்விதும் உடகதவத்தா னென்ற? இராமமே தக்க தோதுமெனாரு மென்ற காத.

இவ்விடத்தின ஈட்டு ஸ்ரீதேவரென வுணர்ந்து:—'தம்ப விவாபோடு இவ் ப விவாபோடு ஈட்டு த இராமமே த்வேகத்தையே பண்ணிதானும். பாவம் சேவகன் விவாபோடும் சொண்டு பாதவாசகம் இராமனெரு மொக்குமிடு. * உடகதவத்தா னென விபலுள் * உடகதவத்தா னென'.

"தம்பகிவ் ப விவாபோடு" எனவெ னாமையிதரம்பா—தம்பகிவ் ப விவாபோடு சொல்லியவன் என்ற கருத்தினையுணர்ந்து: * உடகதவத்தா னென * உடகதவத்தா னென * உடகதவத்தா னென * என்ற கருத்தியும் வரவ.

உதவியுள்ளவாய் = தான் உதவியுள்ளவன் என்பது.

'தவாதவ மனந்தவ' எனவந்தித "தவாதத்து மனந்தவ" என்றத து ஈடுதவிய பருவியெனவும் தாத்ரப விதவையாத—'குருகால் மெத்திவ் செருக்கினை 'தவாதத்தத் தாதென்' எனவ, புரிந்த தத்? தாதத்தாய் 'தவாதத்தினை, தி வாதென போ,' எனவ, இப்படி சொல்லுபபடி அவனெரு இவ்விட விவாபோடுதானும் புரிந்த." என்பதும், மனந்தவ என்ற தவாதத்தா விதெயன் என்ற பொருளியுணர்ந்தது, இப்பொருளை 'தவாதத்து' என்ற வபாட்டமே திவென்ற தவாதவையுரு துதிக்கின்றது என்பது ஈடுதவிய திருவுணர்வம்.

இவ்ரு உடகதவ மனந்தவ மனந்தவ திவ வாதென உதவியு:—

"எம்பெருமானார் திருவாதவாய் பண்ணியிருப்பதொரு விவாதிதே; இவ்விதே விருத்தியெனவென குருகால் குரு ஸ்ரீதேவனுள் சேவகத்தி திருவாதவ மெருத்தருளப் பண்ணிக்கொண்பொது சொசேவாசய, அவ னாய் பார்த்த * * மனந்தவத் தவாய் வாதவ மனந்தவ தவாய்விதாதா எழுத் தருவினார்' எனவாதவ —குரு முக்குப்பத்தானே பெருமென்றும் அவையி லுருவாதத்தும் பதவத்தி யோவாதி அரிதாவிருக்குமிதே இச் சேவகைய பார்த்தான். 'இவ்விதவிய குரு முக்குப்பத்திரு மொட்ட மெண்ட' என்ற சொத்துவிதவ மெனாம சேவப்பதுவாய் திவவாய்ப்பத்தச் சொத்து விதது. இவ்விதக்கு மெண்டவது சொல்லுபதவ * மனந்தவ விவாதி ஸ்ரீதேவன் எனவ மெண்டபபடிபாவிருக்குமிதே. குரு விருவாய் விவாதித்த குரு மனந்தவத் து மெண்டமே சொத்து தவாய்விதா எத்திசெனவெ டுதி மெ விழிப்பாவினார், அவையோதி விவாதிவாதிவாய் மெண்டமே பத வத் விவாதித்தவ பத்தவாய்விதக்கு மனந்தருவிக்கெய்ன்"—என்ற. (அ)

சாதாரண உயிதர நா.தரம் அப்பணி * [கூட்டுவோமேன சோகாவும் சிறா யாத ச
மாதவ்ய] என்னிதரவே சாதாரணே கவையதாத்ரக்கருத்தும் மிதாவாவிருத்
து; அதுதவாவிதர இழுக்கருத் கவையதேயவ வேண்டாத மிதாவாவிருத்தும் "

செய்யுட்குரிய பொழிந்தவர்கள் எழுந்தவர்களைப்பற்றி நேரினாயும்கூறிய
குறைய புகழ்பரிந்தவர்களைத் தவிர தவறாய் வந்தத்திறையவர்கள் அருளிச் செய்ய
வாய்படுவது அனுகூல வந்திடுமென்க.

[illegible][illegible]

அந்நேரத்தில் - தந்தையே நான் என்னுடையவையும்தீர்மேயென
கூறும் உத்தரவிதாலுடைய திருவள்ளூரணம் காணப்பெற்றதென்பதை
மாதிரிதர பரந்த சிவனார் சண்டை காணாத கதிர் காண்பார்," "மேயேய
கண்ணியரும் பொருள் செவ்வரும் கண்ணவரும் மேலாத தாய்க்கதையும் அப்பே

கக	தொழையுப்பாண	பெருமான்	பெருமானாயிருத் செந்த எய்பெருமா
ஐயன்வரு சூழி	நாண்டல் பழைய தியானி	வீண	(கிரதாநாயகியினால்) சூழிப்பெற
செய் சாத்த	மொடிய பராத் புத்தத்தின்	அழல்	திருவடிவ
அவர்த	பாணவர் மொட்டிலுந்த அவ்வகை	என்னை	(என்) என்னை
தொடையி	(அவ்வாறுகூறல்) பெறியுத்தத்தின்	என்பத	மேலிடப்பெறுத
		என்ற செய்	என்றதெனோ.

* * * [உட்பாணவாணக்கண்ணன்] ஆழவார்தாம உபநேசிக்கத் தொடங்கிய
செய்யுடைய உட்பாணவாண அகவையதார பங்கத்தான அருமிக் செய்த முடித்த,
தாம் அப்பெட்ட துதையான கருங்குணாதார்த்த அதுபகிக் ஆகையெழிஞ
பிப்பாடக. இவ்வாறுவா அகவையதார மொடிய மதித்திருக்கச் செய்தே
யும் கருங்குணாதார்த்தின் எத்தினம்! என்ன மொழிக்கு பிப்பாணவாண
அவ்வாறுவாணவியினைப் பிப்பாணவியின் பிப்பாணவியின் பிப்பாணவியின்

பிப்பாணவியின் மொழிக்கு மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
எனக்கு இவ்வியின், உட்பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
தின் அப்பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்

மொழிக்கு உட்பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்

உட்பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
பாணவியின் மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்
மதித்தைய உட்பாணவியின் * அப்பாணவியின்

என்னை	என்னைப் பரிபாத்த	அருள் செய்வது	(அருள்வாணவியின்) தாயின் கருணை
அரியன் சூழி	அருணையுடையது	வாணவியின்	தொழித்தெனின் குறித்த,
செந்தத்த	தியானத்திக்கு	பன் செய்	(பன்னை குறிப்பி சாத்தின்) இவ்வாறுவாணவியின்
என்னை	மொடிய உட்பாணவியின்	செந்த செய்	மொழிக்கு உட்பாணவியின்
பன் செய்	முண்டவாணவியின்	செந்த செய்	மொழிக்கு உட்பாணவியின்
உட்பாணவியின்	மொழிக்கு உட்பாணவியின்	செந்த செய்	மொழிக்கு உட்பாணவியின்

அகச்சந்தோதம் புக்கு கிபயபடாதே திருந்தல் 'இவன் கம்மம் கிபயபட்
டாதேதிருந்த திப்பு காலம் இவனுக்கு கிபயித்தாவாவதே' என்னக்கடு
மிதே. 'சிதி இவனே புண்டு' எந்த கொணக் கையகமிதே; அபயடியே
'பத்தி புண்டம்' என்ன அபயகிபயக்கொண்ட அருளிச் செயலுதே."

பத்தி—பத்தா, ... (க)

சூத் திருவாயமொழி உரை முத்தரப்பெற்றது.

சூழலன் திருவடிமேல் காணும்,

சீ:

தீரமீடேபநிகுத் தாத்பர்ய தத்தாவளி.

வழுவாய் வாயவாய். வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி
தீரமீடேபநிகுத் தாத்பர்ய தத்தாவளி. வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி
வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி
தீரமீடேபநிகுத் தாத்பர்ய தத்தாவளி. வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி வாயி-வி

(இவை அக்கவையாகத் தந்தம் பத்தாவும்... .. அவத =
அக்கவையாகத்திவ அப்பு கொட்டவான சூழலன் கம்பெரும துடைய திரு
மேளியை * செய்யதாமரைக் கண்ணாலும்பிற திருவாயமொழியில் இவ்விற
பெருகு, எவ்விற பெவ்விற)

1. பத்தாவும். * செய்யதாமரைக் கண்ணாலும் * செத்தாமரை
போன்ற திருக்கண்ணை புடையதாகவும்.

2. பத்தாவும். * பாவையின், * பாவையின்பெவ்வைய போக்கவும்
வையதாகவும்.

3. மனிகுதி. * குறையவென்ற குறைய மனிகுதி வையின், * கி
மனிகுதிபென்ற கிதந்த புடையதாகவும்.

4. அமரத்த சித்த அக்கபத்தம். * வாயவாயவாய வாயவாய
மித்யாதி. * தேவதிபதிவான வாயின் வையிதிவ்வையே கிதிக்கத்தந்த
திருவாயத்தாமரைகளை புடையதாகவும்.

5. தத்தாவும்புத்தாவும்புத்தாவும். * கிபய பத்தாவும்பு
பெவ்வை உடையவையான, * அழகிய திருத்தாவின் கோவையோடு கோந்த
திருவாயத்தாமரை புடையதாகவும்.

6. பாவையின்பத்தம். * தந்தத்தாவும்புத்தாவும்புத்தாவும்
கின்ற செவ்வையான, * பத்தாவ பத்தாவத்தாவும் வந்த பெடையாய்
வைய திருவாயகளை புடையதாகவும்.

7. தத்தாவும்புத்தாவும்புத்தாவும். * கிபயபயவாய முவ்வின் கிபயத்தும்
வையத்தாவின், * தப அமர முவ்வின்வைய வையத்தாவின் அபயதிக்க
வாயிதாகவும்.

3. ஸ்லோகமதரீம். "அபரணங்கு எம்மந்தாக்கு அருளுஞ்சீர்," எம் பட்டினம் அணை அருங்குடி அபரணத் தொழிலுண்டதானதானமும்.

9. 'பத்திரிவகுத்திபனகம். "செஞ்செழுத் திவ்யபகம் பன்னவனாகும்," அந்நவனங்கொஞ்சின் பாவித்தபகவே பன்னவனின்றதானதானமும்.

10. கீதவந்தாவிஷ்டங்குத்திம் "உட்குண்குணன் கண்ணாநித்யதி," கீம்மொனாதமாக பிதேஷ்ட அபரணத்தாத புண்டலதானதானமும். அதாவது—திருவ பாரமடகிம் திருவகன் கண்ணதாமித உத்தமங்குணன் செய்கியும், பார்த்த னாக்குத் தேர் தொழிலுண்டதாமித தாழ்வியன் செய்கியும் செயதகமையச் சொன்னவாற—ஆக இப்படிப்பட்ட தன்மையின புண்டலதாக [நாநித்யம் அபரணத்.] எம்பெருமானது திருமேனியை ஆழவார் பேசெயருவினார்

தாய்ப்பின்சீர் திருவடிமே எய்தாம்.

ஸ்ரீ:

திருவாய்மொழி தூத்தத்தாதி.

செயு பாத்நவமபர் சீரர் விபூஷணம் "

தூய விபவமபத் தேவந்திரைநன்—எபநாமகக்கு

இவ்விவத்தி வந்தவனாத மெய்தேன்குன் "

பன்னுதமிழ் மறநன் பின்ன

செய்ய	} விவகமையன் பாத்நவமபத்	} உத்தமங்கு	} ஆர்வியங்குக்கு
பாத்நவமபத்			
சீர் ஆர்	மேகமப பொருத்தி	இவ்விவத்தி	இவ்விவத்தி
விபூஷணம் ஆம்	கீதவந்தாவிஷ்டபகம்	அந்தவந்தா	அந்தவந்தா
தாய்	பரிசுத்தான	கவித	கவித
விபவம் ஆம்	} எம்மக்குத்தி அபரணம்	} கண்ணு	} எம்மங்கு அருளிச் செய்தார்;
தேவந்த			
இவத்தி	} (இவயமே கண்ணு விருன்) கண்ணுமின்ற	} பரிசுத்த பகம்	} ஆர்வியத் அருளிச் செய்யப்பட்ட தகித் தகித் பாதம்
இவத்தி	இவ்விவகமையன்,		பாத்நவமபத் ஆர்வியம்.

பாமபதத்தினை பெருந்தருளியிருத்த திவ்ய முத்தாங்குக் காடகி தரும கிண்கும பென்ன, திருவாய்மொழியை எழுந்தியித்திருக்கும் கிண்கும பென்ன, ஸ்ரீஎம்மக்குத்தி ருபேன அந்நித்த விபவமபத் கிண்கும பென்ன—ஆகவே இவ்வகை பென்னக விட, அந்தவந்தாங்குக் காடகி தந்தரும கிண்குமப இவ்விவக பத்தாங்குக்கு விவக பகம் தென்னுமித்தாத ஆழவார் இத் திருவாய்மொழியினுள் அருளிச் செய்தாங்கொருங்கித்த.

எம்பெருமானுடைய கிண்குமையன் அந்தவந்தாங்குமே செந்திருக்க அதன் இங்கு எடுத்திங்குத்த அதன் ஆர்விய பாதத்தி கிண்கும பாதி பென்று கொன்னகம், உபகாங்கு கித்திருக்க அதையும் இவருக் கொன்றத் தக்கித பென்பாரு முகர்.

ஸ்ரீபத் திருவடிமே எய்தாம்.

[illegible]

பக்கவக்கண்ணினா—மீதம் சொன்ன வடிவத்திலுள்ள அடிப்படையிலே தானையும் அடங்கித்திட்ட சொன்னவை நிரூபணத்திற்கு எதிர்ப்பு "உரிய வாய்ப்பு" புதுப்பாத்த மீள்கிறது செவ்வியலோடு, கீதாடைய பெரிபாடல் என்ன என்பது போன்றவை செவ்வியலோடு, எந்திரத்திலேயே போய்விட்டால் எந்திரத்திலேயே என்னவாம். "உ: புதுப்பாத்த: புதுப்பாத்த: உ:" எந்திரத்திலேயே நிரூபணத்திற்கு எதிர்ப்பு என்னவாம் என்பது. "உ: புதுப்பாத்த: புதுப்பாத்த: உ:" எந்திரத்திலேயே நிரூபணத்திற்கு எதிர்ப்பு என்னவாம் என்பது.

[illegible]

என்பதற்குரிய பழமை—வெப்பம் அடிமையாகிய ஆற்றத்தினை
செய்யுமாறுகாணும், செய்யுமாறுகாணும் பதம் பெறுவதற்கு பதீதாவும்
செய்யுமாறுகாணும் திருவாய்மொழி எவ்வாறுகாணும் அப்படியே
அதன் செய்யுமாறுகாணும் பதீதாவும்—அவ்வாறுகாணும் அப்படியே,
பழம் எவ்வாறுகாணும் பதீதாவும் செய்யுமாறுகாணும் எவ்வாறுகாணும்,
[அப்படியே அப்படியே] அப்படியே—அப்படியே அப்படியே, பழம்—பழம்

[illegible][illegible]

கா ஐரகாத்தமூர்” எனநக்பெரு கிடை உதினது. “கந்தா பிராட்டியைப் கனப் பிடித்தவனாகெழு இராயிராகம்; அகநா அடக்கணாருமோ?” என்றும், “தன் மானது தன்னை சிழந்தவனைக் கதரிக்கதரி வழப்பண்ணும், எம்பெருமானு டையடியை; பூராயாத்நதத சிழந்தபதாந்தனா கையபிற புரண்டு கதரி பழுதகம் பூராயாவது பாகரித்தம். “பழுதேயவாகதம போகி” என்று கதரிபழுதர் கிவாமுடையார். “இப்பத்த சிழந்த பாகியைப் கதரவி திவமே” “கழிவகொன் கீம் திருக்கண்ணினை கோக்கத்தன்மையும் இழந்த கிழந்தேனே” “உவ்விக் கான்பன் காகையால் ஆகவத்த தோக்கி பழுத” “எந்தபடி பெண்கள் கததவர்கள்.—இவனை மத்தம் பக உவ்வைய பொருத்தங்கள் கண்டு கொள்க.

ஆக இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானைத் தானுமடக்கணாக்கப்பரிப் பணிவு மவர்கள் பாவிராம அகர்களை சித்திராதம் எம்மை ஆட்கொள்ளவன் னாதிகள் எக்குரவித்த.

நாளுத்தடக்கணாக்கப்பரி என்றவித்தின ஒரு தடயம் கண்டிவத் தக்கது; தான் உபயுகவாவது என்ன? கை உபயுகவாவது என்ன? என்று ஆராயினதும் இவைகிரண்டதும் ஆடுஞ்சம்பமும் அரக்கத்தித்யமும் தெரி கிக்கப்பட்டவாரும்: தான்கைக் கப்பிவிட்டான் வேதென்றும் கைக்குப் போக் கிடமினும் பென்று. கைகைவாதனம் அதனும் அரக்கத்தித்யம் தெரியும்; கை உபயிவிட்டான் என்னவின் ஒன்றமிக்கி எக்தித கைகைவாதனம் அதனும் ஆடுஞ்சம்பம் தெரியும், ஆக, அதனம் கைகைகைகள் அத்தபடிவைக் உதின வரது.

நாதிரைஞ்சம்பமும்வாழ்மேத்துக் கைஞ்சம்ப
பொதிரை” பொன்னெஞ்சைக்காத்த கைதிரைக்கத்தி”
பாதம்பணிபுலகவாழ் பணிபுலகவாழ்
ஒழும்பிரிந்தேதென எம்மைவாழ்மேத்துக்கை (உ)

நாதிரை	கைகையால்	பாதம் பணிபு	திருவடக்கிற் கைகை
ஞாநமும்	உபய விழிவிதும்	கைகை	கைகை
காணமும்	கை	பணிபு அக	கைகைகைகள்,
தம்	கை	ஒழும்	பொப்பிவித
கை தழாய்	பரிவாழும்	பிரிந்தே	கைகைகைகைகள்
பொதிரை	தழாய்	தேது	கைகைகைகைகள்
பொன் வெடு	அழிவின்	கைகை	கைகை
கைகை	கைகை	கைகை	கைகை
கைகை பிரை	கைகை	கைகை	கைகை
தன்னை	கைகை	கைகை	கைகை

*** [நாதிரைஞ்சம்பம்] எம்பெருமானுடைய தோளும் தோள் மாநிலமும் அழிவின் தோற்றங்கள்வாழ பாகவாத்கைக்கும் பக்தராய்வாழ்ந்து கைக்கு

திந்து." என்பதாம், இங்ஙனம் சூக்தத்தினைக் கையாடலின்போல் கையாடத் தக்கது.

"என்குமாயல்" என்ற திருக்கழுத்தினமுமினே வீடுபட்டு அதபயிபா நிற் ற "உடைகாளிகள்" என்று பின்மொழியெழிதல் அதபயிக்குமாயல் என்றே? என்று கையாடற்கு, அதற்கு எய்தினால் அருவிச் செங்கிற் றான் பின்—"கழுத்தே உடையாய் அதபயிபா நிற் ற காளிகளையுள் கொள்வதன் தாய்க்கல் விழே போனதே, எடுக்கின்ற அதபயிக்கு" என்று, "புடை வர் பொன்னாடிகள்" என்றிடத்த—"இங்ஙனம் கொள்வதன் காளிநிற் ற எடுக்கின்ற அதபயிக்குமாயல் தாய்க்கு ஆகப்போனது ஒருதலைப் பற்றிற் றது" என்றருவிபுள்ள சூக்தத்திற் பதம் போய்ம.

பெரும்குருள்ளவந்தும்பெருமனை அமர்வது
அருமைமொழிய அன்றாமுண்டியவந்தபுனை
பெருமையிற்றவந்தவந்தும் பிறந்தவந்தவந்தும்
வருமையிற்றவந்தும் வந்தவந்தும்புனைக்கோ. (11)

பெரும்குருள்ளவந்தும்பெருமனை
அருமைமொழிய அன்றாமுண்டியவந்தபுனை
பெருமையிற்றவந்தவந்தும் பிறந்தவந்தவந்தும்
வருமையிற்றவந்தும் வந்தவந்தும்புனைக்கோ.

பெரும்குருள்ளவந்தும்பெருமனை
அருமைமொழிய அன்றாமுண்டியவந்தபுனை
பெருமையிற்றவந்தவந்தும் பிறந்தவந்தவந்தும்
வருமையிற்றவந்தும் வந்தவந்தும்புனைக்கோ.

உரும்குருள்ளவந்தும்பெருமனை அருமைமொழிய அன்றாமுண்டியவந்தபுனை
பெருமையிற்றவந்தவந்தும் பிறந்தவந்தவந்தும் வருமையிற்றவந்தும் வந்தவந்தும்புனைக்கோ.

அமர்வது அருமைமொழிய அன்றாமுண்டியவந்தபுனை—பெரும்குருள்ளவந்தும்பெருமனை, இங்ஙனம் கொள்வதற்கு அபுதத்தின்கண் கிஷ்கியைக்கொண்டதென்று திருமணிய புறந்தபுது அருமை ஒரு புறமே பாணாதிசிய பெரும ஒரு விதபாணம்கு

[illegible]

தென்னகத்திலுள்ளவர்கள்—தென்மலை—இப்பக்கப்பாடு குளம் கண்ட
படி. அதாவது இங்கு துறையுடையது. குளத்திலுள்ள துறையுடைய பெயர்
பட்டதானால் அதன் விவரத்திலுள்ளபடி, அக்குளத்திலே விழுந்தால்
புழுமலையிலே புழுமலையின் பக்கம் செல்லுமா என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுமா
யாததையுண்டாக்கி வந்தது அங்கு இருக்கின்ற மலையிலுள்ளதே அங்கு
கட்டப்பட்டது பெரியா கண்டதாயிற்று. (சு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

உட்பகுதியிலுள்ள 6 குளம் கட்டியதில் 5

கும்திசுரகதிகுசுரத்தலகுசுர மலர்வகந்திசுர *

என்பதற்குரியதான அம்மொழிமுடிந்தவென.

(a)

தமிழ்	தமிழ்சொத்து
தமிழ் மொழி	(தமிழ் மொழித் தாய்மொழி)
தமிழ் மொழி	(தமிழ் மொழித் தாய்மொழி)
தமிழ் மொழி	(தமிழ் மொழித் தாய்மொழி)
தமிழ் மொழி	(தமிழ் மொழித் தாய்மொழி)

தேவ ஸ்தலம் } கோட்டையார் திருமால்
                              } சிவன் உடையது.

உள்ளே உள்ளது } குழந்தைகளின்

தமிழகம் } உயர்நீதிமன்றம் அமர்ந்த
இருந்தது

உணர்வு ஸ்தி	}	உதிர்பெருமையுடைய பெரு
உணர்வு தன்மை		உணர்வுமையுடைய பெரு
உதிர்தன்மை		உணர்வுமையுடைய பெரு
உணர்வு தன்மை	}	உணர்வுமையுடைய பெரு
உணர்வு தன்மை		உணர்வுமையுடைய பெரு

[illegible]

என தெரிகு } லகம் தெரிகும் படியான
ஒருவன் என்பது } தவிராமை.

[illegible][illegible]

மதநாத்தின் உதயகாலம்—“மெய்கீட்டாய் வெள்ளம் தேவையென்ற”
என்று எம்மாதுரை அருளிச்சொலி. “தேவா! என்ன ஒருவன் திருநாம
வந்தேத்தவம் பண்ணினான் தந்திரத்தின் இடர்வன் பாவம் தொண்டை போயின்
தானாக இரண்டு ஏற்படுவதற்கு; இது திருநாமவந்தேத்தவத்தின் பெருமை
வாய் புதந்த உத்தமபடியேயன்றதே வேதிகளிலிருந்து, அது போனதே இவரும
பாவவந்தவரின் பெருமைவாய் புதந்த உத்தமபடியேயன்றதே வேதிகளின்
தேவையென்ற மாதிரித்தானேயே இடாய் வெள்ளம் மெய்கீட்டின் காதிய
வந்தவம் முதலிய உருவங்களினால் பாபிசத்தவம் செயது கொளவது எதற்கு?
என்று கேட்கிறோமானால் எவ்வகையால்? எத்திரவதின் கிதிசெய்யப்பட வந்த
உத்தமபடியின் அனுபவத்தே தீர்வென்றதே எவது கிதையாகிய, திரிபுரத்தி
தான் அதுமெய்கீட்டாய் “மீட்டி வெளிகளானால் உதவாவி அருமை
யென—மீட்டி வந்தவர்தான் மானாதி உதவியை” என்று “உதவாத எஞ்
ஞானமெனவென—எஞ்ஞன் குறையோடுதே” என்று, உதவாவி அருமை

சு:

தர்மிடோபநிஷத் தாத்பர்ய சத்தாவளி.

ஹிதாஸோகா திமஞ்சூ வ்யவஸ்தவஸூத்ரா கிவஸூத்ரஸூத்ரா
ஸயவஸூத்ரஸூத்ரா திவஸஸூத்ரா சகஸஸூத்ராஸூத்ரா |
சுமெதாஸூத்ரஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
ஸோஸோஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

[இந்தச் சீலாவதிஸ் முத்தமஸ்து பாதவஸிதஸூத்ரம் ச்ருதிபாத்த பதம்
சுப் பதம் ஸாங்காபதிதஸுப் சாத்தம் சம்பதாரு கிரேஷுதமஸு. ஸு
ஸோரு பாதவதிதஸு ஸுஸோருகிரேஷு கிரேஷிக்கபபட பாதவ கிரே
ஷிக்கபபட பாதவ திவதிதஸு கிரேஷிக்கபபட பாதவ திவதிதஸு
சுப் பதம் ஸாங்காபதிதஸு ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

1. ஹிதாஸூத்ராஸூத்ரா * பதிதஸு ஸுஸோரு ஹிதாஸூத்ரா *
சுமெதாஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

2. பதிதஸூத்ராஸூத்ரா * ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
(சாங்கு) ஹிதாஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

3. திவஸஸூத்ராஸூத்ரா * ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
சுமெதாஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
திவஸஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

4. ஹிதாஸூத்ராஸூத்ரா * ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
திவஸஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

5. திவஸஸூத்ராஸூத்ரா * ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
திவஸஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

6. ஹிதாஸூத்ராஸூத்ரா * ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
திவஸஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

7. ஹிதாஸூத்ராஸூத்ரா * ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
திவஸஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

8. ஹிதாஸூத்ராஸூத்ரா * ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
திவஸஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

9. ஹிதாஸூத்ராஸூத்ரா * ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
திவஸஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

10. ஹிதாஸூத்ராஸூத்ரா * ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா
திவஸஸூத்ராஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா ஹிதாஸூத்ரா

[தேவரே: கவித்தம்.] அப்பெருமையான திருமேனி கொள்கிறாய், [விதா
னம்] நேரதாடிக்காய் பட்டினங்களுக்கு திருமேனிவழிதல் எடுபட்டவர்களுக்கு
எந்தாய், [ஸ்வபந்தாபத்தாதிக்கவிரிதம் அக்கவயம்ந்த.] தாயாமே கொண்ட
பாபட்ட தவகளுக்கு கவையிதவாசிரிக்கும்நன்மையை ஆராய் இவசந்தருளி
ஞர் எந்தாய் இதுவும் ஸ்ரீசகம்மைய நாயதாய நாய நாயதவந்தை இந்
திருமையெழுந்திரிவ ஆழகம் உதவாதித்தாய் - எந்தவிரித்த, ... (2)

தாயுப்புகள் 211 திருவாழகமே அல்லாம்.

Figure 1

திருவாரூர்மொழி நூல்பாடகர்.

பலிங்க தீகுமால் பந்தங்களில், செஞ்சும்
தயலுண்டே லுந்தும் ததிகக்கு—இப்படி—
குளாசுலும் அண்டலும் மறு அடியதனில்
தளாவித் தன்மொழிபடி.

பயிற்சியை	} அடிப்படைகளிலே வைத்து பழகும் தன்மைப்படுத்துதல்	ஆத் ஆரம்	அடிமை செயல்படுத்த
திருமாத		மாதம்	ஆழ்ந்தகுறைய
பதம் தன்னிள்	திருமாதமில்	அடி அடிமை	திருமாதமில்
செஞ்சம்	} மனம் பதித்த உத்தேச உத்தமம்	ஆத் ஆரம்	} அடிமை செயல்பு பெருதன்மைக்கு
தபதமில்		சன்மம்	
தபிவர்க்கு	பாசைதபிவர்க்கு	குறைய	} (குறையதம்) குறைய குறைய பதபிவர்க்கு
தபிவர்க்கு	குறையதபிவர்க்கு		

கம்பெனியானது திருவருகனில் நிருதாயம் அமைந்திற் திருக்கம்பெந்
பாகையத்குக்கு தானாததானதாகத் தம்மை அதுகத்தித் தமையுதானுடைய
திருவருகனில் அதுகம. பூத்குக்கும் பாம்பிபு துந்தானுடைய திந்தித்தபு
துருவானும முதுவு பெறமாட்டாத , அதுகம் தீதபு தம்மையின்களில் திந்தித்
தம் துந்தபு.

“தூதரார் சங்கம் முடிவு” என்ற தூதரங்குமரங்குடைய சங்கம்
புதிதாக முடிந்ததில் மென்ற குறிப்பு. சங்கம் முடிவாகிறது முத்திரையாக
படி பெறுவதும்.

பயிலுந் திருவால் = 'பயிதாய்' என்பத திருவுக்கும் விசேடணமாகவும், திருமாதக்கும் விசேடணமாகவும். திருவுக்கு ஆணை, இயைபிப்பாதிருக்கின்ற திருவிளிடத்தில் மானகொண்டவர் என்பதுபடியும். [நயலங்கு] 'கதயம்' எனதுஞ் சொல் 'தயம்' என்பது மருகிப்பெய்தித் தொந்தம், பதின்திருத்தல் என்பது அந்நம்பொருள் என்பதும் ஆய்ந்துக் கூறும். நயம் என்பதும் வடசொல் தயிபெனக் கிதாப்பபட்டது.

உயர் அதிகாரமே தான்.

சீ

தீரமிடோபதிஷ்டம் காங்கதி.

தவிராணாணிலியபெ ஹாரிணா ஸ்ரீராமகாச
சூர்வீஷ்டாது ஹ்ருணாணெஷி கமொமஸீஷாது।
சூர்வீஷாது வெவஷ்டாது காநிசாதுகாஸாது
சூர்வீஷாது தாதுதிஷ்டாதுகாஸாதுகாஸாதுகாஸாது

(சுருத்தி) மேற் திருவாய்மொழியின் அச்சாவதார மொழிப்பத்தி
பகுதிச் செய்த இயக அம்சமான விஷயத்தினே தீரமிடோபதிஷ்டம் பெற்று
சுருத்தி அழகாகுண்ட பகுத்ததன்மேற் தீரதருக்கததான எம்பெருமான்
போருள் கொண்டு சிவ ஸ்ரீராமகாசகாசகாச அழகாகுண்ட காட்டி பகுத்திடுக;
அவன் எம்பெருமானுடைய திருக்கம்பாண குளக்கம்பும் திப்ப சேஷத்தன்
கம்பும் அதபதிப்பதையே இப்பதனையே அடையாமிருத்தன், அபாயபு
ஸ்ரீராமகாசகாசகாச அழகாக்கேமித்த அகக்கேமிபே நமக்குக் குளாதாரக்
கதி அழக திருவாய்மொழியின் கிஷய மிழந்தார் எந்ததாயிற்று.

தீரம் திருவாய்மொழி—முடிபாளே.

சீ

தீரம் திருவாய்மொழி—முடிபாளே.

திருவாய்மொழி—மூன்றும்பத்து,

எட்டாம் திருவாய்மொழி—முடிபாளே.

உணர்வதானே—மேற் அருள் திருவாய்மொழியான * செப்பநாமகாச
காசகாசகாச * அந்த தோடகிய பெருமான் கிஷயக் காசப் தென்தொன்
காசகாசகாச, "அந்த பகைத் கிஷயத்தினே நமக்கு உண்டான கிடாய வெளி
கிட்ட அழகாக்கு எம்பெருமான் ஸ்ரீராமகாசகாசகாச காடகக் கொடுத்த
தருவாது அமாதான பன்னியபு மேற் திருவாய்மொழியின் கொடுத்த,
அதில் ஸ்ரீராமகாசகாசகாச அதபதித்துப் போன்ற அழகா அகாதுகாச
கிஷயமான பகைத் கிஷயத்தின் சீராமகாசகாச பகைத்தோறும் மூன்றாகாச
அதபதித்தகாசகாசகாசகாச அகத்தபகை பகைய கிடாய அதிகேக்கக்
செய்தது. "எனது கொள் கண்ட காசபதனே" எனதுபுக் கண்டகாச
மாத்திரம் உண்டாயிருந்த கிடாய மதாநதித்திரியக் கொள்வதற்கு
யாயிற்று. அதனானும் ஒரு கிஷயமான பகையினையாயிற்று. அதாவது
காசகாசகாச; ஒரு துத்திரியத்தினுடைய சுருத்தியை மத்திரித்திரியம்
ஆகாசப்பெய்யுளாயுமே சென்ற, தயித்து கிடாயத் காசகாசகாசகாச
காச கிடாயத் தாருமாய் இயகபொரு கிஷயமான கிஷயகாசப் பெறும்
பகையாயிற்று.

மோதலாயன்; அதன் காரணமாக, கைத்தொண்டி அந்தஸ்தில் கை
கப்பத காரணமே குறிப்பிட்ட; அங்கியே தான் கைத்தொண்டி பண்டித
உபகாந்தை கிளத்தத தந்தாண்டு அந்தஸ்து இங்கே என்:—“இப்படி உப
கிப்ப பண்டித உபகாந்தை கிளத்தத மோதலிடு; கண்டகிளத்த
இப்படி உபகிளத்தகிளத்திடு.” அப்பதாம்.

[illegible][illegible]

காங்கிரஸ் தன்மீதவெதிராகவும் நேர்நிற்கவே! என்ற சொல்
தவறும் ஒருத்த புகழெயின; மதமாயினவ தூயவையாயும சொல்லி மதமீத
நீதிமைய பக காங்கிரஸை அருவீர் செயததம்பே; அப்படி எவ்வியல்
சொல்லி ஏழேறுதல் என பூதவெதிரை அருவவையே? என்ற குறிப்பும்.

குறங்கொண்டான் குறங்கிய வஞ்சனை |— யாவியினெ கொன்ற
கொண்டபடக்குந்த பூங்கைய யீட்டுக்கொன்றது உயலம் அநியமனினெ |
■ங்கெ கூடு ழீங்கெதி :—' எவையியபயினெ தனைய அஞ்சிடத நூ
தாய பெரும்பொரு குறங்கொண்ட முட்டையலயினெ, இவன் வடியினெ ஒரு
தாயலய முட்டையினெ தெந்த இவன் பழியினெ வந்ததெனது தன்க
அத்தியாங்கி இந்நிதனுக்கு காணத்தத வந்திட கொடுத்தகினு." என்பதாய
இவனெ * கொஞ்சு காணெ—'வாண்கெனது வந்ததது வந்தகொள்க
தன்கெ— வந்ததெனதாயென்தாயகொள்கெனது வந்த வந்தகொள்கெனது

தீவமாவீ" (தீவமாவதுதான்) என்ற பட்டி ஸ்ரீசக்தி அதனத்தேயம்: ஸ்ரீசக்திக்குள்ளே அந்தரங்கமாக ஆச்சித்தானுடைய இஷ்ட பரம்பரத்திற் குமா அவிஷ்ட சிவாதனத்திற்கும் எப்பெருமான் வரவருதலைய அங்கமயிக்க விரும்ப, இந்த அவதாரத்தில் மாத்ரிதா அதன ஏன் அங்கமயித்தார்? என்னை சக்திக்குப் பரிதாபமாக இகித உதயத: மதாபரிபாயாவன் மற்ற அரங்க ராஜர்க்குப் போலன்திகிக ஒளதாய பெய்த ஒரு சிந்த குணமுடையது விருத்ததும் அந்தக் குணத்தையு, இத்திரை பக்கிதான வரவருதல்ததயம குறிக்கொண்டு அவதிரைகடைய அபயங்குததந்தகர தேவரீராமே பிஷு-க ரய்ச் செந்தி என்றவத

வாக்கானது குணங்கொண்டவன்குணாகிய வஞ்சகமே! என்ற சொல்வ தன் உருத்த வாதெனின; குணகேனக மாவிரிடகு சேன்றபொது தேவரீர் அவலகரண கோக்கி அழகிய பேச்சுக்கென் போகிற்குமே, அங்கனெ என்ருமெ மிதிது பேசலகாரதர கனபதாம.

என்னும் எட்டொளும் என் வாககமே = எனது வாககின் வருத்தி எப போதும் இதுயவரவெத, வாமாவதாரதின் வஞ்சக சாதலித்தகர சிவர்த்த பிஷு; வாமாவதாரத்தின் செவகவதிதய செத்துகிறதிகி. ... (உ)

வாககமேயேத்தவதன்செவகம் வானவந்தம்
வாயுமே! * வானவந்திகககிக கோன்வெத்து *
வெவகமபால்வெண்ணெய்தொவேண்ட ஆனாய்
தாயவமே! * வன்னதடவமென்னககமே. (உ)

என் வாககம்	எனது வாககானகது,	மேல் அம்	} குககிவம் செயத வீடு வாககென் } வான வெண்ணெயவ வெவ தொகு } எனது செயது அருது உண்ட } செயத
வாககமே	வாகக மாத்ரிதாமே	பால் வெண்	
வாத் அருள்	வாத்ருமபகவாத	வெவ தொகு	} வானவ கருவானமே!
வெவாய	வாத்ரு அருள்	உண்ட	
வானவந்தம்	செவகென்ற தேவரீர்		
வாயுமே,	தேவமே!		
வாக இவ	புதிய திரைய உதய	வூன்-வூன்	} வெவக கருவானமே!
விகினை	சத்திரன் போலய	தாயகமே	
வொன்மித்த	பதவிகின் குககியவ		
	பாககமே		

* * * [வாககமேயேத்த,] தமது வாககன்கு வாககின் வருத்திவிதும் தம் வருத்திவிதமுண்டாய வரவருதக அருகிச் செயகிறா "வாககமே யேத்த அருள செயபு" என்றவிடத்து வாககமே எனது வாககம்—வாகக மாத்ரிதாம தேவரீரை வத்தமபகுகிடுக்க வேணுமே? (வாககமேய) வாககன்கு வத்தமபக அருளவாககதே? எனது வத்தமபக வாககமே, 'வானவந்தம் வாககமே!' என்ற அகித்த விரிவின சேர்த்திதயபும் கோக்கி வயகிவின அழகாக அருகிச் செயகிறபக பாரி—"கித்யககினை வத்தகிடுக்கி உகக்கு வாகக வதேனும் பக்கககிடடதகம்பே?" எனது, ஆனகருகடப திருகாககு வத்தகிடுக போலவும் கித்யககினை வாகக வத்தகிடுகபிபோலவும் வாககன்கு வத்தமபக பருள் செயப வேணுமென்ற வாககினை பிரார்த்தனை போதும்.

சம்பெருமானேயே உபாயமாய்ப்பற்றுகினை அம்மதம் அநோதரீயமாகவந்தோப பற்றிவிடுவதென்பே துன்பமென்கலை” என்றருளிச் செய்கிற இயற்கை
 உய, “காயாதத் தலை நிகரத்த உதவையத் தலைவிருத்த வாயுஞ் சோயபந்த
 உதறிப்போதுஞ் சூழுகவாயவகையே” என்ற தொண்டரோப லெழுபாழைய
 மாரப முதவியாதவாய வாயி் கோவகிடத்த, “காத்தவாயவாயி
 வாயவாயுதறி பாநாயவத்தவ குதாதத்தவையவத வாய” என்ற ஆராரி
 வர்கை நிகுமவைய பதரிசுவசெயபத விவ்வாயிவத.

எழுந்தபடி ஆத்திரிகைகளாகக் கண்டாயினதாயிடுமுடிபுதுக்குத்
 எருதுவிரையுதெய்திய, கையாருகதி பாறுகப்பத்தாநி. டே. சூரதிரிகை
 கைத்தகவோட யோதுமெய்தாய் எருதுப மறையாகக் அக்குத்தக மெய்க
 ளடகுத மொருகுருகை, உயர்மை பதாய்க்கிதுமுதல் அறங்குடாய்க்கி
 சூராய்க்கிதது, குருகைகள் பதாய்க்கிததுமே போகையுடைய, மாதெரு கை
 கையகருபததிகை போகையுடைய கைகையுடைய கைகையுடைய கைகையுடைய
 கைகையுடைய கைகையுடைய கைகையுடைய கைகையுடைய கைகையுடைய

இத்தகையபயபாத்தான் கைக்கொண்டேயே யெழுதினவந்தது. அதனை
பயபாத்தான் செய்வதற்குமுன்பு அங்குள்ளிருந்த "செய்யுட்குறி" என்ற பெயருடைய
செய்யுட்குறி, இத்தகையபயபாத்தான் ஒருவரையொழியுமா அல்லவோயென்று
ஒரு பயபாத்தான் ஒருவருடைய கையொப்பத்தையுடையது. அங்குள்ள
பயபாத்தான் இத்தகையபயபாத்தான் ஒருவரையொழியுமா அல்லவோயென்று

தேசமுதேசமுதென்று இவ்விடத்தில் எழுதி "பாபேஜனார் தந்தை" உத் தொழில் பரப்புகின்றதென்பதையும், உதாரணமாக தொழில் வாரியம் உத்தரவிட்டதென்பதையும் நீண்ட காலமாக நீட்டித்து வந்ததென்பது இவ்வாறு தெரிகிறது" என்பதாம்.

[illegible]

கந்தவன்வனே! — இங்ஙனே சாணமயக்கு சிங்கும், உதாசனமய
புருஷமும் அவருடைய சாதுபந்தரப் பந்தம் கொட்டின, இவர்களுள்
ஒருவர்ப் பெயர், அம்மையாதந்தை எரிடிக கொங்குருக்கையரே என
குறிக்கிறாரேயோ இவன் வழியும் வழியிலும், என்ன செய்வது? என்ற
பாத்த, தனது பரமனாக, 'இவன் தோவாரியம் செய் வதான்' என்ற
கந்தவன் முதலான சொல்லி யதகல் செய்வதும் அவன் பெருமை உடையது.
அவன் அடிவந்தரமும் பெருமையும் வாய்மையப் பண்டிதன் வஞ்சகம்
கொண்டவரையும் கீழ்த்தல் கந்தவனே! என்கிறார்

கந்தவன் வஞ்சித்தல் — வஞ்சி செய்வதென்பது தோஷமென்பதை
ருவியன்பே, குணக்கடைய வாய்மையன் வஞ்சிதரனெனவும் அழைக்க
மே? என்றே சமயக்காரியே வாய்மையினுள் செய்கிறார் — "வணக்கம் கொடுக்க
வஞ்சனத்தல் அவன் தன்னைப் போக்கெனவனே!" என்ற வணக்கம் கந்த
வனாக இரு மாயவருவாரேயோ வெள்ளெனவனே! என்ற சிங்கு செய்வாய்
மன் பன் குத்திய வழியிலும் செய்வ பாத்தலாக, 'இவன் வாய்மைய மரு
மன் இத்தியினே' என்ற கந்தவனிடம் அழிவனெனவது வாய்ம
பாத்திருந்தான், அவன் இவனே வெளியிருந்த வஞ்சனத்தல் அவிஞ்ஞ
பேரையு பண்டிதனாகவந்த கந்தவனே.

வாய்மையினுள்வந்தவனிடத்தல் — பரி சகலவந்தியின்
வந்தியிற் பிறை பாணமாய்மைய பெருமையெ உணர் பெப்பன், ஒரு
வன் ஒரு புருஷனே தான் உயிரொத்தவன் வந்தவன், மூன் பாவதி
அருவிக்குத்தல் அவனிடத்தின்கூற வுணர் பந்தியவன், தன் வந்திற்
தோழியை கித்தினெனவது அர் செய்தியைத் தெரிந்த அவன் மூலமய
அதப புருஷன் கருணைமைய பெருந்திதும் பாத்தவனாக புத்தித
மைய அக்குத்தனென்ற அந்தவனென் 'அவன் பெருமையு உயர்வு
செய்ய வேண்டி' என்ற அந்தவனைய வேண்டி அவன் தன் பாவதித்தல்
மந்தியைக்கு வாய்மையென் என்ற அக்குத்தித் தகல் கொண்டு
அந்தபுத்தியென் திட, உணர் அவனேயே பாவன்கி அதுவந்தியை, இம்
செய்தியைச் சாணமையாத்தித் அந்தபாவன் தன் வெளியுள் அக்குத்
தின வெளியை மாய்மையினுள் செய்து வாய்மையித்தித் உடைய பெரு
மையும், தவரையினுள் அக்குத்திவனெனவது பாத்தவனெனவரும் வந்தி
தித்தியெனவது, சாணமையினுள் உடையவனாக வாய்மையினுள் பூதித்தியை
பவைய, பெரிய திருமைய கீழ்த்தியி, உடைய வந்தியை அகருடைய
வனாக தோவையினுள் கொண்டு வாய்மையன் முதலானவர்களுடைய பாணபு
மைய வெளியித் தந்தி வெளியுத்தியினையே, அப்படியாததின வாய்மையின்
வாய்ம வந்தி கொங்குருத் மெய்வனாக தோவையினுள் வந்தியை,
அவ்வன் பெணைய அழித்த, மெய் மெய்யெனவரும் வாய்மையினுள்
தோவையினுள் மூன்று வாய்மையினுள் மூன்று திவ்யாக்ஷரமய வந்தி பாணம
வாய்மையினுள் வெளியுத் தன்னை புத்தியெனவது, தோவையினுள்

புண்டரீகி அதன் ஸந்திவிருமே அதனைத் தூதநிலிடப் பின்பு,
 விவரிக்காத அருவாரங்கடையர் பாணமுடையது கோடகடையர் குழந்தை
 கொண்டு வந்திருந்த அக்சிதேவர் ஐயமும தன்னோடு தீர்த்துரை, அவரகனை
 புல் வரத்தொடையது பாணமுடையோடு போர் செய்வதெனடங்க அனனுக்குப்
 பச்சபஸையகர் விவபெருமாதும் கலாபுறமாய்வன் முதலான பரிசுரங்களுடைய
 வரதுவந்திரப்ப போரிட வண்ணம் தான் உருமபனுவந்திரத்தைய பிரபோ
 தித்துர் விவன் ஒன்றை, செயலாயன் கொட்டாகி கிடக்கொண்டு போர்
 வகடத்த போமபடி செயது கலாபுறமாய்வனையும் கணபதிவையும உங்கரகம்
 வரகம் ஒன்றை ஒட்டி, பிணங்க அநிகாபாசியை வதிப்பர்க்கு கமரவயான
 தனது க்காரபுதத்தை பெடுத்தது பிரபோதித்து அபாணகது ஆயிரத்தோர்
 கணமும் தனாதகாலையம் திரிவொழுக அதற்கு அவனுவினையும் கிதையப
 தாக கிருக்கையில், பாமசியன் அதுகெய்ந்து வணங்கிப் பவையது பிரார்த்தித்
 ததனது அவலகாணனை வரக்கு கவகிவரமே உயிரோமே கிடருளி, பின்பு
 அவன் தன்னைத் தொழுக அகிருத்தனாகரு உணவுகையர் தெப்பாக மணம்
 புரிவிக் அதன்மீதப் பீசங்கயத்தான் கண்பதாம. (க)

பெருகுத் தியானமதத திவீகாடபேரய எம்

பெருந்தகைய! உன் கழகங்களில் பெருந்தகை

உத்தரவு எண்: ௧௦௦௦/௨௦௧௮-௨௦௧௯, ௨௦.௦௧.௨௦.௨௦௧௮

இந்தக் கேள்வி எத்தனை வருஷங்களுக்கு முன்பு ?

(5)

[illegible]

• • • [பொருத்திய.] உலகாடைய குலங்களுக்குத் தோற்ற உண்டாக் காரணப்பெறுத வயசாகத்தானே துக்கப்படுதே என இன்ன மெத்தன காலம் துக்கப்படக் கடவேண்டுமெனா — தங்கிய தாம னெறிதூற்றிப் பெரிய மருத மங்கலின் எடுவே செயது அயதநா முறித்த உண்டி பெங்களுகு ஸ்வாமி யாத தந்த பெரியவனா! உலகாடைய திருவடிக் காரணவனுமென்ற ஆயின உலாபெறுவ அது கிதையேறப் பெருமைவானே நிகழ்ந்தி உண்டி டைய திருக்குலங்களுக்கு வாகவான எயத ஸந்தாபபந்தாக் கொண்டு உண்டியே நோக்கி நிகழ்திருந்து நாதனை காலம் உபயிட்கடவே சென்றனா

11-1

தர்மபிஷேகம் தாதுபர்ய ரத்நாவளி.

[illegible]

இந்த சீர்திருத்தத்துக்கு நேரில் கிணைப்பதற்கெனவே தனது
கணினி மையத்தை கிணைப்பதற்கு அனுப்பிய பணம் மிகுந்த நுகர்வதின் மூலமாக
நுகர்வதற்காக மிகுந்த பணத்தைப் பெறப்பட்டதென்பதற்கு

1 சித்தரஞ்சனப்பாணியன்:—சு. சந்திரன் குடும்பம் குடும்பம். * செ.
திரை குடும்பம். திரை குடும்பம்.

2. தமிழகத்தை 1995-ல் எந்து மெய்ப்பொது மென்வகைமே, உரித்திதது கொடுக்கமேதுமென்ற இப்பதனதுபென்மையுமையும,

3 கம்பலாஷ்டகம் துறாவை - 4 வந்த தடவு மெய்க்கையே உ
ககசாசு சிறுவனே துறவெனநீ துறாவை வளர்ப்பவனவய :

4. நீதிகளும் ஒத்தவாறாக:—* பொருளாகக் காண்கிறதென்பதன்
 காரணமாக * காண வேண்டியவற்றை விடப்படுகின்ற விடப்படுகின்ற

5. கத்திரித்தமிழ்நாடு—சென்னை—மேற்கத்திய இடத்தைக் கொண்டு உட்கொண்டு இப்பொழுது (அதாவது) மதுரைக்குள்ளே.

6 ஆம் பத்திரிகைப்பதிவு - 6. உட்கார்பே அகிலிங் திரிபுரதிகு மென
தாதிடு. 6 ஆம் பத்திரிகைப்பதிவு அகிலிங் திரிபுரதிகு மென;

7. விநாயகசக்திவேளாக்குதல்—உபாதிவேன் தொழில் புதுமைய பணிகளையும், உயிர்வுகளைப்பெறும் உயிர்வுகளைக்கொண்டு உதவிப்பதன் மூலமாகவும்.

9. ஸ்ரீமதநாதபதிசுவாமி—உ. சிவந்த மனதானியைவிடெனது சிவமே. உ
கிராமம். நாகபதியில் அமைந்துள்ளதை விடையுமாகலாய

9. தந்தையுடைய உரிமை:— உரிமை பெற்றவன் து பொருத்தமான
தன்மை பெற்றவன் தன்மை பெற்றவன் தன்மை பெற்றவன்;

10. பாலவேளியும் சூர்வாணம்--பொருத்திய டா மருதினிடையேயும் மருதினிடையே தாழ்த்த செலுத்தல் முதலிய மிதாபிஷயங்களைச் செய்யும

முடிவாத ஆகா மிசு	குராதாரதம் அநிசமிசு	ஒன்று ஒன்றின்	ஒரு காணம் மந்திரஞ்
முத்த காணம்	என்ன இந்நிலைகளும்	பென் விருப்ப	காணத்தின் வருத் நிலை ஆகாபபுட
அடிவரத் தமைய விடமி	பாசுதந்தினை விடமி	உத்தம உன் என தன் விருப்ப	காணங்களின் விடைய முழுக்கையும் ஆத் கா தாமதமாய் தாநிலை விருப்ப
அகன் பகன்	அகம்பெருமான் பத் கவிசை	யாதந்தம் கொள்	ஆகாசருகைய பூரிக்கத்தி
படிவா	படித்த	தன்விவத	(கருத்தத்தினால்) கொருக்க முற்றத.

உ பொய்தாமகாக்கவந்தாயு வகவித திருவாய்மொழியில் "என்று
கொள் காணன் காண்புறவே" என்ற கிளர்ந்த ஆகாச உபநிதஞ்சுடகொளி
யில் தணிவரதே அநிசமிசு, பாசுதந்தம் ஆபவத்தாய் என்னும் வாயிவித்திதே
ககவ காணவகனும் உ பாசுதந்தமாயுமபாயம் உ எமகையாருகடகாதர் உ எமகைய
பாசுதந்தமாயுமபாயம் உ எமபெருமக்கள் உ எமகையவகிக்கும் நிராக்கன் உ எமகையத்
தன்மகையகத்தாய் தரபயர் உ எமகைய காலுமயத் கொச்சிந்தர கமபர் உ எம்
கொருகாக்காக்கன் உ அடிவா எமமகன் உ அடிவா தமையவாடிபெயர்
கன் உ எந்திப்படி, எகன் பாசுதந்தமும் தோகிளாசு அதுகத்திசுபபபுட
பூரிக்காக்கவந்திவிட்டு எமபெருமான் பக்கவிசை வககாநித்த, [காணக்
கனும் தாமும் தநிசுபத்தினை ப்ரகாசாய] ஒர் இந்நிலைத்திதாயு
வருத்திலை மறந்திடுதேநிலைகனாயுமபபுடகி அகவபென்வகத்திதாயு
வருத்திலையுந் தாமகையபபுடகி ஆழவார் அகவாத்திதாடு அருகித் கொ
டிபபடிவாதித்த எந்தபடி.

"முடிவாதவகையிடு" என்னும் பாடமுண்டு, அப்பொது காணம்
கருக்கு அகட மொழியாக அக்கவிக்கும். படிவா—செய்யா பென்னும் வாய
பாட்டித்தந்தன் விசை பென்சை, படித்த என்நபடி, 'தன்விவத' 'தன்விவத'
என இருவகையான பாடமும் காண்கிறது. பொருள் ஒன்றே, கிரகைதம்
யிசுத எந்தபடி.

முன்னுமடியின் 'தன் விருப்ப' என்ற பாடம் சந்தடித்தியை மாறக்
கன்ற ஒருகைக்குச் சொந்த தான் என்பதே பொருத்தம். (உ)

இவ் திருவாய்மொழி காணம்.

ஆராய்வு நுகர்வதற்கு (முற்றும் நுகர்வதற்கு) “என்னுரை மெய்
யின்... .. அகடவுடைய அபயன்களுக்கு உபரிதெரிந்தறித நுகர்தரார் பந்த
புதல்புக அராததவகண்டு ஆற்றையுமயிடை கருவாயுமிதே” என்று குர்ணி
வையினுள் கிழவாரை வாயாரிவருக்கும் ஆழவார் உபரிதெரித்தருங்கதருக்
காரணங்கள் கிருபிக்கப்பட்டன என்று

ஆழவார், உயர் அதுவிற்கும் பகவத் கிஷியை தனிமே அதுபயிக்கும்
உதய தவவாயையே உயிர் தூ ஆதலுரணை மெய்யாய்வி உரையுரையு—
ம்கித்தா மக்தபரணை போதவந்த: பாம்பாய” என்று தேவாரப்பன்
பயித்தபடியே இதரோடு உரைமேயே போதுபொய்க்கித் தரிக்க வேண்டியவாரை
தாம் அப்படியுடைய அதிசயிகளைப் பெறாததால் காரணமும் கண்ணத்தப்
பார்த்தார் கண்ணமும் கண்ணகியை விருத்தவர் காரணத்தினால் கண்ண
அன்பு பரபொருளாகவியைப் பெற்ற ஆழியவாரை விருத்தவர், அகவார்
களைக் கண்டவாரே துரைமேயை தவணத்தேனே தவையாயிப்பாரை தவையுரை
மற்றார். இதர்ப்பெயர் அராததம் கண்டாய் அந்நதய பரிதெரித்தபு இதரு தய
இருவைய பரிதெரித்தவ காரண நிகழ்வுகையாகவியை உபரிதெரித்தாரே
அவர்களை நிகழ்த்திக் கைக்கொண்டபு பார்ப்பவர் உபரிதெரித்தவையினும்
அவர்கள் திருவாரை அருகையாகே “இவர்களைப்பார்ப்பவர் நான் கையெரு
மாரையே கையாடல் பெற்றேனே” என்று தவையாய்த்தினை உபரிதெரி
தெரிக்கெடுக்குத்.

(5)

கேள்வியுமிதே தரிது ஆகிலைகொள்வதென்கொள்கே
என்னுமிதென்கி அனெருங்குங்கொடுக்கென்க
தென்னுதென்னென் உயர்முறையிதென்கென்க
என்னுமிதென்கென்க உயர்முறையிதென்கென்க

(6)

இத	{ இப்போது என் மொழி தான் தரிதாரை வந்த	என்கி	வன்மொழிதான்
கேள்வியு	{ கேள்வியுமிதென்கி	தென்னு தென்னு என்க	{ தென்னு தென்னு என்க ஆர்தி வந்த
கிரேயம்	{ உரைமேயு அகில பாடு இருக்கும்	நான்	{ கையாடு மொழி பெற்ற
ஆழவார்	{ ஆழவார்	திரு மொழி உதய	{ திருமொழியே
கேள்வியு	{ (உரைமேயு அராதததய பொததென்கென்க உயர்முறையிதென்க கையே தரிமென்க)	என் ஆழவார்	{ என்முறையிதென்க பொதததததத
கேள்வியு	{ என் கேள்வியு தென்னு	என் அபயம்	{ என்முறையிதென்க அபயம்
		உயர்முறையிதென்க	கையே

இ தருவார் தேன் மொழி தென்னுதென்க தரிது தென்னு தென்னு தென்னு
தென்னுதென்க தென்னுதென்க அந்நம் தென்னு தென்னு தென்னு தென்னு தென்னு
தரிது தென்னு தென்னு தென்னு தென்னு தென்னு தென்னு தென்னு தென்னு தென்னு

உணர்வு	}	உணர்வு	உணர்வு
உணர்வு		உணர்வு	உணர்வு
உணர்வு	}	உணர்வு	உணர்வு
உணர்வு		உணர்வு	உணர்வு
உணர்வு	}	உணர்வு	உணர்வு
உணர்வு		உணர்வு	உணர்வு

• • • [சோன்குய்மோதமித்:] வேத மெனக் கவி பாடுமென்றார்க்கு
நரிதமுமாகக் ஸ்ரீதிந க்ருதவர், அன்க்குக்கு ஸ்ரீ பிரக்கடக்காதத் தம்
மூடப மதந்த மூததமுன்னம் அருளிச் செபெரு நொட்குய்மோத
'சோன்குய்மோதமித்' எங்கு—கீதனை மெ யோதோதகமே மீதத்
காந்ததி செய்பாதித், அகநத் தனிகுமத் நான் உதாக்குதித் உக்காக்கு
கிரோதமாகிடு மிகுமும் எந்தபு மூதநித் "சோன்குய் கிரோதம்"
எந்தந்தநே பந்த, இங்குக்கு கிரோதம் எந்த எப்படியாக இங்க,
'உக்காக்கு கிரோதமாகும்' என்பத போனயே 'சோன்குய் எங்கு
கிரோதமாகும்' என்பதாகும் கொள்கை. இங்கு எந்த கிரோதம்
என்ன, காந்தநிதயபந்தி மெய்கிடுகக் கிரோதம் காந்தித் கொள்த
மே தங்கு க்ருத கிரோதம் எந்த இங்க திருவுகை

ஆதலால் சொல்லுவது - சொல்லுதல் கிரேக்கத்திலும் சீனத்திலும்
அதே தன்மையாகத்திருக்க மாட்டாது என்பதைச் சொல்லுகின்ற மொழிகள் - நம்
பக்கத்திலே கிரேக்க முதலியவை பன்னித்தொடர் பாரிஷ்டாதுவாய்வுகளாகக் குறித்
தபு நோட்டி தந்தொட்டதோம் பன்னித்துப் போனதும், பாரிஷ்டித் தந்தொட்ட
தொழிலாகக் குறித்தும் அமைப்பதற்காகக் குறித்தும் பாரிஷ்டாதுவாய்வு
தந்தொட்டதோம் பன்னித்துப் போனதும், தந்தொட்ட தந்தொட்ட தந்தொட்ட
குறித்த கிரேக்கத்திலும் தந்தொட்டதோம் பன்னித்துப் போனதும் கிரேக்கத்திலும்
தந்தொட்ட குறித்த ஆதலால் தந்தொட்டதோம் பன்னித்துப் போனதும் கிரேக்கத்திலும்
மட்டும் கிரேக்கத்திலும்

கேள்வி 109— பரக்குதல் தான் நீடிப்பதாய் போயிற்று அவரது கட்டட கண்காணகத்திலும் தான் பரக்கலாகித் தீர்ந்தது. அதன் காரணமாகத் தேடல் அபாயமே அண்டுகின்ற கேள்வியாகும் என்று கேள்வி எழுதின கேள்வி 109 அண்டுகின்றதாய், அண்டுகைய காரணமாகவும், என் பேரவையின் காரணமாகவும் போதாது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்காரணமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்காரணமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

“அனாதை சேவையாகப் போய்விடு” என்று அங்களுக்கு வந்த தரிதமருள் சேவையுள்பேரகர தொடங்கிய ஆரம்பர் (அடுத்த அங்கனிக) அங்கம் பொருளெங்குமகர ஆரம்பிச்செய்யாமல் கரமுதல சிவகாமையப் பேசுகிறார். எனகன துருக்கமெனைய சிவகாமையப்பறர் கீர் எதமகர சேவையுள்பேர்” என்று அங்கம் சீதகாமையே வேண்டி அச்சத்தினுப் போதும். கழிதமதி. போமகாமம் கழிவே போய்க்கொருகாமம் கம். கம் கரமுதலயுபே பேசுகிறேது மென்ற ஆரம்புட வேண்டியோ² எனக்

இருவையுங் கண்டனானே, இப்படியே பங்கே லீலாநாமிருக்கலையும் என
கண்டனான் சொல்லுகிறபடி.

என்னுளில் திருந்தீர் = ஆழவாருடைய கவிபாணது கிஷய கவலவுகள்
பத்தாயே தமையுடைய கெடுத்ததுதொடங்கிறது. "பாடுவையநிழலினகாரை பத்
தாயாடியாயிரம்" "ஆவிரத்தணிபபத்துக் கெட்டு ஆரங்காணங்கள் செவித்
தெனிய சொடுகொடியே" "பாருவத் தந்தித் தாய்பாடித் தென்னுயெல்லு
மெண்ணம்மாள்" என்ற தமிழ்ப்பண்டிதர்கடரும் இகலாசர்கடரும் பகதி
மார்களுக்கும் கிதபனாவிடகடரும் எம்பெருமானுக்கும் பிரகம்பலவிற முகத்
தாயே ஆழவார்த்தமக்கும் (தம கவி) பொய்யமாவது குறையுண்டது

பான் குறவந்தும் சொடுக்கியென் = எம்பெருமானொருவனாயே ததிச
கப் பிறந்த என் பெருருவகையும ததிக்கவாடென் என்றபடி. 'எம்பெரு
மானாயே ததிப்பினன்' என்று அகவையுரைத்தாரே சொன்னான் இப்படி வ்யதி
ரேன முகத்தாரே சொன்னவதிக ஒரு குறத்த கிரேஷமுண்டு, எம்பெருமானித்
ததிபரமகிருத்தாதுமிருக்கலாம், (தெனாத் ததிக்கவாடது என்பதாம், "மறத்
தம் புறத்தொழாமாத்தா" என்றும் "உன்மனைத் தலையனத்தனதவாடை
என்னுதே பிருப்பாடை இகறப்பொழுது மென்டுறேம" என்றும், "என்னு
என் என்னாய்க்கை சொல்க்கையுஞடி பவநி எய்வதது, என்னுத மானி
டத்தை பென்னுதபோதெனவா யினியனாநே" என்றுமுன்ன பகைய்களை
காணத்தக்கது

திருவெய்கட முகடபாடுன் என் கவிக்கு கிஷயமாலை கூப்பவன் என்
கிருத் பிண்டகனோன். எம்பெருமானை கருணியப்பிராமி அகவன் எழுத்தருளி
கிருக்கும் தாக்கை வருணியப்பிராமி, அக்குறவ சேதாரேதாங்கலி வரு
ணியப்பிராமி காவியத் தமைய தமது கவிக்குப் பாடுமாத்தேதல் என்னுமிடத்
ததப் பிண்டகனில் ஆழவார் டோகுகிருக்குமுதகு காணத்தக்கது.

என் குறீ = அநபவ கவிக்கனான ஆழவாரன் எம்பெருமானை
பாடுவாரபே பவவிடக்கன்றம் பேக்கனன் பாடுகரும் எம்பெருமானுக்கும்
பவ படிக்கனானே காமயமுண்டு, —

1 பாடு, எத்தனை தடவை பார்த்ததாம் பார்த்துமபொதென்காம்
அபூர்வவனது பேசாமெய்கிருத்த பாமாக்கதம் பவகரும், எம்பெருமானும் "எப்
பொழுதும் என திங்கனான்றின்புதி தெர்தாம், அப்பொழுதக்கப்பொழு
தென்னாடியமுதமே" என்னுய்படி இருப்பவன்.

2 ஆகியக்கீது ஏற கெண்குபவன ஆகியகிவ காண்பபற்றியே ஏற
வென்மெ, எம்பெருமானிடம் சென்று சொன்னடிபவாகரும் அகவது
திருவாகையே பற்றிச் சொன்னென்கு.

3. ஆகி தந்தித் கெடத் தானே ஸித கெத்துக்கொடுக்கும். "எய்கு
கோகண்டெனும் கிரிததினும்" (திருக்கேத கிருததம்) என்மிறபடியே எம்

பெருமான் கடைபிடித்தும் பத்தியை விரித்த அயன்மையே தந்தருள்
கன் "ஊமையா ஊமையி லுயர்ந்தே" "மதிவையுமின்"

4. பாண்டிய சீரடக்குதல் அடுத்த கதைத்தியை அழுக்கோடு
சேரும்; எம்பெருமான் கத்த கதையையுடைய பாண்டியத்தினையுடைய செவ்வே
யும் பெருமான் கத்த கதையையும் பொருள் கொண்டு மூலம் மூலம்
பொருள் கொண்டு சேர்த்திருக்கின்றான். "ஊமையா ஊமையி லுயர்ந்தே"
"மதிவையுமின்" என்ற கதை கதையுடைய பாண்டியத்தினையுடைய செவ்வே
யும் பொருள் கொண்டு சேர்த்திருக்கின்றான்.

5. பாண்டிய சீரடக்குதல் பெரும் பாண்டியத்தினையுடைய செவ்வே
யும், சீரடக்குதல் புருஷன்மையிற் கடைபிடித்தும் கடைபிடித்தும்

6. பாண்டிய சீரடக்குதல் அந்தமையிற் கடைபிடித்தும் கடைபிடித்தும்
தந்தமையிற் கடைபிடித்தும் "சேர்த்தும் கடைபிடித்தும் கொண்டு கடைபிடித்தும்
பெருமான் திருப்பாடம் பாண்டிய" என்றதேயும் பாண்டியத்தினையுடைய
புருஷன் அந்தமையிற் கடைபிடித்தும்.

7. பாண்டிய சீரடக்குதல் பாண்டிய சீரடக்குதல் தெரியும்; எம்பெருமா
னுடைய பாண்டிய திருக்கோயிலிற் கொண்டு சேர்த்தும், (பெருமான்
பெருமான்மையுடைய பாண்டியத்தினையுடைய கடைபிடித்தும்)

8. பாண்டிய சீரடக்குதல் இரண்டாம் அரிசி பண்டியை அருமையு
தையுடைய பாண்டிய; எம்பெருமான் அருமையுடைய சேர்த்தும் பாண்டிய
தந்தமையிற் கடைபிடித்தும் கடைபிடித்தும் கடைபிடித்தும்.

10. பாண்டிய சீரடக்குதல், எம்பெருமான் கடைபிடித்தும் கடைபிடித்தும்
தந்தமையிற் கடைபிடித்தும் "சீரடக்குதல் கடைபிடித்தும்" (பெரிய
திருமொழி. 2—5—3.)

11. பாண்டிய சீரடக்குதல் கடைபிடித்தும்; எம்பெருமான் கடைபிடித்தும்
தந்தமையிற் கடைபிடித்தும் சீரடக்குதல் கடைபிடித்தும் பாண்டிய
தந்தமையிற் கடைபிடித்தும் சீரடக்குதல் கடைபிடித்தும் பாண்டிய
அருமையிற் கடைபிடித்தும் கடைபிடித்தும் கடைபிடித்தும்.

12. பாண்டிய சீரடக்குதல், எம்பெருமான் கடைபிடித்தும் கடைபிடித்தும்
பெருமான் கொண்டு கடைபிடித்தும் "சீரடக்குதல் கடைபிடித்தும்"

13. பாண்டிய சீரடக்குதல் கடைபிடித்தும் சீரடக்குதல் பாண்டிய, எம்
பெருமான் அந்தமையிற் கடைபிடித்தும் கடைபிடித்தும்.

இவ்வகை மதமும் பாண்டிய சீரடக்குதல் கடைபிடித்தும்.

இப்பாண்டியத் திருமொழி மூலம் பாண்டிய சீரடக்குதல் பாண்டிய கிபய
அந்தமையிற் கடைபிடித்தும் பாண்டிய சீரடக்குதல் பாண்டிய கிபய
கடைபிடித்தும், (க)

உளனாகவேயென்னித் தன்னைப்பொன் குதந்தன்செய்வதாத *
 வளனாமறிக்கும் இயல்பைவிடத்தாதக்கவிபுறபென் ? *
 குளனாகழனிஅது கண்ணன் குறங்குறமெய்யெனவெய *
 உளனாய்வுகந்தைய எந்தைபெயர்மனைபெயழிவெய. (உ.)

குளன் ஆள்	குளக்கன் கிணத்த	உளன் ஆய்வு	உததானவகுமே
கழனி குற	கழனிணன் குறப்பட்ட	ஒன்ற ஆள்	ஒரு பெருகாள்
கண்	குடகணத்	கண்ணி	கிணத்த
கண்	கிணகணகாண		
குறங்குற	திருக்குறங்குறங்குற	தன் பெயர்	தன்வந்தை அபிம
		யத்த	யித்த அபி
கெய்யெய	கெய்யெய முதலிய		கெய்யத்த
	குளக்காரை உய		
	உளக்கய்ய		
உளன் ஆய	உளையுற	உளன் ஆ	கிணக மேய்ப்படக
கந்தைய		மறிக்கும்	கண்ணிக்குறி
கிணக பெய	கண் குளக்கிணத்	தி - கணி	திருத் அபி மறித்த
யிண குழி	கணி -	பத்த	கிணக மேய்ப்படக
தக்க	தந்தையகுற தக்க	கவி பாடி கண்	கவிபாடித்தகுற கண்

* * * [உளனாகவே யென்னி] உள்கையாயும் மரிபுரையாயுமுள்ள கல்
 மரையுறைய கையாத்தக்கிணகையா பறாங்கிக்குதலான கையெருமையி விட்டு அகத்
 கையாய அப்ப கையாத்தக்கிண கையாணையர்க்கிண குறித்தல் கவி பாடி
 கணக கிணக்கிண.

கவிபாடித்தகுற பெருகு கெய்யத்தகையாடையகுற * உயர்வற கயர்வற
 முகையகுறகுற கையெருமையி யெழிய, தகையுய ஒரு கந்தையகைய பார்
 தகுற தன் கெய்யத்தகையுய ஒரு கெய்யகைய மறித்திக்குறி இயவற்ப மறித்
 கிணத் கவிபாடி கணக பகன் கொண்குமென்று கந்திக்கிண

உளனாகவேயென்னி - இதற்குடைய கவிக்கு கிணபுறகைய "அப்ப
 மரிபாடி"யின் கண்ணத்தகக் உதவது இத. "கண்ணகெய்யத்தகையி" என்
 னுள் கணககைய, இக்கி யென்னகையாடி யிக்குறி தக்கிண உளக்கயர்க்கைய
 பாரிக்கெய்யகெய்யகைய பாரையகைய முகையகெய்யெ "கணககைய
 அகெய்யகைய" என்னகையெய * கணககையகைய அபகையாடையகைய பகைய
 கொத்தகையகையகைய அகணககையத் ததிபாது கையகுற குயிமையகைய,
 அது கையகைய குறத்தகையபார் பகையென்னகைய.

தனகெய்வத்தை வளனாமறிக்கும் - தனகை இணையாமியோது தன்
 கெய்வபெயறு ஒன்றகையே ? இணகை கெய்யத்தகுற கையாத்தக கிணத்தகுற
 கணககைய அகணககைய பகைய பகையகைய கிணககைய ! கண் கந்திக்கிண
 பகைய கணக - கணக, கணககைய பகைய

இக்கிடத்தகுற கையகுற ஒர் இதிணகைய மருகி, கெய்குற, கணககைய
 கொத்தகைய கிணககைய கொண்கையகைய என்னகையகுற பகைய இதிணகைய,
 இக்கி திருவாய்மொழிக்கு ஒரு கிணககையகைய கையகிணகையகைய

* * * [ஒழிவென்றில்லாத] பாயவியகதையுப மறிதாபகாதென எப்பெரு
 மானிருக்க அவனிடமிட அநாயாசமாகக் கவிபாடி கண்ட பதம்? கங்கிரு
 தரு கிச்செய்தவனாதபடி பாயதாத்தவனாயின காவெய்வாய கிளவீந்த அத
 பவிக்குய்யடி சொனக் கடைதாபுளவ ஒழியுடான கைக்கிரிபத்தகத் தத்தருவி
 கம்மைய ஆடகொன்பதம் எப்பெருமான்; இவனின் கணக்கியம் செவ்விர கித்ய
 கைக்கிரி ஒரு கட்டாசுய்யுடவன்; இவருடப்பட்ட எப்பெருமான் கிவயத்தின்
 கத்திரியுழிவாய கவிபாடினதும் காதிருக்கும், பாதெத்தரும் பெயலான
 திருக்குணங்கள் காண்கடத்தவயுண்டு பாதென்களுக்காய் கண புருவத்த
 கித்தியுண்டு, பாதெனும் மிக்க தெயுண்டு; இவருகிருக்க, தகாத கிவயத்
 கைத் தேகத்திரிந்த மானிடம் பாடி துறையெனிய உடைய பாக்விதிரிசென,
 இவெனக் கொள்! கங்கிரு.

வழியைத்தரும் கம்பதரு அச்செறி மாக்மகிசையக் கொடுத்தருள்
 கெந்தவனாத பெரும கொங்கரு நுதா

காவல்கினை கீத்த— காவல்கினைவிட்டு கந்தபடி, இனி, 'காண' என
 காத ஐவாதத்தம் காரிகபயாக கவத்த குதம் கெததமைய பெரும கொங்
 குதது மொந்த, "இவன் கமைய கோகி ஒரு கவிபாடுகிரு" கந்தமைய
 பெருமான் காவல்கிருக்க— கந்த கமையபாய பெரும்குதவன் கமயினை,

கீதவியென கந்தவிடத்த, 'பேய' கந்ததரு கட்டன், "புரம்பே பாடு
 கைக்கு கிவயம் தேகப்போய" கந்த அருகித்தெயத கிடமி மேயின பனித்த
 ழிவகித்தின பாயாமல்;— "இவன் கவி பாடி (உ) காவல்கிருக் கந்த
 கெட்டகாதே கழியவியாய— இவன் கவி கெட்டு கீததமும் தகக்குக் கொடுக்க
 கெட்டுகொதாக்க கொண்டு இவனும் அவன் புக்கவிடபுக்கு இத்தகத் கெட்
 கீத்த ஒன்று மொத்தமைய கிடக்கதமும் கந்த கொட்டத்த போயே; ஆக,
 அவன் போக இவன் போக, போகா கிருகித்தனை"— ஒரு அபயி மறா
 தகிவருக கீததது ஒரு கவிபாடுகன் அயன் கிவயமாத ஒரு தகிதக கழுதி
 அவத கத்த பாயுவிட்டத்தி காவெத்தக் கட்டக கீததமும் கெருமதி பெத
 கெருமெனதென்கவிபாயாக, இவனும் கீத அகவாய; 'கிவகிரி' கவனிக்
 காய தென்குடான அவன் தகத தக—கீததம்கட்ட அவகாதம் கொடுக்க
 கோத்தகியு; கிருத கீததமும் காத கொடுக்கவும் கென்கருகும், ஆகவன் காய்
 இவனக்குப புதயபாயே அபயன் போயகிகெதே கைய கன கிவத்தத் தக
 மகாதமையபாயன்; அவன கிடமைய கிவகிரித கருமம் கந்த கவிபாடு கொட்
 க்து கென்க, ஆக அவன் போதமும் இவன் போதமைய, போக்கெயகிருக்கு
 மொததகித்த.

கழியகிவயம்— "காவல்தக கவிபாடுகி கிவ" கந்த கந்தத
 குததபயாகுக்கும், "கழியகிவகிரி காதம" இத்தியகிப் கிவகிரிகளகிக்
 பகக்கும் கழிய கந்ததரு 'கிவய' கந்தத பெரும பககித்தம்; கழியகி—

மீள் ளுர்	ஒளி சிவந்த	தம் தூயெ	} தனக்கு அடிமை யாவெய் கொண்டு
மணி முடி	} மணிமுடித்தாது புடை வருக	கொண்டு	
விண்ணவர்		} தேவநி தேவனை	} இவ்வி பிரதிபன் உள் டாசுவகையாகவும் அவ்வீரத்தருக்கம்.
தாமதவை			
யாதுகும்	} விபாகுதும் (அப பெருமான் உகையர்)		

உ உ உ [என்னுமது] விபாகுதும் ஒரு வகையாகவெனும் கொண்டு வகையானது எனப்பெருமான்விட்டு, இவ் திருப்பார் வகையினர் என்னும்படியான அந்திர விளக்க விபாகுதின் வகை பவதுகண்டுகொள்

என்னுமது— அப்பாவிக்கு குறித்த சிவன் விபாகுதெனும் உண் டுக்கு என்ன கெடக்கூட போதெது? என்றார்; அது கேட்டவர்களை, ‘விபாகு தும் ஒன்றாய் கெடக்கூடியது போகுமோ? விபாகுதெனும் பாகுதவர்களுக்குக் கொடுப்பாருமாய் வகையாடக்கூடியோ? என்றவரை, அந்தரு பென் எத் தனை விளக்கியுப் போதும்? என்மொர், விபாடப் பரிசாய்ப்பட்ட வாகையினர் பகைய இருக்கும்; அப்பாவிக்கு ஒரு வகைய தீவகத்திரும் வகையினர் அவன் கொடுக்கும் பொருள்— அந்தபடி. அந்த அப்பாவிக்கும் அவரை மிகையாய்ப்படி அப்பாவிக்கும் வகையினர் அவரை தாமிருப்பது என்மொர் மன்னு மவர்களை என்பதனும். ஒருவன் விபாகுத ஒரு வகையினர் பெரு பரிசாய்ப்பட்டு ஒரு புத்தகமெழுதி முடித்த அந்த அக்கிடம் கொண்டுபோய்ப் படித்தவர்கட்குப் பரிசென வேறுபெய்தென்னிப் புறப்படுமென்பதே ‘அவர் மாக்டன்’ என்ற எதிர் தூயவரும்படியாவென்றே இருப்பது. ‘மாக்டன்’ வகையினர் குறையினர் பகையினர், ஆக்டன் வகையினர் பகையினர் மூன்றாம்வகையினர் மாக்டன் என்றவர்கட்குமே “என்ற பெரிபதிருமொழிப் பாகைய இக்கு சிவக்கத்தரும்.

மீள்கி, மாகையினர்மேலுமெனும், சிவ்வகையினர்மேலுமெனும் மென்மொர் மூன்றாம்வகையினர்.

மீள்கி மூன்றாம்வகையினர் என்பது விண்ணவர்க்கும் விபாகுதவர்க்கும், விண் வகையினர்மேலும் என்பெருமனுக்கும் விபாகுதவர்க்கும், விண்ணவர்க்கு விபாகுதவர்க்கும் போது, அவரை எப்பெருமனாகத் தடுத்தத் தடுத்த முடிபெ த்தவர்களை என்பதாவது. விண்ணவர்க்கு விபாகுதவர்க்கும் போது, வி பாகுதவர்க்குப் பரிசென வகையினர் முடிபெருமனுக்கும் என்பதாவது.

எப்பெருமனுக்குத்தான் முடியுமெனும்; விண்ணவர்க்கு முடியுமெனும் மென்மொர் வகையினர் பரிசெனும் “முடியுமெனும்” (10-9-8) என்மொ திருவாய்மொழிப் பாகையினர் சிவப்பது.

தன்னுமென கொண்டு— தன்னுள் அப்பாவிக்கு வேறுபாடு அடிமை கொண்டு என்றபடி. “அக்கையினர் மூன்றாம்வகையினர் விபாகுத சிவக்க

செய்வத்தை வளர்ப்பது— அப்படிச் செய்வதற்கு எந்த தடையாகியுமே தடையாகிவிடாது. செய்வதற்குரிய அடையாளம் எதுவாகியுமே அடையாளமாகிவிடாது. எப்படிச் செய்வதற்குரிய அடையாளம் எதுவாகியுமே அடையாளமாகிவிடாது. எப்படிச் செய்வதற்குரிய அடையாளம் எதுவாகியுமே அடையாளமாகிவிடாது.

[illegible][illegible]

மேல்கூற்றென்பதும் தரும்—இஃகானான் ஒருவனுக்கு ஒருவரைப்போடுத்
தான் கொள்ளுதலுடையது மட்டுமே தவிரையாவது அந்தப்போடுகே அந்
தான் அந்தப்போது, இவரு அம்மகிபாரதமுடைய இத்தகைய நுழைந்துநின்ற
வாய்ப்புமாய் தாயட்டைய கொடுத்தான் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவநிப மாணவன்
தவந்தியை—கொடுத்த, ஒழிவாய்வுகொடுத்தவன் அவன்—இஃகே இவ்
வகையான காதலியை—கொடுத்தான் காவலன் ஒருவனுக்கு அவ்
வாய்ப்புமாய், அவ்வாய்ப்புக்கொடுத்தான் கிஷ்கி—தேவகத்தான் தரியாய்
அந்தப்போதுகே அவ்வந்தியை தரியாய்வுகொடுத்தான், அவ்வந்தியை பரம
பரம பரமாத்ம விஷ்ணுவை அவ்வாய்ப்புதான் அவன் பரமாத்ம தரிசுதான்
என்ற பரமாத்ம இவ்வுருவத்தைப்போ [கொடுத்தான்—தரியாய்வு]

மேலது தீயம்—மொகெஞ்சிடத்திற் மோதாவது— 'மொமெதோம்' என்
திருக்கவையு, கவையாத கருதினமொகெக்கவையு, அகவையுட் மொகெக்கவையு
முதலியன, கவையுமுதலான ஒத்தாவத்திய இவை சித்தமாவையினி. 'என்
வார்த்த' என்னவென கவையுமுதலான ஒத்தாவத்திய மெய்யு ஆழவார்த்து
கவையுமுதலியன மெய்யுத கவையு.

[illegible]

பாதித பாவம் எனக்கு இவ்வியோகப் பெறாதே! என்று தாமஸ்கினை தாயகத்தே
பேசுகிறார். “வழிபறிக்கும் கிணத்தில் தங்கையெழுந்தகொண்டு தயாளவன்
உலக்குமாயேனே, துயர்களைப் போலவந்தியே பகைத் திவ்யத்தையெழுநியே நேறு
கிணகம் கவிபாடுகொரு காகம் கழகைத்தகிதே பொழியப்பெற்றதெனென்று பரித
ராமெழு” எனவது அப்பொருளாகிடு.

தேருங்கொண்ட புதனெய்தியிலானே உலகத்தில் கொண்டாளினன் பவ
இருபாதிதம் துளையுள் துளையுது கொடுத்தான் என்ற சொல்லான “அதை என்
சமபுகிறதினென” எனப்பாடுகிறது, எம்பெருமான் உபய கிபுதியையும் ஒருவனுள்
அக் கொடுத்தருளினதென்குறையும் “துவ அன்பயாவிதம்” என்பாடுகிறார்.
கொண்டபுறப் பொருத்திருக்குமாயிதது எம்பெருமானுக்கு. இத்தான்-கவி
பாடுகிறவர்களுக்கும் கிணகையாக கிவ்யவருள்கொடுத்ததே.

ஞாயிர்மேகுமுண்டவரீரானே “தூயிரமாயுளவேழனில்கும் பேராவி
என்கொண்டதோர ிடுகடைய” எனவதுபடியே மறையகவலும் பொருத்திய
ஆவிரத் திருமாய்க்கண் வுடையகவலையும் என்ற கிருததத்திதயம் கவிதாக்கத் திரு
மாய்க்கொண்டதே கவிபாடுதருளியன் என்ற காட்டுகிறபடி, அப்படியப்பட்ட
திருமாய்க்கண் பென்மாய தமகருப ிதமாயிததருளின பிதையபகாதத்த
கிணத்தையரீரானே என்கொ., [பிரான்—உபகாரகன்] ஆக இப்படியப்பட்ட எம்
பெருமானை பவமது மதனெரு கூந்தர புருவகிச என் வாயினும் என் னுதிக்க
யாட்டேன; அகவலாக வளமது மெய்கதென்கய பகைப்பகம் பெயர்விய
வளமது வேழிகுண்டென்று காட்டுகொர் பிணகுகவிரி.

கொடுக்ககருத் கவையுதன் சித்தியினாத பொருளின் கொடு
“மாரிபவிய அகவாயின” என்றது, கொண்டைய கிணத்தன் தோபுகிற
தோருண்டவரீரானே குறித்த “மாய்க்கையெழுந்தும் திண்டோளனிகன்” என்
தது கவிபாடுகென்கயம் பெய்யுதா சித்திக் கவைய கொடுகையேயாம்; இத்
தனைய கொடுகையுதனின் என் பிரிவென்க மாதனையின் வன்மெழு.

[மாரி அநியை நகு.] பேசுமாதது அகவாயது கருதாமன் தாசனயாக
வந்திகிணத்தடியான் உலகம் உதார்த்தெழுந்து மேதகாத உலகநாயகன்
கொண்டவன்.

அகவாயமான தருள கிணகத்தித்யு பற்றை பொது பெயர், அது
பேர்ந்தவனென்குறே அதுமாய்க்கே கொண்கது மூத்தவனாய், “மூளைத்
கொழுத்து திவ்யதையென்க மெனெனது உண்டாயிதது; அதுபோல, குறந்த
யவது தொடங்கி மூலதனையென்கயம் ஒரு கவிதத்திதயம் உதவதலாகிணப
பற்றை கொடுத்தது” எனவது ஆகிடுவா.

பாரில் வளது ஏதாய் மேத்தகையாகக் கொண்கையுள் இய் கன்று
குறித்த, “தவருவதற்கு ஏதே மூளினாத பொரு கூறுதான்” என்று பொருள்
கூறுததுமூன்று.

[illegible]

தலைநகரம்

தமிழகப் பதிவுத் துறை.

சுதந்திரத்தின் விளைவாக உலகம் உருவாகியிருக்கிறது.
 அந்த உலகம் உருவாகியிருக்கிறதே உலகம்.
 உலகம் உருவாகியிருக்கிறது உலகம் உருவாகியிருக்கிறது.
 உலகம் உருவாகியிருக்கிறது உலகம் உருவாகியிருக்கிறது.

(சுருத்த) பிறர்களைத் தடுத்ததில் கவிபாடி அதனால் பெறப்பெறியும், பிற சில புலவர்களைப் பார்த்து அவர்கள் பதில் அளித்ததை விமர்சிக்கவாவோ ஆழ்வார் தமமுதலிய பாவநிர்வாகவாசகம் ஒருவாறு தனிப்படிப்பற்றவராய், பாமநிருவாசியுமே அவர்களை நோக்கிப் பதிலாகச் சொல்லப்பெற்றது எனவதுதலில் கிண்டலும் அவர்களை மீட்புபார்த்தும் அவர்கள் சீக்ககாணாமலாவோ, அவர்களைத் திருத்தப்பாடுபெய்தல் கிண்டலாகவொழிந்து, அவர்களைப்போலே நாம் வாழ்வதில் ஒருபடி அளித்தப்பாடாகவென்று உவமப்பெரித் தலைகடங்கு, சொந்ததாவித்த.

ஜெய் சிவாய் களே கரணம்.

இழிந்த கையுபகாரம் பெறறுபியைநாருபக இவையுலகில் காடுகுருவனே
குறையற்றவன் என்று தமமுதைய கண்மையுந் தாம் உகத்து பேசினு
ராவிற்து.

(க)

குறையில் நடங்கடல் கொளையேறித் தங்கொலந்தொடையகரகரன்
உறையவன் போயவொருபுணர்ந்த ஒளிமணி உண்ணக் கண்ணன்
கறையணிமுக்குடைபுணர்ந்தகடலி அகரணரக்கடவுத்தவன்மான்
கிறப்புதேத்தியுபகாரமுதவன் காடுகுருவனே.

(உ)

குறையு ளின்	குறையதர [பரிபூரண யான]	கறைய அணி	கறைய அணித்த
தட கடல	கிராமமக திருப்பாற் கடல்கே	முக்கு உடை	முக்குடைபவனான
மோன் அரவு	கிரேமனா திருகமற் கதி	புள்ளி	பழி ராஜனா
தன்	தன்னுதைய	உடை	உடத்தி
கோலம்	அழிய	அகார	அகாரனா முகத்தவனா யான
மேல் தாமரை	மேல்தாமரை போன்ற என்	அயமர்	அயபெருமானுதைய
வளையகன்	தயிசப பெரதகன்	கிறை புழி	கிறைத்த புழை
தன் போய	போய	வான்	வான்
தன் போரு	போக கித்தகை மேல்	ததரியம்	ததரிதம
புணர்ந்த	தருமின்ற	பாடியம்	தூவாதிவ அகமததப பாடியம்
தனி மணி	அழிய கோணி	ஆடியம்	உத்தரகடியம்
கண்ணன்	போன்ற கத்ததனம்	ஒரு குடல்	(மமபெருமானை வறுப விடாதிவ) ஒரு
கண்ணன்	கண்ணனாற் திருகை தரித்தனம்	தூண்	தடைய குடை மேல் கடலென்.

*** [குறையில் நடங்கடல்] இவ்விதத்தில் வந்து திருவாய்மொழி பன்னாறு
தற்கு அடியாகத் திருப்பாறகடலின் கண்ணகத்தருகிய நெடு வனாதேவர்
திருமகனாய் வந்து நிறைதருகி ஆகிதங்கோடுகொத் தெருவதருகின கண்
னாபிராதுகடல் கெத்தையுப பகபடியும் அது அகிச்சாபெற்றதன் மேல்மேதும்
இவ்வன்ம அதுபகிப்பதில் வந்தொருதடைய குடைபோனகினைவென்றா

குறையில் நடங்கடல்— நெடு தங்காக்கடலில் குறையிலையகாரணய
இவருத் தடையகடலாகும் உறகின்றன், கடலகடலான கரணமே குறையிலையத
வர்க்கு என்மிற கருத்துப் போதுமா தவார்த்து. “மதும கருவகடலே! என்
குறையு, கையமுண்டாசினிடக் தரிசுதவாழ்வான், கோலக் கருவேலிக்
கெவகண்மக கையகடலா, வந்தக் திருமேனி நீ நின்புபெற்றது” என்ற
பொயகையசர் பாசுத்தின்படியே கடலின் குறையிலையகாரண கண்ண. “தன்
தாருக் தேராலு முககனம் கமலினா பகபாயி—கெத்தான்” என்மிற
படியே எய்கெருமான் தனது நிலவரவகங்கி கைகோசமறபபாயகிக்
கொண்டு கண்ணகத்தருகுகருகருப் பாயசபதமக இடமுதையகடல் என்பார்
‘நடங்கடல்’ என்கிறார். அப்படியுட கடல்கே, மிகக்குடை திருவாய்

தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு வகைகளில் அறிந்தருளியாகவும்
கிடைக்கப்பெறும் கொண்டுருக்கின்றது.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

முட்டையிலுள்ள பருக்கைகளைத் தோண்டிவிட்டு அதன் அடியைத் துக்கிப்
கட்டிலையிற் கொண்டுள்ளதை வளையிலுள்ள பருக்கைகளைத் தோண்டிவிட்டு
அதன் அடியைத் துக்கிப் பருக்கைகளைத் தோண்டிவிட்டு அதன் அடியைத் துக்கிப்
பருக்கைகளைத் தோண்டிவிட்டு அதன் அடியைத் துக்கிப் பருக்கைகளைத் தோண்டிவிட்டு
அதன் அடியைத் துக்கிப் பருக்கைகளைத் தோண்டிவிட்டு அதன் அடியைத் துக்கிப்

முட்டி இன்	இடைநீங்குந்த கிணர்	செய்யு தன்னை	செய்யு போன்ற கணையன்
பன் போன்ற	பன்மையான போன்ற களை பன்மையான	எட்டு அகித்	எது பெருமையென்ற
ஒரு தனி காவகன்	ஒப்பற்ற தனிமையான	தன் அம்	தனியேத்தமிழ் திருநா
		தழைய	தழைய மானவையத் திரு
		முடியான	முடியானதென்றதொன்றை என்பெருமையான
ஒரு உயருக்கு உயிர்	ஒருவரைத்தொடருவ பொருளினையே போல் யான	கண்டி	கண்டித்த
எட்டின	எடுப்புகண்டி போன்றதொன்றை	அகன் திறத்த	அகன்விடப்பற்றியே
தென	தென் போன்றதொன்றை	மட்ட பின்னை	குடமட்டெருதொன்றை
அருகாத	அருகாக் போன்றதொன்றை	பாள்	இப்படிப்பட்ட அடியென்
ஒன் பான்	ஒன்மையானபோன்றதொன்றை	இதை ஆதிதன்	நிதிதனையும்
கனிமைய	கனி போன்றதொன்றை	ஒன் மாரத்த	ஒன்மாரத்தின்
		பரிவு இவன்	பரிவையுடைய கண்மேல்.

உ உ உ [முட்டிக் பன் போன்றது] எய்பெருமையுடைய போல்வகைதான் அது
கண்டித்த அகனுக்கு அகமை செய்வதெனியே கண்டித்திருக்கு மெனக்கு ஒரு
தன்மையினையே பென்மிருர்

காரமும், காவகின் மேற்பட்டவர்களைத் தென்காரமும், அயர்வாரமும்
தனிவராத இடநிலை யோமன்கள் முதலானிருந்தும் பன்மையுடைய போலக்
களை அனுபவிப்பது உண்டாகிறது. ஒவ்வொருவருடைய போலமும் அளவு
பட்டதாயும், ஒரு காலத்தினே அறிபக் கடிவதாயிருக்கும். தனிவராத கண்டி
தொன்றை அளவு கட்டாததாயிருக்கும் போலம் எய்பெருமையெருவதுக்கேயோரு
மென்பது கிணக்க "முட்டிக் பன் போன்றது" என்ற "பாண்டியனென்றி
ருக்கு மெய்யுகண்டி கடிவதற்கும் ஆகக்கூடிய நீ பென்றும் அடுத்தவர்க்கு கிப்ப
பரிமையு" (திருவாய்மொழி-1-10.) என்றபடி கண்டியினையினையெனவரக்
ருளரும் தனி காவகன் பூமிக்காரையனையேயாவன் என்பது தென்க "ஒரு
தனியாவகன்" என்ற "முடியுக்குத்திய" என்பது தனியாவகனுக்கு அகட
மெனியாவரும். 'ஒருவருக்குத்திய கடிவது' என்ற பெரியோடே அளவித்
ததுமுண்டு ஒவ்வொரு உயரத்தவர் ஒவ்வொன்றை போல்வகைதொன்றை
கொண்டவரையினும் அவ்வகைதொன்றை போல்வகை எய்பெருமையெருவதுக்கே
யாரும். இவ்வகை முழுதொன்றும் எய்பெருமையுடைய கையுடையதொன்றை
போல்வகை போப்பட்டது. ஏன்றும்முகித "கட்டித்தொன்றைத் தழைய முடி
யான" என்பதற்குத் திவ்யமையின் கிண்டித்தொன்றை போல்வகை அனுபவிக்கப்
பட்டது. கடிவது என்ற தொட்கி (கடி, தென், அழகு, பாள், கனி,
செய்யு எனது) ஆக கையெய்பெருமையாக கடிவது ஆழ்வார்தமக்கு எய்பெரு
மையே. அதுகையெய்பெருமையே என்ற கடிவதுகையாவது.

"நவமொழியுய்யம் குணாதாரிணயதி" என்ற உயர்க்கத்திற் கடிவ
படியே ஒரு தென்கியெனத்தெனென் செய்த தெனியென்றால் அனுபவம் எனக்கு

இக்கவததேயே விடைத்த விடத்தும் ஒரு குறையுமுடையேனென
என்றாசெய்து. (க)

பரிவீர்த்தியானாகக்காத்தமென்ற அன்மம் பெறெனத்தேறித்
திரிபும்சொற்றவனுடையதும் பின்னும்விடமுடெனத்தேறிய
பொருதினாட்டின்னக்கடலியெனயித ஆயின்பொற்சக்கரத்து
அரிவிறை * அக்கநிலைப்பற்றி யானிறையெனுமிடீயென.

(ச)

அன்ம	முன்பொருளைத்தின்,	பொரு விதை	பொருவிதை விதை
வாயினை	பாளுவானை	முனை	முனை பகிராது
பரிவு துணி	செருத்தின் திரிய	உடைய	உடைய
செத்தம் உறுது	அக்கமடமேய்	யாவிறை	ஆசைய சத்திபுத்தனம்
	அன்ம அபிமானித்த	ஆயினை	பெயரளர்முன்னுதய
படைவெளும்	ஆபுத்களையென	சென்	அகந்தித்தனம்
உத்த எதிர்ந்த	உத்த எதிரிட	சக்கரத்து	அழிய நிரூபிதய
திரிபும்	திரிபுதனம் பெருத	அரிவிறை	விசேஷினை அரிவ
செத்தமும்	சுரு விடீயானை		பெயரளம்
யாதும்	அகம்புதனம்	அச்சநிலை	அகம்புதனம்
	ஆசுருதனம்		காவிட நனமுயான
பின்னும்	அதற்குமேன	பந்தி	அடைத்த
அவழியும்	அவழியும்	யவன்	அடியென்
பென்	பென்செய்தியே	துறையெனும்	சிறிதளவும்
தேறிய	பகவதையுடைய	இட இயன்	இடைத்தனம்
			பெனம்பென்

* * * [பரிவீர்த்தி] நெகரத்தாய்க்கிப பந்தினவர்களுக்கு அவர்கள் அகந
சன்மம் என்பதையும், தன்மை பந்தினவர்களைத் தான் கவனியெதிர்ந்தபென்
பதையும் என்று சொல்லுகின்ற மெய்யெனப்ப பந்தியெனக்கு ஒரு
குறையுமிக்க பென்செய்து

பரிசுத்தவந்தியின் கத்தியிற் பிறந்த பாளுவானையுடைய பென்னுபெ
உகையென்பவன், ஒருவன் ஒரு பருஷனென தான் உகயிருத்ததாகக் கருக்
கண்டு அவனிடத்தில் பிறந்த காதல சென்டயானை, தன் உயிர்த்தோழி
யான சித்தியோகையக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்த அன்ம முகைய அகநப
புருஷன் திருவானையுடைய பென்செய்தனம் பகவதேனது, சித்தியோகைய
அகிருத்தனெனது அந்நிறைவெனது * அகநப பெருமதற்கு உபாயம் செயல்
வெய்யம் எனது அத்தோழியையே வேண்டி, அன்ம தன் போகசிக்கையான்
மகிமைவினா தவரானகருத சென்து அகருத்தனத் தக்ககொண்டியை
அந்தப்பயத்திலே விட, உகைய அகிருதி போகையினை அபந்தியை, இச்
செய்தியைக் காவலானவரெனத் அகநபானை தன் சோகையடன் அகிருத்தனை
பெதிர்ந்து மாண்புகளென பொருது காவல்திரிபுகளுக் கெய்யபேசுடைய கருக்,
தவரானவரிலே அகருத்தனக்கானுமல் பாதுகாவலையாகும் கவனியிருத்த

[illegible][illegible]

பேரந்தவர்களின் உடம்போக மாமனாதிபயமாகத் தோன்றிநின்றதானும் உண்கமயில் அபயபயபட்டதன்று, பாயபதந்திய அபயக்குறையாகவுள்ள தீயபயமைய விசாரணத்திற்கும் விபரவதாரணமைய பரிசுரத்தின்பயபட்ட திருமேனிற்கும் சித்திதம் வேந்தமையின்மை—என்னுமிடம் முன்னடிக்கறிந் கூறப்பட்டது சீழும் (3-5) “ஆதியெஞ்சோதிநுணை அனருணவந்திகொயிர்த்த” என்றருளின் செயல்து கிணக்க பவந்தேவதிதும் கணகாமத்பரவத்தில “புரையுமி லுரையிடுகைய னாலுறையி— பரக்குதம் கணகமதிடுடைய கமய வாயி” என்றது கணக.

“மனரிசுப்பிரலிசில்” என்றதை உபயகூலமாக்கவு கொள்ளலாம், எந் திகற் பேரையுமாயப சிறப்பவகுறைய.

என்பெருமாரா பெருமபரதம் இத்தப பரகாரதன்னைபே திருவுளனத் திற் கொண்டு தோபரகய பரவோத்திக உககனாகுமாய உ விஷயகரம் க.க. இத்தபதி ஸ்ரீ காமதேவியை யருளின் செயல்கொதுகைய

துபரங்கன் செய்கு தபரங்கித தீர்ப்பதனாக வந்து அயதரித் திருக்கல் செயிற ‘துபரங்கன் செயற’ என்னையமோ வெகனிக ஸ்ரீகமே கமகிண்கி விடு கண்கின், “அதகனாக அதுகமே கோவுயிடுதத்புர, பரதி உககர ஆபுதத்தரவே கோவுயிடுதத்புர.”

உலகில் தன்னோக்கிநு புரவக்கு மயமன்க உ பரவரத்திலே கடை யாடுகின்ற க்வபரவத்தை கையாரிகளுககுத் தெரிவித்தவன என்றபடி. தன் பேரையும் தோடாடகயாவிருத்தம் தன்டயகயத் தெரிவித்தவன் என்னயுமாம் இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானுடைய திருக்கல்பன குணக்கிற் கொருவ அதுபகிண்கி பெற்ற கணககு கணவகத் துளபமுமிண்கி பெய் டுரவிற்ற

இற்ற—அத்திய எந்தபடி.

(க)

துளபமுமின்புலமகிய செயலிணையுலகக்கருமாய

இன்பயிலுவெகுககாதி துளிபகல்வகல் கெனக்கங்குருமாய *

மண்பல்லுமின்கருமாதீப டகபலகரியகவக்குககனாய *

இன்புலமியவிணையாட்டுடை யாண்பபெத்த எதுமல்லலிணே. (ஈ)

துளபமும்	}	துக்கத்திற்கும் ககத்திற் கும கணகககககக
துளபமும்		
செய் விண	}	புணய பரவரக கருமய கருக்கு கணககககக
செய் விண		
உககககக	}	உகககககககக கணககககக
உககககக		
துளபம் துள	}	துளபமத்த செயலு கரகயோகத்திரகம் கணககககக
மேல கரு குவி		

துளபம்	}	கிண்கி கணகககககக கணகககககக
துளபம்		
மண் பக உயி	}	கணககககககக கணகககககக
மண் பக உயி		
மண் பக உயி	}	கணககககககக கணகககககக
மண் பக உயி		

இன்பு உதயது } ஈகாந்தரமான விநாயக
விநாயகனாய் } டம்மநாயகனாய்
உதயமாய் } ஐய சம்பந்தமுமாய்

பெற்ற } அதுபலிப்பெற்றத
உதய அங்கம் } நெத்தய தம்முடைய
இவன் } ஈகமேயம்.

● ● ● [தும்புமுறிப்பொருள்கைய.] புன்மயரப ரூபகருமங்களுக்கும, அயத்
கந்த சம்பாதிப்பதற்செய இடமான் கோகங்களுக்கும, அயத்தின் பங்குகளை
பனுபவிக்குமிடமான கோகங்களுக்கும, அபயங்களை அதுபவிக்குமயர்
கான் தும்மாங்களுக்கும சிவாமகரூப சிவாசனமதபரிசென்ற மெயெருமாய்
புன்மயப பெற்றதஞ் ஒருகங்கையான அங்கதய கங்கைகளை பெற்றது.

"தும்புமுறிப்பொருள்கைய செய்கிற" என்றது—தும்பங்களுக்கு
காணாமாயும் இன்பங்களுக்குக் காணாமாயுமுள்ள செய்கிற என்றபடி.
தும்பு நெத்தவரன் பங்குகளையும், தும்பு நெத்தவரன் புன்மயங்களையும் கொள்
கவரது புன்மயரபகன் மெயெருமாய்விடவழக்கு என்றாவிர்த்த. மல்
கூழியும் துறியும் பானாபுபானாபுதும்—யத் சம்பாதிப்பத நெத்த புன்
மய அபயங்கம்பத்" (அநிமய தமகதமய) என்றார் உத்தரமயவரன்

உலங்குகருமயம புன்மயரபகன் தும்புக்குடங்களும மெயெரு
மாளிட்டவழக்கு என்றபடி.

பாபங்களைப் பங்குகளை பதுபவிக்குமிடமான காணாம, புன்மயங்களைப்
பங்குகளை பனுபவிக்குமிடமான கங்கை முகநிபலோகங்களும மெயெரு
மாளிட்டவழக்கு என்றதும்புடையது. கங்கை—நெத்தவரன் என்றபடி. கங்கை—
கங்கை என்ற வடகொத்திதையு

மன்புமுறிக்களுமாயிடு புன்மயரப ரூபகருமங்களைச் செய்வதற்கும,
நெரு அயத்தின் பங்குகளை பனுபவிப்பதற்குமான உயிர்களும அயவிட
வழக்கு கங்கை மன் என்றது தும்மாங்களைத் தப்பதற்குத் கொள்ளபடி.
பன் என்றது அயகளைச் சன்மநித்தமயமயம் கொள்ளபடி.

மலமயமயமயக்குக்கங்கைஇன்புமயிவ்வியுபாடையேடாகக் "கங்கை
கூறுகந்தை பங்குகளாகி மதிக்கிறார் வினக்குருமயம பங்குகளாகி,
அயவயகவ நேத அயவயகவ பங்குகளாகி கின்றுநெத்திப்பயிமைத்தரப"
(நெருங்குதம) என்றபடியே பங்குகளையுட உபயங்குகளையும் நேத நேத
மதங்குகளையும் காணாமகத் தெய்வங்குகளையுடாகி கங்கை இவ்வியே சிவா
சனம் கொண்டுகொன்ற மெயெரும துமய சிவாசனமதபரிசென்ற பெற்றத
ஞ் ஒரு மெயெருமயுடையோமயென் என்றாவிர்த்த.

"இன்புது மயவியைவாட்டுகையாக" என்றவிடத்த "கொகவது
கீதாசெய்யுது" என்ற பரதமயவிரதம் மயிக்கத்தக்கது. (எ)

கல்லவியின்புமயிவ்வியுபாடையேடாகக் "கங்கை

அயவியைவாட்டுகையாகக் கங்கைக்குக்க கங்கைக்குகளும

கங்கைக்குகளுமயுடையோமயென் என்றாவிர்த்த. (அ)

காலத்திலும் காலகாலத்திலும் தன்னுடைய சிவாமர்த்தவசத்திற்குத் தவிர்த்தி யின்றாத பூர்த்தியொடே சிவாதித்திருக்குமாய் என்பது. "தனிமுதலுரைய மொன்று" என்பது—காலபாபஞ்சங்குடிக்கும் மேலெருகருகியோண்டாத படி காலப்பருப உருவமொன்றையே அத்திதிய காலநாமமொருபயன் என்பது. தனிமுதல் என்பதையும் எப்பெருமானுக்கே அடைமொழியாகரு ததுமுண்டு.

செவி வாய் கண் மூக்குகளையும் ஐயுயர்ச்சி அற்பகிஷயங்களை காலநிக்ஷயங்கையெயயன்றி, அபரித்திர விஷயமாக எப்பெருமானை காலநிக்ஷ முடிபாதவை உருக்காரினை உடிக் முக்கம் மொன்றுதாயொருகே ஐயுயர் களைய அநிய மொன்றுபடி அவற்றக்கு அகிஷயமாகிருப்பன் என்பதே இரண்டாமடியாக, அவ்வுருவமாய்வுக்கொன்றது—அவ்வுபட விஷயங் களை காலநிக்ஷயே ஏற்பட பருவோதிநியக்கொன்றது.

சேதார சேதவக்கொடே கவிசிருக்கச் செயதையும் அவற்றின் தோஷங்கள் தப்பக்கூட நடாமல் ஒளிமலி யிருக்குமாயுயர்க் உதவது "காலநோயினை" என்பது. அவ்நோய் நியய கித்தம் முக்கமம் மொன்றுதேது முக்குந்தையு என்பது. ... .. (க)

மேலுயிசுப்புகுந்தேவையாக் குதுகத்தேவையொன்ற *
பாடயொளாதித்தன் இவ்வொருபுத்தவகித்தவங்க்கட்டு * அவன்
காலநோயுய்க்குடிகளைய காலநோயுய்திபய்க்களி *
கிமெபெதத்தித்தவழுவகுகுத்தும் குதுகபகமே. (க)

மேலு இம்	குதுகமொழித்தவத	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
கிழ புலம்	மெத்த புலமொருபுதப	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
சேவகை	செபெருமன் கிஷய	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
குதுகி உடலெய்க் சேவகைய;		கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
பாடல் துச்	தூயிரம் பாடலையி	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
கூயிரத்தம்	தூயிரம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
இவ்வயம் ஒரு	இவ்வயத்தம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
பத்தம்		கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
பயித்த வம்	புதவ்வயத்தக்கு	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
கருடம்		கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
அவன்	அத்த எப்பெருமன்.	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
காலம் காலம்	மெத்த பௌயசெய்	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
	மெ கவிமயத்தித்தே	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்
	அவ்வயம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்	கருடம்

* * * [மேலுயிசுப்புகுந்த.] இவ்விருவையொழி கருடக்குப பயவகத்தத்த தலைக்கட்டுகரு. கித்தவகித்த காலநோயுய் பூயித்தவக பாய்பெருமன் கிஷய

இதனப்பொழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்த அனாதைடா ஸாமாத்தியத்தால்
கொண்படி.

6. தேவமயங்குதித்தே. * தன் தெய்வமயங்குதியில் புலவர்க்குமம்
மான் * தன்னுடைய அப்பாக்குதலான தெய்வத்தன்மைகைய கிலவுகத்தின்
இதோபதேசம் முதலியவற்றால் பிரகாசப்படுத்தினமைகயல் கொண்படி.

7. ஆதர்சங்கிட்டத்தலத். * இன்புது மிக்கினைவாட்டுதலான * அந்
புதமான இகதவயபாசங்களை நீனைவாகக் கொண்டிருக்கும் தன்மைகயல் கொண
படி.

8. அரவிஜலியங்கத்தலத். * அனலிமங்கலம் போகமயங்குக்களாகி
புறம் சிற்றும்மான் * பெரிய பிராண்டியங்காத் தான் உடையிப்பதும் அவனான
தான் உடையதான வெறுமையாவன்பம் கொண்படி.

9. சந்தங்குத்தே. * வேள்முழுது கொண்டு * இங்மான் திருவுரு
யங்களைப் பரிசுநறிக்குத் தன்மை கொண்படி.

10. இரவங்கயங்கத்தித்தலத். * தனக்கில்திரெயென்று மெய்குதம்பாத்த
இத்பாதி * எவ்வாவற்றிதம் அந்தரத்தமாய்ப கியாபிதநிற்குக்கா, கையகத்
தரணமயிருக்கா, போதாபோதாக்களோடு கடிநிற்குக்கா செய்தேயும் அவந்
தின் தோஷங்கள் தன்பக்கலில் நடப்பெருதிருக்கா முதலான நெய்யுடைய
கொண்படி. ஆக இவையுபபட்ட தன்மைகளினால், [கோலம்] எய்பெரு
மான் [அகலகதலம்] பாவக்கிளத் தீர்க்கும் திருமேனியை யுடையவரு
[வயாஜுமான்] ஆழவார் இப்பதித்ததிலே அருளிச் செய்தாவென்றவாறு.

வயவெலவையுடையது ததகாலிவிதலுமது துணைவாறுவெய்வாள்
வெய்வவெய்வாறு திவ்யானகிலிவாறு தாவெய்வாறு தாவாறுவாறு
வெய்வாறுவெய்வவையாறு வையாறுவையாறுவையாறுவையாறுவையாறு
வையாறுவையாறுவையாறுவையாறுவையாறுவையாறுவையாறுவையாறு
வையாறுவையாறுவையாறுவையாறுவையாறுவையாறுவையாறுவையாறு

மூன்றாம் பத்தின் அகமொரு திருவாய் மொழிவினாடையவும் பாமே
லத்தால் அனாதைத்தித டாக் உடையது இவத செனாகம்.

[1. கொண்கதையும்கா] * முடிச்சொதிலும் அழகர் கடிவழிகிலே கிடு
பட்டமை. [2 தகலிலித இகத்தித்தபெனையங்கடையாறுத்] * முக்கீர்குறத்
தில் தன்திருமேனியின் களமம் இகத்திருவடி முதலியவற்றைப் பண்ணினமை
கொண்படி. [3 இவெக்கா வேவையங்குதித்தலத்] * ஏழிதில் காலதில்
தாம் கிளைத்தலுடைய வேகிவையிப்பதாத் திருமேனியை ஸாதிவந்தனாகம்
கொண்படி. [4 கிலித்தலம்] * புலவர்களுடைய அகலவர்க்கதவம்
கொண்படி. [5 உயிரத்தாவாறுவையாறு] * மொலம்மாமயுடையெழிலில்

“எவ்வாறாகச் சொல்லிப்படி. பெருந்தும் பதத்தும்” இத்தாதிதிப்படியே அடி
 யாக்கையே பிச்செற்றதன் அழகுடைவம் சொல்லப்படி. [6 வாய்மொழியை
 வந்தவத்] * செய்வதாய்க்கைச் சொல்லுக. “செய்திருவாய்மொழியை
 அரும” என்றதில் சொல்லாக அச்செய்தா சொல்லபயமடைந்ததன்
 சொல்லப்படி. [7 துணைக்கொடுக்கின்றது] * மதித்துக்கொள்கையி,
 தன்னுடைய குணங்களில் எப்பெட பாவதற்கை அச்செய்துக்கொடுக்கப்படி பன்
 னுமவையெப்பெருமன் கண்டதன் சொல்லப்படி. [8 அடித்துக்கொடுக்க] *
 * முடியுமெனில், எவ்வ இத்திரியக்கொடுக்க ஆக்கிக்குணமென்றதன் சொ
 ள்லப்படி. [9 வித்தப்பதவத்] * சொல்லுமிதொத்ததில், எப்பெருமனெரு
 வதே னுதிக்க விரியவென்றதன் சொல்லப்படி. [10 பம்புக்கத்] * சன்
 மம்புக்கையில், குணமுடைய பரிவிட் தவர்தம்பயக்கை தக்கத்தன்வு மே
 கனிலவாய்க்கைச் சொல்ல முத்ததன் பம்புக்கையே போக்குவனென்றதன்
 சொல்லப்படி—ஆக நுயலொரு பதித்ததும் இத்தகைய தன்மையே அருமித்
 செய்வதனால் மூன்றாமத்தின் எப்பெருமனுடைய எண்ணுமையதாய்க்கை
 சொல்லித்தருவதே அத்தருவாதி தியைப்பென்ற தித்திராதிக்கையினே
 மூன்றாமத்தக்கு முழுநோக்கிறே. .... (*)

தாய்மொழியை திருவாய்மொழி என்க.

தாய்மொழியைத் தாய்மொழி என்க.

மூன்றாமத்தின் தாய்மொழியைத் தாய்மொழி என்க.

மூன்றாமத்தின் தாய்மொழியைத் தாய்மொழி என்க.

மூன்றாமத்தின் தாய்மொழியைத் தாய்மொழி என்க.

மூன்றாமத்தின் தாய்மொழியைத் தாய்மொழி என்க.

(கருத்து) எப்பெருமன் பன்னதும் இவ் விஷயமில் திருவாய்மொழித்
 தன்னுடைய தியைப்பயக்கை வித்ததன்மையே திருக்கையான குணமென்கொடுக்க
 வாய்மொழியிக்குணமாய்க்கை ஆழ்வார் பேசியதென்க. இவ்வாய்மொழித் தாய்
 க்குத்தாத்தாப்பெற்றதன்மையால் தாய்க்கு பாதொரு குணமுடையதென்க. இ
 டதன் மூன்றாமத்தின் பததன் திருவாய்மொழியில் கதிக்க கதித்தாக்கெ
 தாயித்த. .... (*)

தாய்மொழியைத் திருவாய்மொழி என்க.

நிருவாய்மொழி தூற்றத்தாதி.

சன்மம் பலசெய்து தானில் வாய்களில்கூடும்
சன்மமாயுடை மல்குணத்தை காட்டாமல்—இம்மையிலே
வந்துவிடும் பெற்றே வேண்டுகறியை புலகி!
காத்தமுன்ப வேந்தமெனது கான்.

பதநாக.

தான் பல	தானுமே பல நிருவாய்	கான் தோதம்	அதுகணமும்
சன்மம் செய்து	தான்களைப் பண்ணி	கத்தம்	புத்தெய்து பேசும்படியான
இ உவரு	இங் கியவுகத்தை	இன்பம்	இன்பத்தை
அளிக்ரும்	காத்தருளுகையாகி	பெற்றேன்	பெற்றேனென்று
சன்மம் உடை	சன்மமைய புடைப்பது	கணம்	அருளிச் செய்த
மால்	எம்பெருமானுடைய	காத்தம்	கூழ்காணா
ருகாததை	நிருக்கன்பாண	உவரு	உவருவோ!
இம்மையிலே	இப்பிறப்பிலே	ஒரு கான்	ஒருகாணாகிதாம்
		காத்தமுன்ப	காத்தத் தகத்தமுன்பு
		கத்தம்	கீதான் துதிப்போனாக.

எம்பெருமான், கருமங்களுக்கு வாய்ப்படாதவருவிலும் கருவிகளுக்கு வாய்ப்பட்டவருதலால் அது காரணமாக “காணாமலாகென வலம்பாவினாலதெ” என்றும், “எக்கின்ற பேரணியுடையப்பிரதந்தாய்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே பலபல நிருவாய்தான்களைச்செய்த இயங்குததைக் காத்தருள்கின்ற முனென்பது முநலான அவனுடைய நிருக்கன்பாணருள எம்முத்தியை இம்மையிலேயே வாய்களில்புத்தெய்து பேசும் பாக்கியத்தை வாய் பெற்றேனென்று பேராணந்தம் பொலியவருகிச்செய்த எம்கூழ்காணா, எம்காரிவோ! கீதான் ஒருகாணாகிதாம் காக்கு துதிப்பது என்று காத்தருளிக்கொத்தாவித்த.

மணவகணமொழிகல் நீருவாய்மொழி காணம்.

மூன்றாம் பத்தின் அடிவரவு.

1. முடிவாய்மொழிப் பாஞ்சொழி மூட்டா அருந்தா நோதாந் வாழ்த்த
வாந் மருது, மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா.
2. முந்தித் தன்மா கொண்டு மூத்தி, அந்தாந் நெய் எஞ்சுந்து மெய்,
உயிர் தன்மொழி உயிர் கொழித்தி.
3. ஒழிவி மெய்தா மருந்தா தீரம், நோதி மெய்தம் மெய்த மூத்தம், மூத்தம்
மெய்தாந் தன்மொழி மூத்தம்.
4. மூத்தம் மூத்தா மருந்தா தீரம், அந்தாந் மருந்தா மருந்தா மருந்தா
மருந்தா, மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா.
5. மருந்தாந் தன்மொழி மருந்தா மருந்தா, மருந்தா மருந்தா மருந்தா
மருந்தா, மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா.
6. மருந்தா மருந்தா மருந்தா, மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா,
மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா.
7. மருந்தா மருந்தா மருந்தா, மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா,
மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா.
8. மருந்தா மருந்தா மருந்தா, மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா,
மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா.
9. மருந்தா மருந்தா மருந்தா, மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா,
மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா.
10. மருந்தா மருந்தா மருந்தா, மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா,
மருந்தா மருந்தா மருந்தா மருந்தா.

திருவிவரங்குளம் ஸ்ரீவெங்கடேசபெருமான்

திருக்காவலம்பாடி கயிலாசன்